6
4-d
30

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
2 C
22

6-3.d.30

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Multo, quam antea, emendatior, atque auctior, ut indicat ſequens Epiſtola.



PATAVII, Typis Seminarii. MDCCLXIII.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ROMA

TYPOGRAPHUS LECTORI.

GRammaticam Græcam tibi do, veterem quidem illam meam, ſed nonnullis locis emendatam, pluribus auctam. Additamenta, quæ appoſita ſunt, Verba Anomala præſertim ſpectant, Adverbia, Conjunctiones, Præpoſitiones, Syntaxim, & Proſodiam; quibus partibus, neceſſariæ cum ſint, multa tamen deerant neceſſaria. In Præpoſitionibus amplificandis illud maxime ſpectatum eſt, ut majoribus præſidiis deſtituti Pueri quoddam quaſi Lexicon *haberent, in quo varias illarum ſignificationes, & conſtructiones exiguo labore, minimaque impenſa intuerentur. Plura darem, ſi re vera* Lexicon*, non Grammaticam inſtituerem. Quantumcumque hoc, & qualecumque eſt, æqui bonique fac; ejuſque induſtriam, qui aſſiduis Scholarum diſtentus curis & cum Operis incœpit opus, & cum iiſdem feſtinavit, proba; illudque ſcias, te in hac Gram-*

A 2 *ma-*

matica reperturum, quæ in aliis quibuslibet non reperies; ac plura in poſterum habiturum, ſi hic tibi labor, hoc tuis commodis inſerviendi ſtudium non diſplicuerit. Illud quoque te monitum volo, ſiqua alia Editio hujus Grammaticæ ad te pervenerit cum hoc titulo: in uſum Seminarii Patavini; *ſed ab aliis typis, quam noſtris, profecta, eam in uſus & commoda noſtra non eſſe adornatam; ſed ad conciliandos aliis emptores, & aucupium faciendum non ſuo titulo inſcriptam. Vale.*

GRÆ-

GRÆCORUM
LITERÆ
VIGINTI QUATUOR.

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	Α	α	a
Bita	Β	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	Ε	ε	e
Zita	Ζ	ζ	z
Ita	Η	η	ē
Thita	Θ	ϑ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
My	Μ	μ	m
Ny	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronuntiatione.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametſi quidam malint pronuntiare ut *v* conſonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, ſed aliquanto bleſius.

η a Græcis noſtris pronuntiatur ut *i* latinum; ſed revera magis accedere debet ad ſonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat,

o, & *ω* hodie pronunciatione non diſtinguuntur; ſed tamen credibile eſt, *ω* apud veteres Græcos aliquanto ſonantius, ac plenius fuiſſe.

υ pronuntiari deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad ſibilum preſſis; ſed Græci noſtri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipſo nomine patet, duplici ſono pronuntiari deberent; ſed jam uſus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *ει*, *οι*, *ου* tamquam ſimplices vocales proferantur. Itaque *αι*, valet *æ*, *ει* & *οι* valent *i*; *ου* valet *u*.

γ ante *γ* ſonat perinde ut *ν*, ut *ἄγγελος*, *nuncius*: item ante *κ*, ut *πέφαγκα*, *apparui*; ante *ξ*, ut *λύγξ*, *ſingultus*; & ante *χ*, ut *ἔγχος*, *haſta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo *γ*, modo *ν*.

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι.	θρ valet	θρ.	σπ valet	σπ.
ἀπο	ἀπο.	και	και.	σσ	σσ.
αν	αν.	καὶ	καὶ.	στ	στ.
αρ	αρ.	καὶ	καὶ	σχ	σχ.
ας	ας.	κατὰ	κατά.	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν	κῶν.	ταῖς	ταῖς.
αυτοῦ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
ἀυτοῦ	ἀυτοῦ.	μα	μα.	ται	ται.
γὰρ	γάρ.	μεθ	μεθ.	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν	μεν.	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μετὰ	μετά.	τὴν	τὴν.
δε	δε.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου	ου.	τον	τον.
ει	ει.	οὐδ	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ	οὐκ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα.	τοῦ	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ	ῦ	ῦ.
ἐν	ἐν.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
επι	επι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σθ	σθ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σθαι	σθαι.	ὦ	ὦ.
ην	ην.	σι	σι.	ῷ	ῷ.

De Diviſione Literarum.

Septem ſunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes ſunt Conſonantes.

De Diviſione Vocalium.

Vocales:
- Longę, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpoſitivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia ſuapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripiuntur: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur. Immutabiles, quia non mutantur: Prępoſitivę, quia præcedunt in componendis diphthongis; Subjunctivę, quia in componendis diphthongis ſubſequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi:
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u.
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, ſi recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem ſonum reddunt: Impropriæ, quia ſimplicem efficiunt ſonum: Mutabiles, quia in quibuſdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Diviſione Conſonantium.

Conſonantes:
- Mutæ.
- Semivocales.

Mutæ:
- Tenues, π, κ, τ.
- Mediæ, β, γ, δ.
- Aſpiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima ſpiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aſpiratæ, quia maxima. Quoniam vero ſola ſpiritus intenſione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aſpiratam ſibi affinem.

Mutæ

Mutæ inter ſe affines	π, β, φ,	*propter idem inſtrumentum*	Labiorum.
	κ, γ, χ,		Palati.
	τ, δ, θ,		Dentium

Semivocales { Liquidæ, ſeu Immutabiles. / Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia poſt Mutam poſitæ quaſi liqueſcunt. Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ conſonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices	ζ		σδ, vel δσ.
	ξ	valent,	κσ, γσ, χσ.
	ψ		πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis eſt ſuæ poteſtatis: *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, ſed potius ſibilus.*

De Accentibus.

Accentus ſunt tres: Acutus ʹ: Θεός, *Deus*: Gravis ` : *τιμὴ*, *honor:* Circumflexus ˜: *ποιῶ*, *facio*. Acutus habet locum in ultima ſyllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima ſignatur, ſed in omni ſyllaba intelligitur, in qua nullus eſt Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt ſyllabam: Gravis deprimit.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: ſed τίς interrogativum ſemper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo ſunt: Lenis, ſive Tenuis, ᾿: ut ἐς: Aſper, ſive Denſus. ῾: ut ὁ:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo ſpiritum Lenem, vel Aſperum accipit in principio: ut ὄρος, *mons*: ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aſpirantur. Sed ſi in medio ρ geminetur, prius Leni ſpiritu, alterum Aſpero notatur, ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apoſtropho.

Apoſtrophus ʼ eſt nota rejectæ vocali. ob vocalem ſequentem.

Rejiciuntur per Apoſtrophum vocales, α, ε, ι, ο, di-

diphthongi *αι*, *οι*: ut *κατ' αὐτὸν*, pro *κατὰ αὐτὸν*: *βούλομ' ἐγὼ*, pro *βούλομαι ἐγώ*.

Si poſt Apoſtrophum ſequitur vocalis, aut diphthongus Aſpirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in ſuas Aſpiratas: ut *ἀφ' οὗ*, pro *ἀπὸ οὗ*: *νύχθ' ὅλην*, pro *νύκτα ὅλην*.

De Partibus Orationis.

Octo ſunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpoſitio.

Numeri ſunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Caſus ſunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus.

Genera ſunt tria: Maſculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex eſt: Præpoſitivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpoſitivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N. A. G. D.	Plural. N. G. Da. A.
Maſc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular. N. G. D. A.	Dual. N. A. G. D.	Plural. N. G. Da. A.
Maſc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes ſunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium ſunt pariſyllabæ, ideſt non creſcentes in genitivo. Quinta vero eſt impariſyllaba, in genitivo creſcens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIM-

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, ας, & ης, generis tantum maſculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryſes: ſed ὁ, καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνεία, Genit. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.

Plur. Nom. οἱ αἰνεῖαι, Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.

Plural. Nom. οἱ χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Omnis Genitivus pluralis deſinit perpetuo in ων.

In prima autem, & ſecunda Declinatione ſemper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a maſculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

Dativus ſingularis in quatuor primis Declinationibus habet ι ſemper ſubſcriptum, ſcilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo ſubjecto.

Quædam nomina in ας Dorice declinata formant Gen. *in* α, *ut* ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

Attice Vocativus eſt idem cum nominativo in omni declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in α, Attice, & poetice pro nominativis uſurpantur.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens; Compoſita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ menſor, a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum

præ-

præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτὰ, Gen. & Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα, muſa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Vocat. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor. Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, retinent in toto ſingulari α. Itaque Genitivus eſt in ας; Dativus in ᾳ: Sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nauſica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His adde θέκλα, Thecla, Genit. ας, Dat. ᾳ. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας. Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina ſecundæ Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ, *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur ſyllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρᾳ, *janua,* θύρηφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes, ος, & ον. ος maſculini, fœminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον. Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.

Dual.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ, καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων. Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀνθρώπους. Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Accuſ. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accuſativus ſingularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplaſmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι, *pro* ἄστροις, σάββασι *pro* σαββάτοις. *Pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν, *adjungitur, ut* στρατόφι, *pro* στρατὸς, *exercitus.*

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων: ως maſculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ ἄγεων, fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεώς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν.

Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Singul. Nom. τὸ ἄγεων. Gen. τοῦ ἄγεω, Dat. τῷ ἄγεῳ. Accuſ. τὸ ἄγεων, Voc. ὦ ἄγεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἄγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἄγεῳν.

Plural. Nom. τὰ ἄγεω, Gen. τῶν ἄγεων, Dat. τοῖς ἄγεῳς, Acc. τὰ ἄγεω, Voc. ὦ ἄγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accuſativum in ω: *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons,* ἕως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos inſula,* κῶς, κῶ, *Cos inſula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex accuſativo removerunt, ut*

ἀγήρω

ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum eſt nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis: τὸ χρέως, debitum.

Quinta Declinatio impariſyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque conſonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Titan. Gen. τοῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν τιτάνοιν.

Plural. Nom. οἱ τιτᾶνες, Gen. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accuſativus deſinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accuſativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν. ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ες, formant accuſativum in αυν, & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν. βῦς, bos, βῦν, poetice βόα. Sed πῦς, pes, habet πόδα, & ὀδὺς, dens, ὀδόντα.

Vo-

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, θόαντος, Thoas: per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratioſus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, ſenex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ θόαν, ὦ χαρίεν, ὦ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus ſimilis eſt Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας: ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς: ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens: ὁ Ουάλης, εντος, ὦ Ουάλης, Valens.

Adjectiva in ην, ut ὁ, καὶ ἡ τέρην, τέρενος, tener, & Gravitona in ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens, ὁ Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor; & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi ut, ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ, ὦ Νέστορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς, & ους abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πῦς pes, ὦ πῦς: (ambiguum id tamen in δίπους, & cæteris compoſitis) & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, & participia δοὺς, & γνοὺς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις ſerpens, ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς: ut ὀξὺς, acutus, itemque monoſyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Subſtantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρὶς, ὦ χλαμύς.

No-

Nomen ὁ, καὶ ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus compoſita retinent σ: ut ὁ, καὶ ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ καὶ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι. Βοῦς, bos, Βουσί. At ποῦς, pes, ποσί.

Cum penultima Dativi ſingularis eſt longa poſitione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι poſt ε, & υ poſt ο; ita ut, quæ habent in Dativo ſingulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι· quæ vero οντι, habeant ουσι: ut τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accuſativo ſingulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem ſignificant.

Dativis pluralibus in σι, & perſonis verborum deſinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ perſonæ ſingulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis vel diphthongus ſubſequitur: ut λέουσιν ἐκείνοις: ἔτυπτεν αὐτὸν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri ſolet, etiamſi conſonans ſubſequatur, præſertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo ſingulari mutando ος in εσι, vel εσσι: ut ἥρως, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros. ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibuſdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba φι, & φιν verſo ο in ε: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι· τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι· τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In fœmininis vero in ων, abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδὼν, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδονόφι: ἡ μελεδὼν, cura, μελεδονόφι.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus caſibus ſingularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, tegmen. In Genitivo, τοῦ αἴαν, pro αἴαντος.

In Dativo, τῇ δαῒ, *pro* δαΐδι, *pugnæ*: παρακοίτῃ *pro* παρακοίτιδι, *uxori*: τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *ſudori*. *In Accuſativo*, τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα. τὸν ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *ſudorem*. *In Vocativo*, ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas*. Αἶα, *pro* Αἶαν, *Ajax*.

Nomina ad confirmandum uſum Declinationum Simplicium.

Primæ.

ὁ ταμίας, *quæſtor*.
ὁ μεσσίας, *Meſſias*.
ὁ ἀγχίσης, *Anchiſes*.
ὁ μαθητὴς, *diſcipulus*.
ὁ προφήτης, *propheta*.
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor*.
ὁ σιτομέτρης, *menſor frumenti*.
ὁ οἰκοτρίβης, *verna*.

Secundæ.

ἡ δόξα, *gloria*.
ἡ ἀρετὴ, *virtus*.
ἡ ἄκανθα, *ſpina*.
ἡ χαρὰ, *gaudium*.
ἡ σελήνη, *luna*.
ἡ λήδα, *Leda*.
ἡ μάχαιρα, *gladius*.
ἡ σοφία, *Sapientia*.

Tertiæ.

ὁ θυμὸς, *animus*.
ὁ φόβος, *timor*.
ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, *glorioſus*.
ἡ παρθένος, *virgo*.
ἡ σύνοδος, *conventus*.
τὸ ἔργον, *opus*.

Quartæ.

ὁ νεὼς, *templum*.
ὁ ἄνεως, *tacitus*.
ὁ νικόλεως, *Nicolaus*.
ἡ ἅλως, *area*.
ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, *profundus*.
ὁ, καὶ ἡ δίκερως, *bicornis*.
τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.
τὸ ἀνάπλεων, *plenum*.

Quintæ.

In qua, ut variæ ſunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & conſonantes ſunt ante ος *Genitivi*.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera*.
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel*.
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu*.
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona*.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan*.
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum*.
τὸ χαρίεν, εντος, *gratioſum*.
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus*.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius*.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus*.
τὸ τύπτον, οντος, *verberans*.
ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes*.
υν. ὁ μόσσυν, υνος, *turris*.

ων.

ων. ὁ κλὼν, ῶνὸς, *ramus*.
ἡ χελιδὼν, όνος, *hirundo*.
ὁ δράκων, οντ@, *draco*.
ξ, ὁ θώραξ, ακ@, *thorax*.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus*.
ὁ ὄνυξ, υχ@, *unguis*.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτ@, *uxor*.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, *pediculus*.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, *vermis*.
ὁ ἀνὴρ, ἐρ@, & ἀνδρὸς, *vir*.
ορ. τὸ ἦτορ, ορ@, *cor*.
υρ. ὁ, καὶ ἡ μάρτυρ, υρ@, *teſtis*.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, *fur*.
τὸ ὕδωρ, ατ@, *aqua*.
ας. ὁ Αἴας, αντ@, *Ajax*.
ὁ μέλας, αν@, *niger*.
τὸ γῆρας, ατος, *ſenectus*.
αις. ὁ, καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, *puer, puella*.
αυς. ἡ ναῦς, *vel*, νηῦς, αὸς, *vel* νὸς, *navis*.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, *pecten*.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, *clavis*.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έ@, *rex*.
ης, ἡ ἐσθὴς, ῆτ@, *veſtis*.
ὁ Κλήμης, εντ@, *Clemens*.
ις. ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, ιθ@, *avis*.
ος. τὸ τετυφὸς, ότος, *quod verberavit*.
ους. ὁ, καὶ ἡ βοῦς, οὸς, *bos*.
ὁ ὀδοὺς, όντος, *dens*.
τὸ οὖς, ὠτὸς, *auris*.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, *mus*.
ἡ χλαμὺς, ύδ@, *chlamys*.
ως. ὁ γέλως, ωτος, *riſus*.
ὁ Τρῶς, ωὸς, *Trojanus*.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, *ſal*.
νς. ἡ ἕλμινς, νθ@, *tinea*.
ρς. ὁ, καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, *beatus*.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, *vultus*.
ὁ Ἄραψ, βος, *Arabs*.

CONTRACTORUM.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ ſyllabæ contrahuntur in unam, vel Synæreſi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ ſerventur, ut τείχεϊ, τείχει, *vel Craſi, cum vel mutatur utraque vocalis; ut* τείχεα, τείχη, *vel altera tollitur: ut* τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης maſculini, fœminini, & communis generis; ut ὁ Δημοσθένης, Demoſthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & @ neutrius: τὸ σαφὲς, manifeſtum, τὸ τεῖχ@, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένε@, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρους, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τριήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις. Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι. Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera. Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀληθέος, θοῦς. Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀληθέϊ, θεῖ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifeſtum, Gen. τοῦ σαφέος, φοῦς, Dat. τῷ σαφέϊ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι. Acc. τὰ σαφέα, φῆ. Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, Gen. τοῦ τείχεος, χους, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibuſdam caſibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum,

num, o Socrate. Item compoſita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſeptennis, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ εὐφυὴς, ingenioſus, Accuſat. τὸν, καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, maſculini, & fœminini generis: ut ὁ ὄφις, ſerpens, ἡ λέξις, dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, ſinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὀφ'οιν.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις. Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιϊ, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.

Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo uſitatior.

Caſus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima ſit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν, ὀφέοιν, ὄφεων.

Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεων.

Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in εὺς, generis maſculini tantum: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræeus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς· ὁ στειριεὺς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς, ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accuſativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in ω, & ως: generis tantum fœminini: ut ἡ λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητόι, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat.

τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδώ, Voc. ὦ αἰδοῖ.
Dual. Nom. Accuſ. Voc. τὼ αἰδὼν, Gen. & Dat. ταῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδοὺς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus ſingularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis ſequuntur formam tertiæ Declinationis ſimplicium.

Vocativus ſingularis ſimilis eſt Dativo, qui deſinit in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ eſt in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem caſibus per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῷν.

Plural. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum uſum Nominum Contractorum.

Prima.

ὁ σωσιγένης, *Soſigenes.*
ὁ, καὶ ἡ εὐσεβὴς, *pius, pia.*
ἡ διήρης, *biremis.*
τὸ ἱππομανὲς, *Hippomanes.*
τὸ ἄλγος, *dolor.*
τὸ μέρος, *pars.*

 Se-

Secundæ.

ὁ φίνης, *auriga.* ἡ γνῶσις, *cognitio.*
ὁ, καὶ ἡ νῆστις, *jejunus.* ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio.*
ἡ πόλις, *civitas.* τὸ νῆστι, *jejunium.*

Tertiæ.

ὁ γονεὺς, *parens.* ὁ φονεὺς, *homicida.*
ὁ τομεὺς, *ſector.* ὁ ἀρχιερεὺς, *Pontifex.*

Quartæ.

ἡ σαρδὼ, *Sardinia.* ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.* ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ ἰὼ, *Io.* ἡ καλλιστὼ, *Calliſto.*

Quintæ.

τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.* τὸ γῆρας, *ſenectus.*
τὸ γέρας, *præmium.* τὸ πέρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres claſſes diſtribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent maſculinum in { ος, ας, εις, υς } fœmininum in { η, α, εσσα, εια } neutrum in { ον, αν, εν, υ }

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmini. eſt 1.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλὸν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Genit. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Maſculin. & neutr. 5. Simplic. fœminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε; Gen. & Dat. τοῖν πάντοιν, ταῖν πάσαιν, τοῖν πάντοιν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι. Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœminin. 2. Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratioſus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. eſt 2. Sing. Nom. ὁ ὀξὺς, acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξὺ, Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος, Dat. τῷ ὀξεῖ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξεῖ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα. Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in *ος* purum, & *ρος*, formant fœmininum per *α*: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, ſanctus: ὁ ἀνθηρὸς, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, ſimplex; & quæ huic affinia ſunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra ſunt in *ο*, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel

tam multus; τοιῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιῦτο, talis: & tria pronomina, ὗτος, αὕτη, τῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam paſſim etiam neutra ſunt τηλικῦτον, τοσῦτον, τοιῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τυτονὶ pro τυτοί. Reperitur & ſimplex αὐτὸν pro αὐτό.

Adjectivum ὁ μέγας, *magnus*, variat alicubi.

Maſculin. & neutr. 3. Simplic. fœmin. 2. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μεγα, Gen. τῦ μεγάλυ, τῆς μεγάλης, τῦ μεγάλυ. Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τὺς μεγάλυς, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia paſſiva, & activa in εις, habent fœmininum in εισα, neutrum in εν: ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν, verberatus: ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθὲν, ponens.

Adjectivum πολὺς, *multus*, in quibuſdam caſibus peculiarem habet inflexionem.

Maſculin. & neutr. 3. ſimplic. fœminin. 2. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ, Gen. τῦ πολλῦ, τῆς πολλῆς, τῦ πολλῦ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τὺς πολλὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά.

Exempla Adjectivorum

Primæ Claſſis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, *bonus, na, num.*

ὁ καλ-

ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, *novus, va, vum.*
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quiſque, quæque, quodque.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *univerſus, ſa, ſum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quæ, quod verberavit.*
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honeſtus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *ſcriptus, a, um.*
ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἓν, *qui, quæ, quod miſit.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *ſuavis, ve.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμιον, *ſimilis, le.*
ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *ſacer, cra, crum.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent maſculinum, & fœmininum in		neutrum in	
	ος		ον
	ως		ων
	ας		αν
	ις		ι
	ην		εν
	υς		υ
	ους		ουν
	ων		ον
	ωρ		ορ
	ης		ες

Sing.

Maſculin. & neutr. 3. ſimpli. fœminin. 2. Singul. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἔνδοξος, ϗ τὸ ἔνδοξον, glorioſus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ϗ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἔνδοξοι, ϗ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἐνδόξοις, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἐνδόξους, ϗ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ϗ ὦ ἔνδοξα:

4. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ κατάπλεως, ϗ τὸ κατάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ κατάπλεω, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ κατάπλεῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ κατάπλεων, Voc. ὦ κατάπλεως, ϗ ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ κατάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν κατάπλεῳν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ κατάπλεῳ, ϗ τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς κατάπλεῳς, Acc. τοὺς, ϗ τὰς κατάπλεως, ϗ τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεῳ, ϗ ὦ κατάπλεω.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἀείνας, ϗ τὸ ἀεῖναν, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀείναντα, ϗ τὸ ἀεῖναν, Voc. ὦ ἀεῖναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἀεινάντοιν.

Plural. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀείναντες, ϗ τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀεινάντων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, Vocativo caret, ſicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινά. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τῦ, καὶ τῆς, καὶ τῦ ἀδάκρυ𐅹, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

s. Simplicium. Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπυς, καὶ τὸ τετράπυν, quadrupes, Gen. τῦ, καὶ τῆς, καὶ τῦ τετράποδ𐅹, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπυν, Voc. ὦ τετράπυς, vel τετράπυ, καὶ ὦ τετράπυν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, κὶ αἱ τετράποδες, κὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, κὶ ταῖς, κὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τὺς, κὶ τὰς τετράποδας, κὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, κὶ ἡ σώφρων, κὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τῦ, κὶ τῆς, κὶ τῦ σώφρον𐅹, Dat. τῷ, κὶ τῇ, κὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, κὶ τὴν σώφρονα, κὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, κὶ τὰ, κὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, κὶ ταῖν, κὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, κὶ αἱ σώφρονες, κὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, κὶ ταῖς, κὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τὺς, κὶ τὰς σώφρονας, κὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, κὶ ὦ σώφρονα.

s. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, κὶ ἡ μεγαλήτωρ, κὶ τὸ μεγαλῆτορ, magnanimus, Gen. τῦ, κὶ τῆς, κὶ τῦ μεγαλήτορ𐅹, Dat. τῷ, κὶ τῇ, κὶ τῷ μεγαλήτορι, Acc. τὸν, κὶ τὴν μεγαλήτορα, κὶ τὸ μεγαλῆτορ, Voc. ὦ μεγαλῆτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, κὶ τὰ, κὶ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, κὶ ταῖν, κὶ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, κὶ αἱ μεγαλήτορες, κὶ τὰ μεγαλήτορα,

Gen.

Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

1. Contractorum. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ νημερτὴς, καὶ τὸ νημερτὲς, verus. Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ νημερτέος; τοῦς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ νημερτέϊ, τεῖ, Acc. τὸν, καὶ τὴν νημερτέα, τῆ, καὶ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς νημερτέας, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, καὶ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Claſſis.

ὁ, καὶ ἡ αἱμύλος, καὶ τὸ αἱμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ αἴσιον, *fauſtus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λειπόκρεως, καὶ τὸ λειπόκρεων, *macilentus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa paſſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειρὰς, καὶ τὸ πολυδειρὰν, *cacuminoſus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὐπλοκαμὶς, καὶ τὸ εὐπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὖνις, καὶ τὸ εὖνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*
ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, καὶ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, καὶ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ἄσχημον, *indecorus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητορ, *triſtis, te.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλὴς, καὶ τὸ ἀσφαλὲς, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελὴς, καὶ τὸ λυσιτελὲς, *utilis, le.*

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

deſinunt in 5. ſimpl. ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ — Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ

Term.	Nom.	Gen.	
ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος	tricuſpis.
ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος	rapax.
ρ	μάκαρ	μάκαρος	felix.
ς	λευκόκρας	λευκόκρατος	albi capitis.
αρς	μάκαρς	μάκαρτος	felix.
ψ	αἴθωψ	αἴθοπος	ſubfuſcus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Claſſis.

Simul obſervandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔριν, *ſagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόῤῥιν, *aduncum habens naſum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, *pavidus.*
ὁ, καὶ, ἡ, καὶ τὸ χειρώναξ, κτος, *qui manibus operatur.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνοπλὴξ, ῆγος, *graviter feriens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem.*
ὁ, καὶ ἡ καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκος, *cane, & vulpe natus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὼξ, κὸς, *timidus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀποῤῥὼξ, γος, *abruptus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, *conjunctus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *ſemiferus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *teſtis.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειρὰς, άδος, *cacuminoſus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, αος, *permultis navibus inſtructus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos poſſidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *cæſios habens oculos.*

De

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam ſunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum abſolute ſignificant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſc. Nom. εἷς, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἓν, Gen. ἑνὸς, Dat. ἑνὶ, Acc. ἓν. }

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: ὐδεὶς, ὐδεμία, ὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in fœminino δυεῖν. }

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor uſque ad centum ſunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἓξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαὲξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: διχίλιοι, τριχίλιοι, τετραχίλιοι, πεντακιχίλιοι, ἑξακιχίλιοι, ἑπτακιχίλιοι, ὀγδοα-

κισχί-

κιχίλιοι, ἐννεακιχίλιοι, μύριοι, decies mille: διςμύριοι, τριςμύριοι: & ita in reliquis:

ORDINALIA

Numerum ſignificant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔννατος, δέκατος, decimus: ἐνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, viceſimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centeſimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus: διχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies milleſimus: διςμυριοστὸς: & ſic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum ſpecies ſunt præſertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Poſſeſſivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Poſitivis: Comparativa maſculina in τερος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa maſculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut maſculina, & neutra ſint tertiæ Simplicium, fœminina ſecundæ.

Poſitivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος,
ἡ λευκὴ,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκὸν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.

candidus, a, um, candidior, ius. candidiſſimus, a, um.

Quoniam vero in formandis Comparativis aut litera tollitur, aut vocalis permutatur pro terminationibus Poſitivorum; exempla ſequentia, in ſingulis terminationibus collocata, planius docebunt, quam præcepta.

Poſitiva. Comparativa. Superlativa.

in	in	in
ος	(ότερος	(ότατος
	(ώτερος	(ώτατος
ων	ονέστερος	ονέστατος
αρ	άρτερος	άρτατος
ας	άντερος	άντατος
ις	ίστερος	ίστατος
{ εις ην ης	έστερος	έστατος
ους	ούστερος	ούστατος
υς	ύτερος	ύτατος

Poſitivum. Comparativum. Superlativum.

ος	(πρᾶος,	πρᾳότερος,	πρᾳότατος,	mitis.
	(σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	ſapiens.
ων	σώφρων	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος,	modeſtus.
αρ	μάκαρ,	μακάρτερος,	μακάρτατος,	felix.
ας	μέλας,	μελάντερος,	μελάντατος,	niger.
εις	χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος,	gratioſus.
ην	τέρην,	τερενέστερος,	τερενέστατος,	tener.
ης	εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέστατος,	pius.
ις	γάστρις,	γαστρίστερος,	γαστρίστατος,	guloſus.
ους	ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος,	ſimplex.
υς	εὐρὺς,	εὐρύτερος,	εὐρύτατος,	latus.

Obſervatio.

Poſitiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Com-

Comparatio Irregularis.

	Compar.		*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior,	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος	optimus.
κακὸς malus.	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor,	κάκιστος, χείριστος	peſſimus.
μέγας magnus	μείζων, μάσσων	major,	μέγιστος	maximus.
μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος, ἐλάχιστος.	minimus.
καλὸς,	καλλίων,		κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,		αἴσχιστος,	turpis.
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,		ἔχθιστος,	inimicus.
ῥᾴδιος,	ῥᾴων,		ῥᾷστος,	facilis.
πολὺς,	πλείων,		πλεῖστος,	multus.

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος, φίλτερος, { φίλτατος, φίλιστος, } amicus.

γεραιὸς, γεραίτερος, γεραίτατος, ſenex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otioſus*, θερεῖος, *æſtivus*, παλαίτερος, παλαίτατος: σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Poſitivis in ος per { έστερος, έστατος. αίτερος, αίτατος. ίστερος, ίστατος.

 ἀκρα-

ἄκρατος, ἀκρατέστερος, ἀκρατέστατος, incontinens.
ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, ἡσυχαίτατος, quietus.
ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος, & ὀλίγιστος, parvus.

Sunt hujuſmodi αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος, *venerabilis:* ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis:* ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος: *lubens:* σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, *ſtudioſus:* ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris:* μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius:* ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *æqualis:* πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus:* λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax:* λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *ſalax.*

Eamdem formam ſequuntur orta a Poſitivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζὼν, *oſtentator, fit* ἀλαζονίστατος: ἅρπαξ, *rapax,* ἁρπαγίστατος: βλὰξ, *mollis,* βλακίστατος: κλέπτης, *fur, ſeu callidus,* κλεπτίστατος: πλήκτης, *percuſſor,* πληκτίστατος: πότης, *bibulus,* ποτίστατος: ψευδὴς, *mendax,* ψευδίστατος. *Quædam item in* ους, *ſunt in* ότερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex,* διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus,* πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* εινότερος: *ut* τέρην, *tener,* τερεινότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδὺς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθὺς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκὺς dulcis: παχὺς, craſſus: ὠκὺς, velox: εὐρὺς, latus: ταχὺς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, præſertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, ϗ τὴν πλείονα, ϗ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ πλείονες, ϗ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, ϗ τὰς πλείονας, ϗ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα.

Comparatio eſt etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex

Ex ſubſtantivo:

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucroſior, κέρδιϛος, lucroſiſſimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιϛος, altiſſimus: κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, glorioſior, κύδιϛος, glorioſiſſimus: θεὸς, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentiſſimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτὸς, ipſe, αὐτότατος, ipſiſſimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto, βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιϛος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præſtantior, φέρτατος, φέρτιϛος, & φέριϛος, præſtantiſſimus: δεύω, relinquo, δεύτερος, poſterior, δεύτατος, poſtremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέϛερος, ἐῤῥωμενέϛατος, validior, validiſſimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, ſupra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, ſuperior, ſupremus; κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιϛα, magis, maxime: πόῤῥω, longe, πορῥώτερος, πορῥώτατος, longior, longiſſimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιϛος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex præpoſitionibus:

Ὑπὲρ, ſupra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ſuperior, ſupremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliſo τ, fractaque craſi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum eſt, quod vel a patre, vel ab alia quapiam ſuæ familiæ perſona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, ideſt Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, ideſt Æaci nepos.

Maſculina ſunt in

ἄδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης, in άδης: ut Αἰνέας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi eſt longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.

ίδης, ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verſo ος recti in ίδης: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quamquam & in άδης, cum ſcilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verſo ος genitivi in ίδης: ut Νέστωρ, Νέστορος, Neſtor, is, Νεστορίδης, Neſtorides: Λητὼ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεὺς, Πηλέος, Peleus, & Πηλεΐδης, & ſynæreſi Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales ε̈, & ο̈ coaleſcunt in diphthongos ει, οι.

Ceterum Πηλεὺς, *& reliqua in* εὺς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a* τοῦ Πηλῆος, ὁ Πηληΐδης, *& epentheſi vocalis* α, *Poetis in Patronymicis familiari*, ὁ Πηληϊάδης, τοῦ Πηληϊάδου, *& Jonice* Πηληϊάδεω *apud Homerum primo verſu Iliados; apud quem etiam a* Πηλεὺς *aliud Patronymicum* Πηλείων, ωνος, *Iliad.* α, φ, *&* χ.

Fœminina ſunt in

Ἄς, & ίς, nata a Patronymicis maſculinis in άδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιὰς, filia Solis: ὁ Νεστορίδης, ἡ Νεστορὶς, filia Neſtoris.

Ἴνη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ ſi fuerint tertiæ Simplicium in ος impurum, habebunt in ίνη: ut ὁ Ἄδραστος, Adraſtus, ἡ Ἀδραστίνη, Adraſti filia: præcedente autem ι, in ώνη ut ὁ Ἰκάριος, Icarius, ἡ Ἰκαριώνη, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετιώνη, Eetionis filia.

De

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; uſitatiores, quæ ſequuntur.

Maſculina in:
- ων : μωρὸς, ſtultus, μωρίων, ſtultulus.
- αξ : Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
- ᾶς : Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
- ισκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
- λος : ναύτης, nauta : ναυτίλος, nautulus.
- ῦς : Διονύσιος, Bacchus: Διονῦς, Bacchulus.

Fœminina in:
- ων : Ὑψιπύλη, Hypſipyla, Ὑψῶν, Hypſipylula.
- ὶς : κρήνη, fons; κρηνὶς, ἴδος, fonticulus.
- νη : πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
- σκη : ἡ παῖς, puella: παιδίσκη, puellula.

Neutra in:
- ιον : γνώμη, ſententia; γνωμίδιον, ſententiola.
- αιον : γυνὴ, mulier; γύναιον, muliercula.
- εῖον : ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De poſſeſſivis.

Poſſeſſiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Deſinunt in:
- κὸς : Πλάτων, Plato; Πλατωνικὸς, Platonicus.
- εος : Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus.
- ινος : ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
- ιος : οὐρανὸς, cœlum; οὐράνιος, cœleſtis.
- αιος : Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus.
- ειος : Ἀχιλλεὺς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus.
- οῖος : πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
- ῷος : πατὴρ, pater, πατρῷος, patrius.

His addunt aliqua in ώδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum ſimilitudinem, ſeu affectionem, interdum copiam ſignificant: ut λίθος, lapis; λιθώδης, lapidoſus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratioſus: ἄμαθος, arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenoſus.

Denominativa hic recenſeri ſolent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, *amicus,* ὁ φίλων, *Philo;* ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, *amicitia:* τὸ φίλιον, *amicum: quo quidem nomine appellari poſſunt reliquæ etiam ſpecies jam dictæ.*

Verbalia ſunt, quæ proficiſcuntur a Verbis. De his ſtatim poſt Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclita ſunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμὰ: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδρωψ, legumen, τὰ χέδρωπα.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali maſculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorſum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σταθμὸς, ſtatio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in duali vero maſculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδώ, cum compoſitis. Attice fœminina omnia ſic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In ſingulari numero generis ſunt fœminini, in plurali fœminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In ſingulari neutrius, in plurali & maſculini, & neutrius, τὸ στάδιον ſtadium; οἱ στάδιοι, καὶ τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem caſu; ſed vel propter ſignificationem: ut ὁ ἵππος, *equus;* ἡ ἵππος, *equa, & equitatus:* ὁ λίθος, *lapis;* ἡ λίθος, *lapillus, ſeu lapis pretioſus: vel propter dialectum: ut communiter maſculina,* ὁ ἄσβολος, *fuligo,* βῶλος, *gleba,* θόλος, *teſtudo templi, Attice fœminina ſunt,* ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. *Sic* ὁ κίων, *communiter, ſed Jonice,* ἡ κίων, *columna.*

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον, oleum.

Sin-

Singulari, & Duali carent Feſta; ut τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia, τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, neceſſaria ad victum; ἐπιτίμια, præmia; ὀνείρατα, ſomnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Caſibus.

Deficientia caſibus.

Nullos caſus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor uſque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, ſex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας, ſtatua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, ſomnium, ὄφελος, utilitas, σέλας, lumen, νῶκαρ, torpor, δῶς, donum, χρεὼν, fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David, Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum caſus eſt ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum caſuum ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθοῖς, placentæ, τὰς φθόϊας, φθοῖς, placentas: ἄττα pro ἅτινα, quædam; nom. & accuſ. plural.

Trium caſuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τοῦ ἀρνὸς, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde ſanctum nomen Ἰησοῦς, Jeſus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Redundantia Caſibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζὴν, Ζὰν, Δὴν, Δὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δεὺς, Βδεὺς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ, Διῒ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεὺς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διῒ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia ſimul redundant vel terminatione, ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione, ut

ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ſeu ὁ ὕϊς, τοῦ ὕϊος, ὕιος, filius.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, *&* τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, *&* κὰρ *indeclinabile*, *&* τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, *&* τὸ κράας, τοῦ κράατος, *caput:* ὁ μάκαρ, *ſive* μάκαρς, τοῦ μάκαρος, *&* ὁ μακάριος, τοῦ μακαρίου, *beatus:* ὁ δένδρος, *&* τὸ δένδρον, *arbor:* ὁ μάρτυς, *&* μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος, *&* ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, *teſtis:* ὁ ἔλεος, *&* τὸ ἔλεος, *miſericordia:* ὁ σκότος, *&* τὸ σκότος, *tenebræ*.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, *Dares:* τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, *per metatheſin* δουρὸς: *&* τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, *&* τὸ δόρος, τοῦ δόρεος, δόρους, *&* τὸ δοῦρας, ατος, *haſta:* ὁ λᾶας, *lapis*, τοῦ λάαος, *&* *per craſin* λᾶος, *&* ὁ λᾶος, τοῦ λάου, *&* ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, τὸν λάαν (*Homerus tamen Iliad.* η. λᾶαν *cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica*) *&* τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, *&* ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος, *&* ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, *lapis:* ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, *&* Μίνω, *Minos:* ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, *&* γέλω, *riſus*. *Hujuſmodi ſunt* ὁ θαλῆς, οῦ, *vel* θάλης, ητος, *Thales:* ὁ λάχης, χου, *vel* λάχης, ητος, *Laches:* ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, *vel* ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, *vel* ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, *vel* ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, *Moyſes:* ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, *vel* ὁ Οἰδιπόδης, τοῦ Οἰδιπόδου, *OEdipus*.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inuſitatis nominibus in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: ſic ἦμαρ, dies; εἶδαρ, eſca; φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra, ὄνειαρ, utilitas, οὖδαρ, mamma, κτέαρ, poſſeſſio. His addi poſſunt τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκῶρ, τοῦ σκωτὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, ſomnium, & alia.

Quandoque nomina ejuſdem rei ſumunt caſus a diverſis: ut ἡ γύναιξ, inuſitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, ſine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonaſmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς,

γάλα-

γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur ſyncopen: ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, poſt ſyncopen, interpoſito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent ſyncopen, niſi in genitivo, & dativo ſing. τέρος, τρὸς, τέρι, τρὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur ſyncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, pro κύονος, κύονι, κύονα: ſic ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, agnus, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, pro ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri poſſunt. Ea autem vel ſunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus caſibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ.

Nomina in οος

1. Simplicium. Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, fluxus: ὁ πλόος, πλοῦς, navigatio: & adjectiva ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex: διπλόος, διπλοῦς, duplex: τριπλόος, τριπλοῦς, triplex: quorum fœminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. Simplicium. Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Gen. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.

Plu-

Plur. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. *Simplicium.* Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλȣ͂ν, Genit. τȣ͂ ἁπλόȣ, ἁπλȣ͂, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλȣ͂ν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλȣ͂ν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλὼ, Genit. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσȣ͂ς, aureus, pro χρύσȣς: irregulariter enim accentus locum ſuum non ſervat, Gen. τȣ͂ χρυσέȣ, χρυσȣ͂, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσȣ͂ν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσȣ͂, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσȣ͂ν, aureum, Gen. τȣ͂ χρυσέȣ, χρυσȣ͂, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσȣ͂ν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσȣ͂ν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυρȣ͂ς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυρȣ͂ν, *argenteus*: ὁ χάλκεος χαλκȣ͂ς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκȣ͂ν, *æreus*: τὸ ὀστέον ὀστȣ͂ν, τȣ͂ ὀστέȣ ὀστȣ͂, *os*, *oſſis*.

Terminationes plures habet quinta declinatio per craſin factas.

όεις (ὁ σιμόεις σιμȣ͂ς, Simois, τȣ͂ σιμόεντος σιμȣ͂ντος: ὁ
ȣ͂ς (πλακόεις πλακȣ͂ς, placenta, τȣ͂ πλακόεντος πλακȣ͂ντος.
ήεις (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τȣ͂ τιμήεντος τιμῆν-
ῆς (τος.
άεις (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τȣ͂ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.
ᾶς (
άϊς (ὁ, καὶ ἡ πάϊς, παῖς, puer, vel puella, τȣ͂, καὶ τῆς
αῖς (πάϊδος, παιδός.
ᾴς (ἡ δαΐς δᾷς, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾷς (

έαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος: τὸ στέαρ,
ῆρ (στῆρ, adeps, τοῦ στέαρος, στῆρος.
εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (
άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατός.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθῆ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμέας ῆς, τοῦ Ἑρμέου οῦ, *Mercurius:* ὁ Ἀπελλέης ῆς, τοῦ Ἀπελλέου οῦ, *Apelles: aliqua etiam ſecundæ; ut* ἡ μνάα ᾶ, τῆς μνάας ᾶς, *mina:* ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *muſtela. Itaque omnes declinationes ſimplicium, præter quartam, admittunt contractionem in caſibus omnibus.*

Ὀλιγοπαθῆ.

Subſtantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plural. ut ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piſcis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος, craſin patiuntur in Dativo ſingulari, Nominativo, Accuſativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, ſuavis, τῷ ἡδέϊ ἡδεῖ, οἱ, καὶ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, καὶ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Impariſyllaba in ους ſimiliter contrahuntur in tribus illis caſibus plural. ut ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας βοῦς, Dorice βῶς, ὦ βόες βοῦς.

Item ναῦς, navis, αἱ, καὶ τὰς, καὶ ὦ ναῦς. Sic γραῦς, anus, vetula.

Comparativa in ων contrahuntur in Accuſativo ſingulari communis generis, eliſa litera ν, ac deinde facta craſi ex ο, & ſequenti vocali: ut ὁ, καὶ ἡ μείζων, major: τὸν μείζονα, μείζοα, μείζω: tum in tribus caſibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: οἱ, καὶ αἱ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: τοὺς, καὶ τὰς μείζονας, μείζοας, μείζους, καὶ τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω: ὦ μείζονες, μείζοες, μείζους, καὶ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Caſibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: ἡ ἔρις, *lis,*

αἱ ἔριδες, τὰς ἔριδας, ἔρεις: ἡ κάλπις, *urna*, αἱ κάλπιδες, τὰς κάλπιδας, κάλπεις: ὁ, καὶ ἡ ὄρνις, *avis*, οἱ, καὶ αἱ ὄρνιθες, τοὺς, καὶ τὰς ὄρνιθας, ὄρνεις: ἡ κλεὶς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, καὶ κλεῖν, *& in plur.* αἱ κλεῖδες, τὰς κλεῖδας, κλεῖς: τὸ ἄϛυ, *urbs*, τοῦ ἄϛεος, τῷ ἄϛεϊ, ἄϛει: τὸ πῶϋ, *grex*; τοῦ πώεος, τῷ πώεϊ, πώει: ὁ σάος, *ſalvus*, σῶς *Attice*, τὸν σάον σῶν, τοὺς σάους σῶς, τὰ σάα σᾶ.

Contractio quædam Heteroclita In Prima Contractorum.

Nomina propria in ης, compoſita a κλέος, contrahuntur in Nominativo ſingulari, & dupliciter in reliquis caſibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τοῦ Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. τῷ Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Att. Voc. ὦ Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἡράκλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. τοῖς Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. τοὺς Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιϛοκλέης, *Themiſtocles*: Σοφοκλέης, *Sophocles*, Περικλέης, *Pericles*; Ἰφικλέης, *Iphicles*: *& alia plurima*.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum *Primæ Perſonæ*.

Sing. Nom. ἐγὼ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμέ. & per aphæreſin μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νὼ, & νὼ, Gen. Dat. νῷιν νῷν.

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Se-

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοὶ, Acc. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφώ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, ſui, Dat. οἷ, Acc. ἕ.
Dual. Nom. Acc. σφωὲ σφὲ, Gen. Dat. σφωῒν σφίν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Omnes caſus hujus pronominis adhiberi ſolent a græcis loco caſuum pronominis αὐτὸς, ipſe.

Poſſeſſivum eſt octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὃς, ἣ, ὃν, ſuus, ſua, ſuum.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noſter, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, veſter, a, um duorum.

Non eſt duale poſſeſſivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noſter, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, veſter, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ſuus, a, um.

Horum maſculina, & neutra ſunt tertiæ ſimplicium; fœminina autem ſecundæ.

Derivantur Poſſeſſiva ἐμὸς, σὸς, ὃς *a tribus genitivis primitivorum,* ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, *&* σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus,* ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonſtrativum eſt duplex.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nom. Accuſ. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plur. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen.

Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Accuſ. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaſeos cauſa, ut res quaſi præſens indicetur, addunt Demonſtrativis jota acutum, ut οὑτοσὶ, *ταυτὶ, τουτοῒ, τουτονὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, &c. In neutro autem ſingulari τουτοῒ, & ſæpius τουτὶ: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.*

Relativum eſt unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipſe, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Compoſita tria ſunt carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipſius, σεαυτοῦ, tuiipſius, ἑαυτοῦ, ſuiipſius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Acc. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ: & per craſin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinaturque pluraliter & conjunctim, & diviſim, ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipſius in omnes quoque perſonas quadrat: ἑαυτῶν, *noſtrum, veſtrum, ſuiipſorum:* ἑαυτοὺς, *nos, vos, ſeipſos. Sic & interdum ſingulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipſius,* ἑαυτὸν, *teipſum. Quum reperiuntur aſpirata* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& ſimilia, craſis eſt pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν,

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem ſic:

ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν
ἡ δεῖνα	τῆς δεῖνος	τῇ δεῖνι	τὴν δεῖνα.
τὸ	τοῦ	τῷ	τὸ

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι. *Et,* ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: *&* ὁ δεῖς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas.*

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim:
- ſex Barytonorum in ω.
- tres Circumflexorum in ῶ.
- quatuor Verborum in μι.

Voces, ſive Formæ inflectendi.:
- Activa in ω, ῶ, μι.
- Paſſiva } in μαι.
- Media } in μαι.

Modi quinque:
- Indicativus.
- Imperativus.
- Optativus.
- Subjunctivus.
- Infinitivus.

Tempora novem:
- Præſens.
- Præteritum imperfectum.
- Præteritum perfectum.
- Præteritum pluſquam perfectum.
- Aoriſtus primus } indefinita
- Aoriſtus ſecundus } Præterita.
- Futurum primum.
- Futurum ſecundum.
- Paulo poſt futurum, in Paſſivo.

Numeri tres:
- Singularis.
- Dualis.
- Pluralis.

Perſonæ tres:
- Prima.
- Secunda.
- Tertia.

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum eſt:
- *Perſonale; ut* γράφω, *ſcribo.*
- *Imperſonale; ut* δεῖ, *oportet.*

Genera quinque	*Activam*; *ut* πέμπω, *mitto*.
	Paſſivum; *ut* πέμπομαι, *mittor*.
	Neutrum; *ut* ὑγιαίνω; *valeo*.
	Commune, *ſive Medium*, *ut* βιάζομαι, *cogo*, & *cogor*.
	Deponens, *ſive Submedium*: *ut* μάχομαι, *pugno*.
Species duæ	*Primitiva*; *ut* γαμέω, *uxorem duco*.
	Derivativa; *ut* γαμησείω, *nuptias cupio*.
Figuræ tres	*Simplex*; *ut* ἄγω, *duco*.
	Compoſita; *ut* περιάγω, *circumduco*.
	Decompoſita; *ut* συμπεριάγω, *una circumduco*.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, ſed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ Figurativæ, ſive Indices nominantur. Eſt autem litera Characteriſtica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteriſtica præcipue conſideratur in Præſenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

Characteriſticæ Conjugationis.

Primæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
π)		
β)	(ψ)	(φ)
φ)		
πτ)		

Secundæ.

Præſentis.	Futuri.	Præteriti.
κ)		
γ)	(ξ)	(χ)
χ)		
κτ)		

Ter-

Tertiæ.

τ)
δ) (σ) (κ
ϑ)

Quartæ.

ζ) (ξ) (χ
σσ)
vel
ζ) (σ) (κ.
σσ)

Quintæ.

λ) (λ)
μ) (μ) (κ.
ν) (ν)
ρ) (ρ)
μν)

Sextæ.

ω purum) (σ) (κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior conſonans cenſetur Characteriſtica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

Præſens Futur. Præter.
π (τέρπω) (τέρψω) (τέτερφα, delecto.
β (λείβω) ψω (λείψω) φα (λέλειφα, libo.
φ (γράφω) (γράψω) (γέγραφα, ſcribo.
πτ (τύπτω) (τύψω) (τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.
κ (πλέκω) (πλέξω) (πέπλεχα, plico.
γ (λέγω) ξω (λέξω) χα (λέλεχα, dico.
χ (βρέχω) (βρέξω) (βέβρεχα, rigo.
κτ (τίκτω) (τέξω) (τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In τω, δω, ϑω. Futur. in σω. Præter. in κα.
τ (ἀνύτω) (ἀνύσω (ἤνυκα, perficio.
δ (ᾄδω) σω (ᾄσω) κα (ᾖκα, cano.
ϑ (πλήϑω) (πλήσω) (πέπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ	(παίζω)	ξω	(παίξω)	χα	(πέπαιχα, ludo.
σσ	(ὀρύσσω)		(ὀρύξω)		(ὤρυχα, fodio.

vel

ζ	(φράζω)	σω	(φράσω)	κα	(πέφρακα, dico.
σσ	(πλάσσω)		(πλάσω)		(πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere ſequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præſertim, quæ lamentationem, aut motum animi ſignificant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemiſco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam ſequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω ſequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πράσσω, vendo: πτίσσω, pinſo; πάσσω, ſpargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφίσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum eſt Fut. in ξω, *& Præt. in* χα; *at duplex Præſens. Hujuſmodi ſunt* σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinſo. Sed* φρίσσω, *ſive* φρίττω, *horreo. Fut.* ξω. *Præt.* κα.

Quintæ.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexum: Præter. κα.

λ	ψάλλω	ῶ	ψαλῶ	κα	ἔψαλκα, digitis pulſo.
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.
ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα, oſtendo.
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, ſero.
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, ſcindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sex-

Sextæ.

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præt. κα. Nam quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterito.

α	γελάω	σω	γελάσω	κα	γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔρρωκα, roboro.
αι	παίω		παίσω		πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito.
οι	οἴω		οἴσω		ᾦκα, fero.
ου	κρούω		κρούσω		κέκρουκα, pulſo.
υι	ὀπυίω		ὀπυίσω		ὤπυικα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deeſt, cum prima pluralis exit in μεν. Secunda, & tertia dualis ſunt ſimiles, cum tertia pluralis exit in σι, quod fit in Activis; aut in ται, quod fit in Paſſivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: ſed pro his uſurpantur Aoriſti.

Præſens, & Imperfectum; Præt. perf. & pluſq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur diviſim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum vocis Activæ ex prima Conjugatione inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præſens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoriſtus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*

D.

D. (τύψατον, τυψάτων,

P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*

D. (τετύφετον, τετυφέτων.

P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*

D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.

P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*

D. (τύποιτον, τυποίτην.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*

D. (τυποῖτον, τυποίτην.

P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*

D. (τύψοιτον, τυψοίτην.

P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*

D. (τύψαιτον, τυψαίτην.

P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus, Atticis uſitatiſſimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*

D. (τυψείατον, τυψειάτην.

P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*

D. (τετύφοιτον, τετυφοίτην.

P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (*τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. Si verberem, vel verberarem.*
D. (*τύπτητον, τύπτητον.*
P. (*τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.*

Aoriſtus ſecundus *ἐὰν*

S. (*τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Si verberavero.*
D. (*τύπητον, τύπητον.*
P. (*τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.*

Aoriſtus primus *ἐὰν*

S. (*τύψω, τύψῃς, τύψῃ. Si verberavero.*
D. (*τύψητον, τύψητον.*
P. (*τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.*

Perfectum, & pluſquam perfectum *ἐὰν*

S. (*τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. Si verberaverim.*
D. (*τετύφητον, τετύφητον.*
P. (*τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.*

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. *τύπτειν.*
(Aoriſtus 2. *τυπεῖν.*
(Futurum 2. *τυπεῖν.*
(Futurum 1. *τύψειν.*
(Aoriſtus 1. *τύψαι.*
(Perf. & pluſ. *τετυφέναι.*

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (*ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. Verberans.*
F. (*ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.*
N. (*τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.*

Aoriſtus ſecundus.

M. (*ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. Qui verberavit.*
F. (*ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.*
N. (*τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.*

Futurum ſecundum.

M. (*ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. Verberaturus.*
F. (*ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.*
N. (*τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος.*

Futu-

Futurum primum.

M.(ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F.(ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N.(τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M.(ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F.(ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N.(τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & pluſquam, &c.

M.(ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit*
F.(ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N.(τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor.2	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 2	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.1	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέ-	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν				ναι	

Secundæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor.2.	ἔλεγον	λέγε	λεγοῖμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ-	λελε-	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν			χω	χέναι	

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor.2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor.1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι		πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπεί-κοιμι	πείσω	πεπεικέ-ναι	πεπεικώς
Plusq.	ἐπεπεί-κειν			πεπείκω		

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor.2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor.1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρα-κε	πεφράκοι-μι	πεφρά-κω	πεφρα-κέναι	πεφρα-κώς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor.2	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. 2	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.1	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραι-μι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρ-κοιμι	ἐσπάρ-κω	ἐσπαρ-κέναι	ἐσπαρ-κώς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκοον					
Aor. 2.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Præſens eſt thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum eſt duplex. Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt ε, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel α, Attici præfigunt ε: ut ὁράω, ἑώραον, videbam.

Poetæ præponunt ε *Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut* ἔειπα, *pro* εἶπα, *dixi.*

Si verbum incipiat a ῥ geminatur ῥ poſt ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, projicio.

Temporale augmentum eſt, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

	(α)		(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
Mutabiles	( )	mutan	(
Vocales	(ε)	tur in	(η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
	(ο)		(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.

	(αι)		(ῃ, αἴρω, ᾖρον, tollo, bam.
Mutabiles	( )	mutan-	(
Diph-thongi	(αυ)	tur in	(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	(οι)		(ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.

	(η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
Immutabiles	(ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
Vocales	(υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	(ω, ὤθω, ὦθον, impello.

Immutabiles	(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
Diphthongi	(ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
	(ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adſciſcunt ι: ut εχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, ſerpo: ἑστήκω, pluſquam perfect. εἱστήκειν, ſto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, ſino: ἕω, perf. paſſ. εἷμαι, induo, ſeu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, aſſuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἔπω, εἶπον, dico; quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, aſſueſco: ἑορτάζω, εἱόρταζον, & ἑόρταζον, feſtum celebro.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

οἴαξ, *clavus*) οἰακίζω, οἰάκιζον, *clavum rego.*
οἶνος, *vinum*) οἰνίζω, οἴνιζον, *vinum oleo, ſeu emo.*
οἰωνὸς, *augurium*) οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, *auguror.*
οἶμος, *via*) οἰμάω, ὤιμαον, *irruo.*
οἶστρος, *œſtrum*) οἰστρέω, οἴστρεον, *œſtro agito, & agitor.*
οἶος, *ſolus*) οἰόω, *deſtituo*: *unde* οἰώθην, *ſolus egi.*

His

His addunt οἰκȣρέω, *domi ſedeo:* οἰμώζω, *lugeo; quod* & οἴμωζον, & ᾤμωζον.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philoſophor*, a φίλος, amicus, & σοφός, ſapiens, ἐφιλοσόφȣν.
- Pronomine αὐτὸς: ut αὐτομολῶ, fugio ad hoſtes; ηὐτομόλȣν.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut ἐνέπω, idem cum ſimplici ἔπω, dico, ἤνεπον.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut ἀντιβολῶ, ſupplico, ἠντιβόλȣν.
- Adverbiis ὁμȣ̃, vel ὁμῶς, ſimul: ut ὁμολογῶ, fateor, ὡμολόγȣν.
- Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, inſipiens ſum; ἠφρόνȣν.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut γινώσκω, cognoſco, καταγινώσκω, condemno; κατεγίνωσκον.
- Particulis δὺς, male, & εὖ, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut δυσαρεστῶ, diſpliceo; δυσηρέστȣν: εὐεργετῶ, benefacio; εὐηργέτȣν. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut δυστυχῶ, infelix ſum, ἐδυστύχȣν: εὐσεβῶ, pietatem colo, εὐσέβȣν: εὐημερῶ, proſpere ago, εὐημέρȣν.

Nonnulla, quamvis ſimplicia non ſint in uſu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρȣν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνȣν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio, ut ἀνορθῶ, corrigo, ἠνώρθȣν: ἐνοχλῶ, moleſtus ſum; ἠνώχλȣν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo:* παροινῶ, *debacchor:* προοδοποιῶ, *viam patefacio:* ἀναίνομαι, *abnuo: item* διαιτῶ, *arbiter ſum, cum ſuis compoſitis.*

Ali-

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυῶ, ἠγγύησα, & ἐγγεγύηκα, deſpondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διηκόνουν, miniſtro. Sic ἐμπολῶ, *verſor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Verbum κατηγορῶ, accuſo, nullum capit incrementum.

Præpoſitionum ultima vocalis in compoſitione eliditur, ſi vocalis ſequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & craſi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & προὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφ', & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumſtipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpoſitio mutat ſuam tenuem in aſpiratam, ſi Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aſpirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſignificat aliquid præteriiſſe, ſed indefinite; Incertum eſt enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: *cum Præteritum Perſ. ſignificet, modo aliquid præteriiſſe; ut apud Italos*, ho amato. *Sunt autem duo Aoriſti nulla neceſſitate, aut diverſitatis cauſa in ſignificando, ſed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.*

Formatur Aoriſtus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteriſtica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta poſteriore litera, retenta priore, ſi Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Mutatio vocalium, & diphthongorum Præſentis, penultimæ corripiendæ cauſa in Aoriſto ſecundo.

η (λή-

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (καίω, ἔκαον, uro.
αυ (παύω, ἔπαον, ſedo.
ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.
(diſſyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, ſero.
ει in 5. Conjug. in (
(triſſyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam diſſyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam triſſyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metatheſim, ἔπραθον, vaſto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, ſi habeant Futurum in ξω, formant Aoriſtum ſecundum in γον; ſi in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Obſervatio.

Diſſyllaba, quæ habent liquidam ante, aut poſt ε, mutant ε in α: ut

πλέκω, ἔπλακον, plico) (ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto)
στέλλω, ἔσταλον, mitto) excipe (ἔβλεπον, vidi.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, ſeco) (ἔφλεγον, uſſi.

Exceptio.

Septem ſunt Aoriſti ſecundi, qui non retinent Characteriſticam conſonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Verba Sextæ finita in ούω, εύω, υίω; ut κρούω, pulſo, τοξεύω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo, carent Aoriſto ſe-

ſecundo, & Præterito medio. Ideo ἤκοον ab ἀκέω; audio, non eſt in uſu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti ſolent: ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Futurum Secundum.

Fit ab Aoriſto Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoriſto Secundo, deſideratur etiam Futurum ſecundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rariſſimo eſt in uſu, niſi in quibuſdam verbis, iiſque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præſenti, variata ſola Characteriſtica in ſingulis Conjugationibus, ut dictum eſt, retenta eadem penultima, quæ Præſentis: ut τύπτω, τύψω.

Obſervationes.

Futurum quintæ Conjugationis ſemper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, ſi fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, pſallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel eliſa vocali ſubjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico, μολύνω, μολυνῶ, contamino. *Inflectitur autem ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum: ut* ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον, εῖτον: ῦμεν, εῖτε, ῦσι.

Barytona multa ſumunt Futurum a circumflexis; ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo;* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βούλομαι, βουλήσομαι, *volo:* οἶμαι, οἰήσομαι, *puto: quaſi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa ſumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὤσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Diſſyllaba ſextæ Conjugationis in έω formant Futurum in εύσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, ſpiro: præter δέω, δήσω, ligo, τρέω, τρέσω, tremo, & νέω, νήσω, nato, neo, redeo; nam νέω pro νεύω, annuo, νεύσω. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Poly-

Polyſyllaba quartę Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: ſic βαδίζομαι, βαδιῦμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιῦμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut ſpiritum Pręſentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέπω, verto: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoriſtus Primus.

Formatur Aoriſtus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteriſtica, mutato ω in α, præpoſito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque ſunt Aoriſti primi, qui Futuri primi Characteriſticam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli, ἔθηκα, poſui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, miſi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteriſticam Futuri primi: ἔχευα, quod & ἔχεα, fudi; ἔσευα, concuſſi; ἤλευα, vitavi; ἔκηα, accendi; a χέω, σεύω, ἀλεύω, καίω, *vel* κάω, *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχευσα, ἔσευσα, & ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent ſemper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α Futuri, ſi in præſenti fuerit α ſimplex, mutatur in η: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, pſallo: α Futuri, ſi in præſenti fuerit αι, mutatur communiter in α, ut φαίνω, φανῶ, ἔφανα, appareo: Attice in η, ἔφηνα, vel in η, ἔφηνα.

ε Futuri mutatur in ει: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ſero.

Penultima hujus Aoriſti in verbis quartæ Conjugationis, quæ ſequuntur tertiam, & in Verbis ſextæ, eſt modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Proſodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, aſſumpta Characteriſtica propriæ Conjugationis, præpoſito Augmento.

Regulæ de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, repetit primam conſonantem Præſentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, ſcribo.

Si incipiat a duabus conſonantibus, quarum ſecunda non ſit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα, quæro.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, eſt idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκούω, ἤκουον, ἤκουκα, audio, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, aſſimilo.

Si incipiat a Muta Aſpirata, videlicet φ, χ, ϑ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: ϑύω, τέθυκα, ſacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id poſt ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognoſco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus conſonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præſentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico, πτήσσω, ἔπτηχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam conſonantem Præſentis: ut βλαστέω, βεβλάστηκα, & ἐβλάστηκα, germino: ſimiliter

βλα-

βλακεύω, *piger ſum*: γλωττίζω, *deblatero*; γλύφω, *inſculpo*; γνάμπτω, *flecto*; βλάπτω, *noceo*; θλάω, *tundo*; κρύπτω, *abſcondo*.

Obſervationes.

Diſſyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, ſero: στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, pſallo: φθείρω, φθερῶ, ἔφθαρκα, *corrumpo*.

Verba in μω, & μνω aſſumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per ſyncopen τέτμηκα, ſeco.

Diſſyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: ſemper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, ſumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, ſortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præſentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὦλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem exceſſerit numerum trium ſyllabarum, tertia ab initio ſyllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.
ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.
abjecta (ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
præpoſitiva (ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, venio:
(Præt. Med.
abjecta (οι ἐποιμάζω, ἠποίμακα, ἐπιπόμακα, paro.
ſubjunctiva (in ο
(ου ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.
(

Si tamen tertia ſyllaba ſit longa poſitione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum, ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo*, *ut differat ab* ἐρήρικα, *quod ab* ἐρίζω, *contendo*.

Irregularia ſunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *& interpoſito* δο, ἐδήδοκα, *edo*. ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, *& aſſumpto* ο, ἀγήοχα; *item in Aoriſt.* 2. ἦγον, ἄγηγον, *& per metatheſin* ἤγαγον. *duco*.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici prȩter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὤρακα, ἑώρακα, video; ὤθω, pello, ὦσμαι, ἔωσμαι, Præter. paſſ. οἴγω, aperio. ἔῳγα, Præter. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, *ſimilis ſum*, *Præter. Med.* ἔπω, εἶπα, ἔειπα, *dixi*, *Aor.* 1. ἧκα, ἔηκα, *miſi*; *unde* ξυνέηκα, *commiſi*, *item*, *intellexi*: ὠσάμην, *&* ἐωσάμην, *impuli*.

Diſſyllaba primæ, & ſecundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante, aliud ε aſſumendo, quam ſecundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, ſicut Perfectum; ut ἔσαλκα, ἐσάλκειν, miſeram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compoſitis: ut συνέσαλκα, συνεσάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Pluſquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice ſine ſecunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, ſubieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, ſperavi; ἔοργα, feci; ἔοικα, ſimilis ſum, habent augmentum in medio: ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐῴκειν.

Pri-

Prima, & tertia ſingularis Attice eſt per η: ut ἐτετύφην ἐγὼ, verberaveram ego: ἐτετύφη ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem ειϛαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora ſimilia a ſuis ſimilibus.

Præteritum Perfectum ubique ſervat Augmentum. Aoriſti vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam perſonam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; ſed pro Futuris ſunt Aoriſti, ut dictum eſt.

Secundus Aoriſtus ultimam gravat; ut τύπε: ſed acuunt tres, ἐλθὲ, venito: εὑρὲ, invenito: εἰπὲ, dicito: ſic Attice λαβὲ, accipito: ἰδὲ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoriſto primo Activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum ſecundum: alioquin vox eadem eſt cum Aoriſto ſecundo.

Uſitatiſſimus eſt Aoriſtus Æolicus: apud Atticos autem maxime in ſecunda, & tertia ſingulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoriſto primo ejuſdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in ſecunda, & tertia ſingulari diphthongum impropriam ῃ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

INFINITIVUS habet Futurum ſecundum idem cum Aoriſto ſecundo.

PARTICIPIUM acuit Aoriſtum ſecundum; circumflectit Futurum ſecundum.

Participia maſculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad ſecundam.

Verbum Barytonum vocis Paſſivæ inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. (τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. (τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram.*
D. (ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. (ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulo poſt Futurum.

S. (τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox Verberabor, &*
D. (τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *pene jam verbera-*
P. (τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. (ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*

D.

D. (τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.
P. (τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu:*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

S. (τέτυψο, τετύφθω. *Verberatus eſto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυπείητον, τυπειήτην. *fuerim.*
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum ſecundum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην. *eſſem.*
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo poſt Futurum.

S. (τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verberer.*

D. (πετυψοίμεθον, πετύψοισθον, πετυψοίσθην.
P. (πετυψοίμεθα, πετύψοισθε, πετύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel ver-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *berarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus. ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus ſim, vel eſſem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoriſtus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & pluſ. τετύφθαι.
(Paulo poſt Fut. τετύψεσθαι.
(Aoriſtus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*

F. (ἡ

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & pluſquam &c.

M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. (τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo poſt Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Futurum Primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infin.	Part.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην.	τύπτωμαι.	τύπτεσθαι.	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος	τετυμμένος	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit	Partic.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος	λελεγμένος	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην		εἴην	ὦ		
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοί-μην	πείθω-μαι	πείθε-σθαι	πειθόμε-νος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. 2	πιθήσο-μαι		πιθη-σοίμην		πιθήσε-σθαι	πιθησό-μενος
Perf.	πέπεισ-μαι	πέπει-σο	πεπεισ-μένος εἴην	πεπεισ-μένος ὦ	πεπεῖ-σθαι	πεπεισ-μένος
Pluſq.	ἐπεπείσ-μην					
Paul.p	πεπείσο-μαι		πεπεισοί-μην		πεπείσε-σθαι	πεπεισό-μενος
Aor. 1	ἐπείσθην	πείσ-θητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆ-ναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσο-μαι		πεισθη-σοίμην		πεισθή-σεσθαι	πεισθη-σόμενος

Quartæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subju.	Infin.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοί-μην	φράζω-μαι	φράζε-σθαι	φραζό-μενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2	ἐφράδην	φράδη-θι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆ-ναι	φραδείς
Fut. 2	φραδήσο-μαι		φραδη-σοίμην		φραδή-σεσθαι	φραδη-σόμενος
Perf.	πέφρασ-μαι	πέφρα-σο	πεφρασ-μένος εἴην	πεφρασ-μένος ὦ	πεφρά-σθαι	πε-φρασ-μένος
Pluſq.	ἐπεφράσ-μην					
Paul.p	πεφράσο-μαι		πεφρα-σοίμην		πεφρά-σεσθαι	πεφρα-σόμενος
Aor. 1	ἐφράσθην	φρά-σθητι	φρασθεί-ην	φρασθῶ	φρασθῆ-ναι	φρα-σθείς
Fut. 1	φρασθή-σομαι		φρασθη-σοίμην		φρασθή-σεσθαι	φρασθη-σόμενος

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor.2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor.1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Tem-

Temporum formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva : quorum tria deducuntur ab Activa (Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in ῃ, Attice in ει; communiter vero in hiſce quatuor, βόλει, vis, οἴει, putas, ὄψει, videbis, ἔει, & facta craſi, εἶ, es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis, ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνάῃ, ὀδυνᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando μαι in μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Eadem eſt ratio Augmentorum in Verbis Paſſivis, & Mediis, quæ in Activis non ſolum in Barytonis, ſed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoriſtus Secundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum Secundum.

Futurum ſecundum formatur a tertia perſona Aoriſti ſecundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam ſyllabam; in Prima perſona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui ſyllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Paſſivi eſſe longam, plerumque aliqua litera prȩponitur, ut hic oſtenditur.

1. *Conjugatio*.

Ante μαι habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expreſſam, ſed implicitam in duplici ψ: ante ται, pariter habet π, non implicitam, ſed expreſſam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus ſum, es,
πται (eſt.

2. *Conjugatio*.

Ante μαι habet γ: ante σαι habet κ, non expreſſam, ſed implicitam in duplici ξ: ante ται pariter habet κ non implicitam, ſed expreſſam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus ſum, es, eſt.
κται, (

3. *Conjugatio*.

Ante μαι habet σ: ante σαι nullam aliam: ante ται pariter habet σ.

a πέπεικα, perſuaſi: quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισαι: perſuaſus ſum,es,eſt.
σται, (

4. *Conjugatio*.

In Verbis, quæ ſequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab [illegible]πω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus ſum, es, eſt.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισαι: putatus ſum, es, eſt.
σται, (

5. *Conjugatio*.

Servat ut in Activo, ſic etiam in Paſſivo immutabiles λ, & ρ:

ab

ab ἔσταλκα, miſi, quod a ϛέλλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔϛαλται: miſſus ſum, es, eſt.
λται, (

ab ἔσπαρκα, ſeminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: ſeminatus ſum, es, eſt.
ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα: Paſſivum in ημαι.

a νενέμηκα, diſtribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, diſtributus ſum, es, eſt.
ησαι, (a τετέμηκα, ſecui, quod a τέμνω,
ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: ſectus ſum, es, eſt.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Paſſivo, nec tamen aſſumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ perſonæ, nihil item Tertiæ præponitur.

a κέκρικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (
σαι, (κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται: judicatus ſum, es, eſt.
ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Paſſivo: ſolum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

μμαι, (a πέφαγκα, oſtendi, quod a φαίνω,
νσαι, (
νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: oſtenſus ſum, es eſt.

Attice,

σμαι, (
σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφαϛαι.
σται, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit σ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεϛαι: perfectus ſum,
σαι, (es, eſt.
σται, (a γεγέλακα, riſi, quod a γελάω, γεγέλασμαι,

γε-

γεγέλασαι, γεγέλασαι; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμὸς, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρόω, aro.

Si penultima Præteriti activi ſit longa, nihil aſſumit.

a πετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξεύω,
μαι, (πετόξευμαι, πετόξευσαι, πετόξευται: ſagitta petitus
σαι, (ſum, es, eſt.
ται, (a τέτικα, honoravi, quod a τίω, τέτιμαι, τέτισαι, τέτιται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι a κρούω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλουσμαι a κολούω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco: τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

τέτυμμαι (τετύμμεθον,
(τετύμμεθα.

λέλεγμαι (λελέγμεθον,
(λελέγμεθα.

πέπεισμαι (πεπείσμεθον,
(πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον,
(ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον,
(νενομίσμεθα.

ἔσαλμαι (ἐσάλμεθον,
(ἐσάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον,
(τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis

lis vertendo αι in ον, & ſecunda pluralis vertendo αι in ε, & tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον,
(τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισται (πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ὤρυκται (ὤρυχθον, ὤρυχθον,
(ὤρυχθε.

νενόμισται (νενόμισθον, νενόμισθον,
(νενόμισθε.

ἔσταλται (ἔσταλθον, ἔσταλθον,
(ἔσταλθε.

τετέλεσται (τετέλεσθον, τετέλεσθον,
(τετέλεσθε.
(

Quoties Tertia Singularis Præteriti Paſſivi deſinit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interſerunt σ.

νενέμηται (νενέμησθον, νενέμησθον,
(νενέμησθε.

κέκριται (κέκρισθον, κέκρισθον,
(κέκρισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, poſito ν ante ται purum.

νενέμηται : νενέμηνται.
κέκριται : κέκρινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum εἰσὶ, *ſunt*.

F τέτυ-

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται : λελεγμένοι εἰσί.

Obſervatio.

Diſſyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Paſſivo.

πέμπω, πέπομφα, πέπεμμαι, mitto.
κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua conſonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, verto.
ςρέφω, ἔςροφα, ἔςραμμαι,
ſed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α *ante* ται, *& mutando præcedentem tenuem in ſuam aſpiratam.*

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
3. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiam, mutatur σ *in* τ, δ, θ, *pro ratione Characteriſticæ Aoriſti ſecundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.*

3. ἤνυςαι, ἠνύαται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ἦςαι, ἤδαται, *ab* ᾄδω, *cano.*
πέπειςαι, πεπείθαται, *a* πείθω, *perſuadeo.*
4. πέφραςαι, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύχαται, *ab* ὀρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α *interponitur.*

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α *ante* ται *purum, & longa corripitur.*

δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *oſtendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *jacio.*

Pau-

Paulo poſt Futurum.

Formatur a ſecunda perſona Perfecti, poſito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum pluſquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Prima perſona μαι in μην; in Secunda, & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, ſi Perfectum incipiat a ſimplici conſonante: ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην; τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia ſingularis deſinat in το purum; in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interſeritur σ: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis deſinit in ντο: ut ἐκέκριτο, accuſatus erat; ἐκεκρίσθω, ἐκέκρισθε, ἐκέκριντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Subſtantivum ἦσαν, *erant*; ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur a Tertia Perſona ſingulari Perfecti Paſſivi, mutando αι in ην, & Tenues in ſuas Aſpiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται, ἐμνήσθην,	recordatus fui:	)	aſſumunt
ἔρρωται, ἐρρώσθω,	convalui:	)	σ.
σέσωσαι, ἐσώθην,	ſervatus fui:		abjicit σ.
εὕρηται, εὑρέθην,	inventus fui:	)	
ἦρηται, ἠρέθην,	ſublatus fui:	)	mutant
ἐπῄνηται, ἐπῃνέθην,	laudatus fui:	)	η in ε.
εἴρρηται, ἐρρέθην, & ἐρρήθην,	dictus fui:		
τέθειται, ἐτέθην,	poſitus fui:		

Obſervatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt ſuum ε in Aoriſto Primo: ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθω, verſus ſum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθω, ἐκρίνθω, *pro* ἐκλίθω, ἐκρίθω, *a* κλίνω, *inclino, &* κρίνω, *judico. Et a* πνέω, *ſpiro, quamvis non deſinat in* νω, *fit* ἐπνύνθω.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia perſona ſin-

gulari Aoriſti Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Obſervatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a ſuis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam perſonam a Secunda Pluſquamperfecti Indicativi: ut ἐτέτυψο, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejuſdem, migrante το in θω; ut ἔψαλτο, ἐψάλθω. Quod ſi præceſſerit Tenuis, mutatur in ſuam Aſpiratam; ut ἐτέτυπτο, τετύφθω. Si autem ante το fuerit vocalis, aſſumitur σ: ut ἐκέκριτο, κεκρίσθω.

Aoriſti Imperativi formantur a Tertiis perſonis ſuorum ſimilium, addito θι: ſed Primus deſinit in τι, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriuſque Tertia ſingularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta eſt circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Subſtantivum: ſin autem non adhibenda ſit circumlocutio, tunc ſervandæ ſunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ perſonæ Præteriti paſſivi fuerit η, convertitur in ῃ: ut

a νενέμημαι, quod a νέμω, diſtribuo.

Sing. νενεμῄμην, νενεμῇο, νενεμῇτο.
Dual. νενεμῄμεθον, νενεμῇσθον, νενεμῄσθην.
Plur. νενεμῄμεθα, νενεμῇσθε, νενεμῇντο.

υ in υι. ut

a πέθυμαι, quod a θύνω, feſtino.

Sing. πεθύμην, πεθῦο, πεθῦτο.
Dual. πεθύμεθον, πεθῦσθον, πεθύσθην.
Plur. πεθύμεθα, πεθῦσθε, πεθῦντο.

α in αι: ut

ab ἔκταμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο.
Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταῖσθον, ἐκταίσθην.
Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταῖσθε, ἐκταῖντο.

ι manet integrum, ſed tamen longum hic, etiamſi

ſi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a κέκριμαι, quod a κρίνω, judico.

Sing. κεκρίμην, κεκρῖο, κεκρῖτο.
Dual. κεκρίμεθον, κεκρῖσθον, κεκρίσθην.
Plur. κεκρίμεθα, κεκρῖσθε, κεκρῖντο.

Si ante μαι ſit diphthongus, cujus ſubjunctiva ſit υ, tunc circumlocutione opus eſt, ut:

a πέπαυμαι, quod a παύω, finio.

Sing. πεπαυμένος εἴην, εἴης, εἴη.
Dual. πεπαυμένω εἴητον, εἰήτην.
Plur. πεπαυμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Eodem modo a τετόξευμαι, quod a τοξεύω, jaculor, τετοξευμένος εἴην.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἴην*: ſed alii non admittunt, formantes* λελυίμην, λελυῖο, λελυῖτο*; vel etiam, quod apud Homerum,* λελύμην, λελῦο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Subſtantivum: ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plur. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda ſit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ perſonæ Præteriti Indicativi fit ω; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plur. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι*, ut a* πεποίημαι, πεποιῶμαι*; a* μέμνημαι, μεμνῶμαι*; a* κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι*: a* τέθειμαι, τεθῶμαι*: ut apparebit loco ſuo.*

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda eſſe per Participium, & Verbum Subſtantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a ſecunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penul-

tima acuenda: ut a τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoriſtis; ut τυφθεὶς, τυπεὶς: antepenultimam in reliquis: ut τυπτόμενος, &c.

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem ſimplicium: in εὶς, & ὲν ad quintam: Fœminina omnia ad ſecundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediæ.

Medium Verbum eſt, quod, ſicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias paſſive ſignificat; ut ἄγομαι, duco, & ducor, κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Paſſivam.

Activam fere ſignificationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoriſtis, & Futuris Mediis; niſi forte ipſa Verbi ſignificatio aliud ſuadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, inſanivi, a μαίνω, & ſimilia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Pluſquam Perfectum: Reliqua tempora Paſſivam.

Inflexum ſecundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futurum ſecundum.

S. (τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

P.

P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*
D. (τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. (τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Aoriſtus primus.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, *Verberavi, vel Verbe-*
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. *ratus fui.*
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum perfectum.

S. (τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. *Verberavi, vel Verbera-*
D. (τετύπατον, τετύπατον. *tus ſum.*
P. (τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Pluſquam perfectum.

S. (ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. *Verberaveram, vel*
D. (ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. *Verberatus eram.*
P. (ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera, vel verberare.*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποῦ, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύπεσθον, τυπέσθων.
P. (τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύψασθον, τυψάσθων.
P. (τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. (τετύπετον, τετυπέτων.
P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Ver-*

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθων. *berarer.*
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθων. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖντο. *Verberem, vel*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθων. *Verberer.*
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖτο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεσθον, τύψοισθον, τυψοίσθων. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθων. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberaviſſem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus ſim, vel eſſem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberem, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, πύπτωνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *ſi verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoriſtus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel ſi*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus ſim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si verberaverim, vel*

D.

D. (τετύπητον, τετύπητον. *ſi verberatus ſim, vel eſſem.*

P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præſ. & Imperf. τύπτεσθαι.

(Aoriſtus 2. τυπέσθαι.

(Futurum 2. τυπεῖσθαι.

(Futurum 1. τύψεσθαι.

(Aoriſtus 1. τύψασθαι.

(Perf. & pluſ. τετυπέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*

F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*

N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*

N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum ſecundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*

N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*

N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoriſtus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*

N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & pluſquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τετυπῦια, τῆς τετυπύιας. *verberatus.*

N. (τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

In-

Inflexio omnium Conjugationum ſecundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor.2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Pluſq.	ἐτετύπειν					

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor.2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς.
Pluſq.	ἐλελόγειν					

Ter-

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor.2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor.1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς.
Pluſq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor.2.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor.1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς.
Pluſq.	ἐπεφράδειν					

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Pluſq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor.2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἦκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Pluſq.	ἠκόειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum.

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in ῦμαι: ut τυπῶ, τυπῦμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι *pro* ἐδῦμαι, πιῦμαι, φαγῦμαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, *&* *Poetica illa* βέομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit in ῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur: ut σπείρω, ſemino, σπερῶ, σπερῦμαι: στέλλω, mitto, στελῶ, στελῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum ſecundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβρίζω, contumelia afficio, ὑβριῶ, ὑβριῦμαι.

Aoriſtus Primus.

Formatur ab Aoriſto primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteriſtica Perfecti Activi aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi: ut a τέτυφα fit τέτυπα: a πέπαχα, πέπαγα: a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoriſti ſecundi ſunt ἔτυπον, ἔπαγον, ἔφραδον.

In

In ſexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoriſtus ſecundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali: ut a πεπέληκα, πέπελα: a μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: a δεδούπηκα, δέδουπα, a νενίκηκα, νένικα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut γέγαα a γέγηκα: μέμαα a μέμηκα: unde participia γεγαὼς, & γεγὼς: μεμαὼς, & μεμὼς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii eſt eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii: ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præſentis Activi α mutatur in η, ut θάλλω, τέθηλα, germino; α tamen aliquando ſervatur, ut ψάλλω, ἔψαλα, cano: ει in οι, ut πείθω, πέποιθα, perſuadeo: αι in η, ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μιαίνω, μεμίηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tantum in diſſyllabis.

Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέβολα, ut colligitur ex derivatis, βολὴ, jactus, ἐκηβόλος, longe jaculans, &c.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida: ut τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce Activa.

Obſervatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aori-

Aoriſtus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecundis, & tertiis perſonis differt ab Aoriſto ſecundo tantum accentu: nam Aoriſt. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoriſtum ſecundum in έσθαι: Futurum vero ſecundum in εῖσθαι: ut τύπεσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoriſtum ſecundum in όμενος, Futurum ſecundum in ούμενος.

Maſculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem ſimplicium, Fœminina ad ſecundam: excepto Præterito perfecto, cujus maſculinum, & neutrum eſt Quintæ ſimplicium, Fœmininum ſecundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Paſſiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoriſtus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoriſtus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo poſt F.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε

Mo-

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſt. 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoriſtus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoriſtus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & pluſq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo poſt		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoriſtus 2.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoriſtus 1.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Perf. & pluſq.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς.
Paulo poſt	..	τετραψόμενος.	

Exempla Verborum Barytonorum.
Primæ Conjugationis.

π.

βλέπω, *aſpicio.*	λέπω, *exuo.*
λείπω, *relinquo.*	ἐρείπω, *everto.*
μέλπω, *canto.*	ῥέπω, *inclino.*

β.

θλίβω, *premo.*	φέρβω, *paſco.*
ἀμείβω, *commuto.*	ῥέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

ἀλείφω, *ungo.*	γλύφω, *fodio.*
ϛρέφω, *verto.*	ἐρέφω, *tego.*

πτ.

ῥίπτω, *projicio.*	φαλίπτω, *deſipio.*
κλέπτω, *furor.*	χαλέπτω, *everto.*
θώπτω, *aſſentor.*	ὀλόπτω, *vello.*

Secundæ.

κ.

τήκω, *liquefacio.*	διώκω, *perſequor.*
κρέκω, *pectine pulſo.*	ἐρείκω, *frango.*

γ.

οἴγω, *aperio.*	ὀρέγω, *porrigo.*
λήγω, *ceſſo.*	θήγω, *acuo.*
ἐρεύγω, *ructo.*	φλέγω, *uro.*

χ.

τεύχω, *ſtruo.*	βρέχω, *madefacio.*
ἐλέγχω, *arguo.*	ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertiæ.

δ.

δείδω, *timeo.*	ἄρδω, *irrigo.*
ἀείδω, *cano.*	ἐρείδω, *figo.*

θ.

κεύθω, *abſcondo.*	ἐρέθω, *laceſſo.*
λήθω, *celo.*	αἴθω, *uro.*

Quartæ.

σσ, ττ.

ῥήσσω, *att.* ττω, *frango.*	φράσσω, *att.* ττω, *munio.*
ἀμύσσω, *att.* ττω, *lacero.*	χαράσσω, *att.* ττω, *ſculpo.*

 θωύσ-

θωΰσσω, *att.* ττω, *clamo.*	ὀδύσσω, *att.* ττω, *iraſcor.*
φλανύσσω, *att.* ττω, *garrio.*	ῥάσσω. *att.* ττω, *allido.*
	ζ.
ῥαβδίζω, *virgis cædo.*	φαντάζω, *apparere facio.*
αὐγάζω, *illuceſco.*	φλάζω, *ſtulte loquor.*
κτίζω, *condo.*	χωρίζω, *ſeparo.*
θερίζω, *meto.*	οἰνίζω, *vinum emo, vel ſapio.*

Quintæ.

	λ.
θάλλω, *vireo.*	βδέλλω, *mulgeo.*
ἀγγέλλω, *nuncio.*	ὀφέλλω, *adjuvo.*
ἰάλλω, *emitto.*	αἰκάλλω, *blandior.*
	μ.
βρέμω, *fremo.*	δέμω, *ædifico.*
	ν.
ῥαίνω, *perfundo.*	φένω, *interficio.*
τείνω, *tendo.*	χραίνω, *coloro.*
θαρσύνω, *fiduciam affero.*	κραίνω, *perficio.*
θαυμαίνω, *admiror.*	ὀνομαίνω, *nomino.*
	ρ.
τείρω, *vexo.*	οἰκτείρω, *commiſeror.*
θέρω, *calefacio.*	πταίρω, *ſternuto.*

Sextæ.

ω purum.

κωλύω, *prohibeo.*	ἀνύω, *perficio.*
χλίω, *deliciis frango.*	ὁδεύω, *iter facio.*
ἀφύω, *haurio.*	κολούω, *amputo.*

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Naſcuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde tres ſunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ ſunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præſentis.

Pri-

Prima.

Præſ.	Fut.	Præt.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorſus ut Verba Barytona, niſi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem ſolum Præſens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Perſonis, per omnes Modos, & Participia.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si poſt ε ſequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum ex prima Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. *Facio.*
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν: ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. (ἐποιέετον, εῖτον: ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε: ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα. Pluſq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.

P. (ποιέετε, ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & pluſq. πεποίηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.
P. (ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴην, ποιῴης, ποιῴη.
D. (ποιῴητον, ποιῳήτην.
P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέω, ῶ: ποιέῃς, ῇς: ποιέῃ, ῇ.
D. (ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. (ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.
Fut. 1. ποιήσειν.
Aor. 1. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.
F. (ἡ ποιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. (τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας.
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vo-

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ποιέομαι, ῦμαι, ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, ῆται.
D. (ποιεόμεθον, ύμεθον: ποιέεσθον, ῆσθον: ποιέεσθον, ῆσθον.
P. (ποιεόμεθα, ύμεθα: ποιέεσθε, ῆσθε: ποιέονται, ῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐποιεόμην, ύμην: ἐποιέου, ῦ: ἐποιέετο, ῆτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ύμεθον: ἐποιέεσθον, ῆσθον: ἐποιεέσθην, ήσθην.
P. (ἐποιεόμεθα, ύμεθα: ἐποιέεσθε, ῆσθε: ἐποιέοντο, ῦντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Pluſq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo poſt Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (ποιέου, ῦ: ποιεέσθω, ήσθω.
D. (ποιέεσθον, ῆσθον: ποιεέσθων, ήσθων.
P. (ποιέεσθε, ῆσθε: ποιεέσθωσαν, ήσθωσαν.

Perf. & pluſq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε, ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (πεποιήμην, ῇο, ῇτο.
D. (πεποιήμεθον, ῇσθον, ήσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῇσθε, ῇντο.

Paulo poſt Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην,
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.

D. (πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. (πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & Pluſq. πεποιῆσθαι.
Paulo poſt Fut. πεποιήσεσθαι.
Aor. 1. ποιηθῆναι.
Fut. 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ὀύμενος: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
F. (ἡ ποιεομένη, ουμένη: τῆς ποιεομένης, ουμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ούμενον: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
Perf. & pluſ. πεποιημένος. Paulo poſt Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor. 1.

Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Obſervatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco; Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo, φρονέω, ſapio; φορέω, geſto; κορέω, ſatio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Diſſyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo; Fut.

Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Diſſyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis Præſentis non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι; non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Contrahitur tamen Præſens Infinitivi, ut πλέειν, πλεῖν, τρέειν, τρεῖν, πνέειν, πνεῖν, ῥέειν, ῥεῖν. Reperitur & Participii Præſens πλῶν, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ poſt factam contractionem non deſinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoriſtum ſecundum, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo. Aoriſt. 2: ἔφιλον: Fut. 2. φιλῶ: Præter. med. πέφιλα: inflectenda ut Barytona Activa. Diſſyllaba vero nunquam habent, præter σχέω (quod tamen inuſitatum in Præſenti) cujus aor. 2. ἔσχον.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt α ſequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si poſt α ſequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; niſi ſequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, ſubſcribitur; υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus. Præſens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. *Clamo*.
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Pluſq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.

D. (βοάετον, βοᾶτον : βοαέτων, βοάτων.
P. (βοάετε, βοᾶτε : βοαέτωσαν, βοάτωσαν.
Aor. 1. βόησον. Præt. perf. & pluſq. βεβόηκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι : βοάοις, ῷς : βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον : βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν : βοάοιτε, ῷτε : βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. (βοῴην, βοῴης, βοῴη.
D. (βοῴητον, βοῳήτην.
P. (βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.
Fut. 1. βοήσοιμι. Aor. 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσεια. Perf. & pluſq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (βοάω, ῶ : βοάῃς, ᾷς : βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον : βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν : βοάητε, ᾶτε : βοάωσι, ῶσι.
Aor. 1. βοήσω. Perf. & pluſq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάειν, βοᾷν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Præt. & pluſq. perf. βεβοηκέναι.

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάουσα, ῶσα : τῆς βοαούσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ῶν : τοῦ βοάοντος, ῶντος.
Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Præt. & pluſq. βεβοηκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (βοάομαι, ῶμαι : βοάῃ, ᾷ : βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον : βοάεσθον, ᾶσθον : βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαόμεθα, ώμεθα : βοάεσθε, ᾶσθε : βοάονται, ῶνται.

Im-

Imperfectum.

S. (ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Pluſq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo poſt Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (βοάου, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & pluſq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῄμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
D. (βεβοῄμεθον, βεβοῇσθον, βεβοῄσθην.
P. (βεβοῄμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐὰν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Perf. & pluſq. perf. βεβοῆσθαι.
Paulo poſt Fut. βεβοήσεσθαι.

Ao-

Aoriſtus 1. βοηθῆναι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοαόμενος, ώμενος: τοῦ βοαομένου, ωμένου.
F. (ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης.
N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον: τοῦ βοαομένου, ωμένου.

Perf. & pluſq. βεβοημένος. Paulo poſt Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem, atque Paſſiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.

Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐβοησάμην.
Imper. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Obſervatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in άσω, Præt. in ακα: præſertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut ἐάω, ſino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω, rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω, judico: διφάω, quæro: θλάω, tundo: μάω, & μαιμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, poſſideo: σπάω, vello: τλάω, ſuffero: φθάω, prævenio: φλάω, tundo: & alia.

Hæc tamen καίω, vel κάω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Quæ-

Quædam etiam utramque habent terminationem in ἀσω, & ήσω, ut περάω, tranſeo, περάσω, & περήσω; πειράω, conor, πειράσω, & πειρήσω.

Attici contrahunt αεις in ῇς, αει in ῇ, & αειν in ῆν, in his quatuor: ζῶ, ζῇς, ζῇ, ζῆν, vivo: πεινῶ, νῇς, νῇ, νῆν, eſurio: διψῶ, ῇς, ῇ, ῆν, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει in ης ubique: Aeoles vertunt in Infinito ᾶν in αῦς, ut γελαῦς pro γελᾶν.

Jones poſt factam contractionem in ω præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, memorans. Poetæ præponunt ο, ſi præcedens ſyllaba ſit brevis, ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes; ſi autem ſit longa, præponunt ω, ut πειρώωντες, pro πειρῶντες, tentantes. Aliquando poſtponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, recordor. Nonnunquam geminant α, ut ἐλάαν, pro ἐλᾶν, incitare; τιμάασθαι, pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, ſi thema jam contractum in Præſenti non deſinat in ω purum, reperitur Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω, honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμα. Non reperitur tamen vel poſt hujuſmodi contractionem in Diſſyllabis, præter σπάω, σπῶ, cujus Aor. 2. ἔσπον.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si poſt ο ſequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si poſt ο ſequitur ε, vel ο, vel ου, fit contractio in ου.
3. Si poſt ο ſequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: niſi in infinitivo, qui contrahitur in ουν.

Verbum Circumflexum ex tertia Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.

D.

D. (χρυσόετον, ῦτον : χρυσόετον, ῦτον.
P. (χρυσόομεν, ῦμεν : χρυσόετε, ῦτε : χρυσόουσι, ῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν : ἐχρύσοες, ους : ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, ῦτον : ἐχρυσοέτην, ούτην.
P. (ἐχρυσόομεν, ῦμεν : ἐχρυσόετε, ῦτε : ἐχρύσοον, ουν.
Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα.
Pluſ. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου : χρυσοέτω, ούτω.
D. (χρυσόετον, ῦτον : χρυσοέτων, ούτων.
P. (χρυσόετε, ῦτε : χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.
Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι : χρυσόοις, οῖς : χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον : χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν : χρυσόοιτε, οῖτε : χρυσόοιεν, οῖεν.
Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσεια. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ : χρυσόῃς, οῖς : χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον : χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν : χρυσόητε, ῶτε : χρυσόωσι, ῶσι.
Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, οῦσα : τῆς χρυσοούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, οῦν : τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & pluſq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Paſſivæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. (χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον, οῦσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, οῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέσθην, ούσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο, οῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι. Pluſq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσομαι. Aor 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. (χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. (χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perf. & pluſq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρησόοιτο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

Perfectum & pluſquam.

S. (κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. (κεχρυσῴμεθον, κεχρυσῷσθον, κεκρυσῴσθην.
P. (κεχρυσῴμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο.

Paulo poſt Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

Perfectum, & pluſquam.

S. (κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.
Perf. & pluſq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo poſt Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ούμενος: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.
F. (ἡ χρυσοομένη, ουμένη: τῆς χρυσοομένης, ουμένης.
N. (τὸ χρυσοόμενον, ούμενον: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & pluſq. κεχρυσωμένος. Paulo poſt Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, ſunt eadem in Voce Media, ac in Paſſiva: Tempora reliqua formantur ut Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aoriſt. 1.

Indicat. ἐχρυσωσάμην.

Imper.

Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Particip. χρυσωσάμενος.

Obſervatio.

Verba in όω, a Nomine derivata mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifeſto, a δῆλος manifeſtus: cætera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoriſtus ſecundus, Futurum ſecundum, & Præteritum Medium hic penitus deſiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexorum

in εω.

κομέω, *curam gero.*
οἰδέω, *tumeo.*
ὀκνέω, *cunctor.*
ῥοφέω, *exhaurio.*
θαῤῥέω, *confido.*
φθονέω, *invideo.*
αἰτέω, *peto.*
αὐρέω, *fruor.*
χειροτονέω, *per ſuffragia creo.*
ζητέω, *quæro.*

Secundæ.

in αω.

κωλεράω, *proculco.*
ὁρμάω, *prorumpo.*
αἰονάω, *aſpergo.*
πειράω, *conor.*
θρυγανάω, *frico.*
φλιδάω, *putreſco.*
περάω, *vendo, tranſeo.*
βροντάω, *tono.*
γράω, *comedo.*
ἐρωτάω, *interrogo.*

Tertiæ.

in οω.

κληρόω, *ſorte deligo.*
ὁμοιόω, *aſſimilo.*
αἰσιμόω, *inſumo.*
πληρόω, *impleo.*
ῥιζόω, *ſtabilio.*
χαριτόω, *gratum reddo.*
ἐλευθερόω, *libero.*
θανατόω, *neco.*
φαρμακόω, *pharmaca miſceo.*
ἀκριβόω, *exquiro.*
ἐρημόω, *vaſto.*
φραγελλόω, *flagello.*

De

De Conjugationibus Verborum in μι,

Vocantur Verba in μι, propter ultimam ſyllabam μι, in quam deſinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex ſexta Conjugatione Barytonorum a Verbis deſinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde quatuor ſunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteriſtica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam ſyllabam in μι, vertendo brevem Characteriſticam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex eſt.

Propria: cum prima conſonans Thematis, vel Tenuis loco Aſpiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω, τιθέω, τίθημι, pono.
δόω, διδόω, δίδωμι. do.

Impropria: cum ι ſolum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ς, vel a Vocali: ut

ςάω, ἱςάω, ἵςημι, ſto.
ἕω, ἱέω, ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præſenti, & Præterito Imperfecto ſolum, per omnes Modos, & Participia: Quarta nullam habet; ſed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a θέω, } format { τίθημι, pono.
2. a ςάω, } format { ἵςημι, ſto.
3. a δόω, } format { δίδωμι, do.
4. a ζευγνύω, } format { ζεύγνυμι, jungo.

Multa ſunt etiam ſine Reduplicatione: ut σβῆμι, extinguo: φημὶ, dico: ἅλωμι, capio: γνῶμι, cognoſco: & alia.

Poe-

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι *ſine ulla omnino Reduplicatione: ut* φίλημι, *a* φιλέω, *amo:* γέλημι *a* γελάω, *rideo:* ἐλδεύθέρωμι *ab* ἐλευθερόω, *libero:* κλῦμι *a* κλύω, *audio: aliaque plura, non tantum Poetis, ſed & aliis ſubinde uſurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, ſed per* ε: *ut* νοέω, νόημι, νενόημι, *intelligo:* τελέω, τέλημι, τετέλημι, *perficio:* τλάω, τλῆμι, τέτλημι, *tolero. In quibuſdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præſentis; ut* ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, *in anguſtias redigo:* ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, *erro:* ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, *angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in ſecunda ſyllaba: ut* ὀνέω, *ſeu* ὀνάω, ὄνημι, ὀνίνημι, *juvo. Aliquando Reduplicatio ſive per* ι, *ſive per* ε, *ſuapte natura brevis, producitur inſerto* μ: *ut* πράω, πρῆμι, πίμπρημι, *comburo:* πλάω *ſive* πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, *impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc* διδώσω *pro* δώσω: διδράσω *pro* δράσω *a* διδράσκω *fugio.*

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præſens, Imperfectum, Aoriſtus ſecundus: Reliqua Tempora ſequuntur rationem Barytonorum.

Deſtituuntur Verba in μι omni Futuro ſecundo, Præterito Perfecto Medio, Aoriſto ſecundo Paſſivo.

Verba Quartæ Conjugationis, ſi Diſſyllaba ſunt, Futurum habent, & Aoriſtum ſecundum: ſi Triſſyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in μι
Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθημι, τίθης, τίθησι.

D. (τίθετον, τίθετον.

P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Jon. τιθέασι.

2. S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.

D. (ἵστατον, ἵστατον.

P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασι.

3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.

D. (δίδοτον, δίδοτον.

P. (δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Jon. διδόασι.

4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.

D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

P. (ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in uſu ζευ- (γνύουσι.

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.

D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.

P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

2. S. (ἵστην, ἵστης, ἵστη.

D. (ἵστατον, ἱστάτην.

P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.

D. (ἐδίδοτον, ἐδιδότην.

P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. (ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.

D. (ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.

P. (ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.

D. (ἔθετον, ἐθέτην.

P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. (ἔστην, ἔστης, ἔστη.

D. (ἔστητον, ἐστήτην.

P. (ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

3. S. (ἔδων, ἔδως, ἔδω.

D. (ἔδοτον, ἐδότην.

P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aoriſtus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔςησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα *habeant* κ, *diximus loco ſuo.*

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕςακα, pro ἕςηκα, ad differentiam ἕςηκα, quod eſt Præterit. Medium ab ἑςήκω, ſto. In Compoſitis tamen remanet η, ut ἀφέςηκα.
3. δέδωκα.

Præt. pluſq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑςάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

1. S. (τίθετι, τιθέτω.
D. (τίθετον, τιθέτων.
P. (τίθετε, τιθέτωσαν.
2. S. (ἵςαθι, ἱςάτω.
D. (ἵςατον, ἱςάτων.
P. (ἵςατε, ἱςάτωσαν.
3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. (δίδοτον, διδότων.
P. (δίδοτε, διδότωσαν.
4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θὲς, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. (θέτε, θέτωσαν.
2. S. (ςῆθι, ςήτω.
D. (ςῆτον, ςήτων.
P. (ςῆτε, ςήτωσαν.
3. S. (δὸς, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus,

1. θῆκον.
2. στῆσον.
3. δῶκον.

Præt. perf. & Pluſq. Perf.

1. τέθεικε.
2. ἕστακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. (τιθείητον, τιθειήτην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.
2. S. (ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D. (ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. (ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.
3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοιήτην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θειήτην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.
2. S. (σταίην, σταίης, σταίη.
D. (σταίητον, σταιήτην.
P. (σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, & σταῖεν.
3. S. (δοίην, δοίης, δοίη.
D. (δοίητον, δοιήτην.
P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. στήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. στήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.

2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
D. (στῆτον, στῆτον.
P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.
3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. στήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑστάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱστάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoriſtus Secundus.

1. θεῖναι.

2. στῆναι.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. στήσειν.
3. δώσειν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Præter. perf. & pluſq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑστακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præſens, & Imperfect.

1. M. (ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
   F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
   N. (τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.
2. M. (ὁ ἱστὰς, τοῦ ἱστάντος.
   F. (ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
   N. (τὸ ἱστὰν, τοῦ ἱστάντος.
3. M. (ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
   F. (ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
   N. (τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.
4. M. (ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
   F. (ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
   N. (τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
   F. (ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
   N. (τὸ θὲν, τοῦ θέντος.
2. M. (ὁ στὰς, τοῦ στάντος.
   F. (ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
   N. (τὸ στὰν, τοῦ στάντος.
3. M. (ὁ δοὺς, τοῦ δόντος.
   F. (ἡ δοῦσα, τῆς δούσης.
   N. (τὸ δὸν, τοῦ δόντος.

Fu-

Futurum primum.

1. θήσων.
2. στήσων.
3. δώσων.

Aoriſtus primus.

1. θήκας.
2. στήσας.
3. δώκας.

Perfect. & Pluſq.

1. τεθεικώς.
2. ἑστακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Paſſivę.

Modus Indicativus.

Præſens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
   D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
   P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.
2. S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
   D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
   P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.
3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
   D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
   P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
4. S. (ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
   D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
   P. (ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
   D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
   P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
2. S. (ἱστάμην, ἵστασο, & ἵστω, ἵστατο.
   D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
   P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.
3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
   D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
   P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. (ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. (ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕσταμαι.
3. δέδομαι.

Pluſquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἑστάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑστάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐστάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

1. S. (τίθεσο, & τίθου, τιθέσθω.
D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
2. S. (ἵστασο, & ἵστω, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.
3. S. (δίδοσο, & δίδου, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων.
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.
4. S. (ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. (ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. (ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam.

1. τέθεισο.

2.

2. ἕστασο.
3. δέδοσο.

Aoriſtus primus.

1. τέθητι.
2. στάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.
2. S. (ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο.
D. (ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην.
P. (ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.
3. S. (διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum, & pluſquam.

1. S. (τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.
2. S. (ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
D. (ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
P. (ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.
3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθεισοίμην.
2. ἑστασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. τεθείην.
2. σταθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σταθησοίμην.

3.

3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1\. S. (πιθῶμαι, πιθῇ, πιθῆται.
D. (πιθώμεθον, πιθῆσθον, πιθῆσθον.
P. (πιθώμεθα, πιθῆσθε, πιθῶνται.
2\. S. (ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται.
D. (ἱςώμεθον, ἱςᾶσθον, ἱςᾶσθον.
P. (ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.
3\. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum & pluſq.

1\. S. (πεθῶμαι, πεθῇ, πεθῆται.
D. (πεθώμεθον, πεθῆσθον, πεθῆσθον.
P. (πεθώμεθα, πεθῆσθε, πεθῶνται.
2\. S. (ἑςῶμαι, ἑςᾷ, ἑςᾶται.
D. (ἑςώμεθον, ἑςᾶσθον, ἑςᾶσθον.
P. (ἑςώμεθα, ἑςᾶσθε, ἑςῶνται.
3\. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoriſtus primus.

1\. πεθῶ.
2\. ςαθῶ.
3\. δοθῶ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1\. τίθεσθαι.
2\. ἵςασθαι.
3\. δίδοσθαι.
4\. ζεύγνυσθαι.

Perfectum, & pluſquam.

1\. πεθεῖσθαι.
2\. ἑςάσθαι.
3\. δεδόσθαι.

Paulo poſt Futur.

1\. πεθείσεσθαι.

2. ἑστάσεσθαι.
3. δεδόσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. τεθῆναι.
2. σταθῆναι.
3. δοθῆναι.

Futurum primum.

1. τεθήσεσθαι.
2. σταθήσεσθαι.
3. δοθήσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum

1. M. (ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου.
F. (ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης.
N. (τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου.
2. M. (ὁ ἱστάμενος, τοῦ ἱσταμένου.
F. (ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης.
N. (τὸ ἱστάμενον, τοῦ ἱσταμένου.
3. M. (ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου.
F. (ἡ διδομένη, τῆς διδομένης.
N. (τὸ διδόμενον, τοῦ διδομένου.
4. M. (ὁ ζευγνύμενος, τοῦ μένου.
F. (ἡ ζευγνυμένη, τῆς μένης.
N. (τὸ ζευγνύμενον, τοῦ μένου.

Perfect. & Pluſq.

1. τεθειμένος.
2. ἑσταμένος.
3. δεδομένος.

Paulo poſt Futurum.

1. τεθεισόμενος.
2. ἑστασόμενος.
3. δεδοσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. τεθείς.
2. σταθείς.
3. δοθείς.

Futurum primum.

1. τεθησόμενος.

2.

2. σταθησόμενος.
3. δοθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.
2. S. (ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. (ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην.
P. (ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.
3. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο.
D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι.
2. στήσομαι.
3. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1. ἐθηκάμην.
2. ἐστησάμην.
3. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
D. (θέσθον, θέσθων.
P. (θέσθε, θέσθωσαν.
2. S. (στάσο, στάσθω.
D. (στάσθον, στάσθων.
P. (στάσθε, στάσθωσαν.
3. S. (δόσο, & δοῦ, δόσθω.
D. (δόσθον, δόσθων.
P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.
2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην.
P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.
3. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. (δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1. θησοίμην.
2. στησοίμην.
3. δωσοίμην.

Aoriſtus primus.

1. θηκαίμην.
2. στησαίμην.
3. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

1. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
2. S. (στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
D. (στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
P. (στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.
3. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P.

P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoriſtus primus.

1. θήκωμαι.
2. στήσωμαι.
3. δώκωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. στάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.
2. M. (ὁ στάμενος, τοῦ σταμένου.
F. (ἡ σταμένη, τῆς σταμένης.
N. (τὸ στάμενον, τοῦ σταμένου.
3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. (τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Futurum primum.

1. θησόμενος.
2. στησόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενος.
2. στησάμενος.
3. δωκάμενος.

Tem-

Temporum quorundam Formatio in Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum.

Formatur a Præſenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab ι poſitione longo: ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut τίθετον, ἵστατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Imperfectum ſingulare trium priorum Conjugationum vix eſt in uſu; ſed utimur perſonis circumflexorum: ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἵσταον, ἵστων, ἵσταες, ἵστας: ἐδίδοον, ἐδίδουν, ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur: ut τίθει, ἵστα, δίδου, a contractis τιθῶ, ἱστῶ, διδῶ.

Aoriſtus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην; ſed ἵστην, ἔστην: quod, ſicut etiam Præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram, ſeu paſſivam habet ſignificationem: *ſteti, jacui, vel poſitus ſum.*

Similis eſt Imperfecto, niſi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoriſtus ſecundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλῦμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoriſti ſecundi ἔθην, ἔδων, ἧν, in Indicativo ſingulariter ſunt inuſitati.

Obſervatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens formatur a Præſenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem:

vem: ut ἵϛημι, ἵϛαθι: ſed τίθετι, non τίθεθι, propter alterum θ præcedens.

Aoriſtus ſecundus exit plerumque in θι: ut ϛῆθι, ϛήτω: γνῶθι, γνώτω: ſed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: ſicut etiam χὲς, habeto, a χῆμι: φρὲς, fer, a φρῆμι: ἕς, mitte, ab ἵημι, cum ſuis compoſitis.

OPTATIVI Præſens, τιθείην, ἱϛαίην, διδοίην: & Aoriſtus ſecundus, θείην, ϛαίην, δοίην, per diphthongum, quæ continet Characteriſticam Conjugationis ει, αι, οι.

SUBJUNCTIVI Præſens, τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἱϛῶ, ἱϛᾷς, ἱϛᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda, & Tertia perſona per diphthongum impropriam; ῃ primæ Conjugationis; ᾳ Secundæ; ῳ Tertiæ. Aoriſtus autem ſecundus θῶ, θῇς, θῇ: ϛῶ, ϛῇς, ϛῇ: δῶ, δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.

INFINITIVI Præſens, τιθέναι, ἱϛάναι, διδόναι, ζευγνύναι per Characteriſticam ſuæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoriſtus ſecundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἱϛάναι, ϛῆναι. Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, ab εἰμὶ, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præſens, τιθεὶς, διδοὺς, a themate τίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteriſticam brevem ſumptam addito ι in τιθεὶς, υ in διδοὺς: ἱϛὰς ab ἵϛημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζευγνὺς a ζεύγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἑϛηκὼς, ἑϛηκυῖα, ἑϛηκὸς: & Jonice, ἑϛαὼς, ἑϛαότος: Jones enim e Præteritis ſubtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per craſin, ὁ ἑϛὼς, ἑϛῶτος: ἡ ἑϛῶσα, ἑϛώσης: τὸ ἑϛὼς, ἑϛῶτος, maximo in uſu. Neutrum ἑϛὼς non ſecus, ac maſculinum, ſcribitur per ω, quia natum ex craſi.

Temporum quorundam formatio in Voce Paſſiva.

Præſens.

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & lon-

longam vocalem in ſuam brevem, ut & in reliquis Perſonis omnibus.

Obſervatio.

Secunda Perſona Præſentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵςασαι: Attice tamen τίθῃ, ἵςῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam perſonam in ῃ: κάθημαι, κάθῃ, ſedeo; ἐπίςαμαι, ἐπίςῃ, ſcio; δύναμαι, δύνῃ, poſſum: pro κάθησαι, ἐπίςασαι, δύνασαι: quamvis iſtæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præſertim, retinent longam vocalem Activi, ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco:* δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: ſic in Secunda Conjugatione:* ὅρημαι, *pro* ὅραμαι, *ab* ὅρημι, *video,* ἄημαι, *ab* ἄημι, *ſpiro.*

Imperfectum.

A Præſenti τίθεμαι, verſo αι in ην, & Augmento præpoſito. Cæterum ubique eſt brevis Characteriſtica. Secunda perſona pro ἐτίθεσο, eſt etiam ἐτίθȣ: ſic ἵςασο, & ἵςω: ἐδίδοσο, & ἐδίδȣ, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam ſyllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando κα in μαι, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut ἕςακα, ἕςαμαι, ἑςάμεθον, ἑςάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι, retinet Bœoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus ἐτέθην formatur a Tertia perſona Perfecti τέθειται, mutata αι in ην; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a τέθειται, ἐτέθην, abjecta Subjunctiva, verſo autem θ in τ, propter alterum θ ſequens.

Obſervatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Præſens τίθεσο formatur a Præſenti Indicativi mutando μαι in σο; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato σ fit craſis Attica: τίθεσο, τίθεο, τίθου: ἵστασο, ἵσταο, ἵστω: δίδοσο, δίδοο, δίδου.

OPTATIVI Præſens τιθείμην, a Præſenti Indicativi mutando αι in ην, & ad penultimam brevem addendo ι: ἵσταμαι, ἱσταίμην: δίδομαι, διδοίμην. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut δύναμαι, poſſum, δυναίμην, δύναιο, δύναιτο; quia non dicitur, δύνημι, δυναίην. Quidam tamen ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο.

Perfectum τεθείμην nihil differt a Præſenti τιθείμην, niſi prima ſyllaba; quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præſens τιθῶμαι ſimile eſt ſuo Circumflexo; niſi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱστῶμαι, ῇ, ῆται: ſic δυνῶμαι, δυνῄ, δυνῆται.

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præſenti τιθῶμαι, niſi prima ſyllaba: quæ illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præſens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præſentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadverſio in Vocem Mediam.

Præſens, & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis.

Futurum primum, & Aoriſtus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tunc ſunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum deſiderantur, ut dictum eſt.

Aori-

Aoriſtus primus vix eſt in uſu, maxime extra Indicativum, ut etiam Aoriſtus Primus Activus.

Aoriſtus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτιθέμην, ἐθέμην: ἱστάμην, ἐστάμην: ἐδιδόμην, ἐδόμην. Ἐστάμην convenit cum Præterito Pluſquam perfecto Paſſivo, licet ſpiritu differat, cum in illo ſit aſper, hic lenis.

Vix eſt uſitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, στάσο, σταίμην, στῶμαι, στάσθαι.

Imperativi Aoriſtus ſecundus θοῦ, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ου contractis.

Cæterum Verba in μι, præſertim vero Polyſyllaba Quartæ, defectum Temporum aliunde ſarciunt: ut ζεύγνυμι a ζευγνύω. Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum ſubſtantivum Εἰμὶ, ſum.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστί.

D. (ἐστὸν, ἐστόν.

P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.

D. (ἦτον, ἤτην.

P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Pluſquam perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.

D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.

P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.

D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.

P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (ἴσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.

D. (ἔςον, ἔςων.
P. (ἔςε, ἔςωσαν, vel ἔςων Att.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfect.

S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὢν, τοῦ ὄντος.
F. (ἡ οὖσα, τῆς οὔσης.
N. (τὸν ὄν, τοῦ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσομένος, τοῦ ἐσομένου.
F. (ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.
D. (ἴτον, ἴτον.
P. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Im-

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ.
D. (ἦτον, ἤτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἴκειν, εἴκεις, εἴκει, vel Attice ᾔκειν, ᾔκεις, &c.
D. (εἴκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ᾖα, ᾖας, &c.
D. (εἴατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.

Pluſquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.

Aoriſtus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴεμεν, ἴετε, ἶον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἴσετον.
P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in uſu non eſt: utimur autem pro eo Præſenti Tempore, hoc eſt εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἴε, ἰέτω.
D. (ἴετον, ἰέτων.
P. (ἴετε, ἰέτωσαν.

Pro ἴθι per craſin dicitur εἶ, εἴτω, quod cum omnibus præpoſitionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, & παρά.

Optativus & Subjunctivus vix ſunt in uſu. Habet tamen Demoſt. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfect.

ἰέναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵης, ἵη, & ἵεον, ἵουν; ἵεες, ἵεις; ἵεε, ἵει contracta.
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Pluſquam perfectum.

S. (εἴκειν, εἴκεις, εἴκει.
D. (εἴκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Ao-

Aoriſtus primus.

S. (ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel ἕηκα, ἕηκας, &c. Att.
D. (ἥκατον, ἡκάτην.
P. (ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἧν, ἧς, ἧ.
D. (ἕτον, ἕτην.
P. (ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον, ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (ἵεθι, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτων.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. (ἱείητον, ἱειήτην.
P. (ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoriſtus Secundus.

S. (εἵην, εἵης, εἵη.
D. (εἵητον, εἱήτην.
P. (εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ.
D. (ἱῆτον, ἱῆτον.

P. (ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ὧ, ἧς, ἧ.
D. (ἧτον, ἧτον.
P. (ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἱέναι

Aoriſtus ſecundus.

εἷναι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ἱεὶς, τοῦ ἱέντος.
F. (ἡ ἱεῖσα, τῆς ἱείσης.
N. (τὸ ἱὲν, τοῦ ἱέντος.

Aoriſtus Secundus.

M. (ὁ εἷς, τοῦ ἕντος.
F. (ἡ εἷσα, τῆς εἵσης.
N. (τὸ ἓν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἷσαι, εἷται.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.

Pluſquam perfect.

S. (εἵμην, εἷσο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Aoriſtus primus.

S. (ἕθην, ἕθης, ἕθη, & εἵθην, εἵθης.

D.

D. (ἔθητον, ἐθήτην.
P. (ἔθημεν, ἔθητε, ἔθησαν.

Futurum.

S. (ἐθήσομαι, ἐθήσῃ, ἐθήσεται.
D. (ἐθησόμεθον, ἐθήσεσθον, ἐθήσεσθον.
P. (ἐθησόμεθα, ἐθήσεσθε, ἐθήσονται.

Paulo poſt Futurum.

S. (εἵσομαι, εἵσῃ, εἵσεται.
D. (εἱσόμεθον, εἵσεσθον, εἵσεσθον.
P. (εἱσόμεθα, εἵσεσθε, εἵσονται.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἵεσο, καὶ ἱοῦ, ἱέσθω.
D. (ἵεσθον, ἱέσθων.
P. (ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Paſſivi τίθεμαι.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο.
D. (ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. (ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. (ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. (ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

ἵεσθαι.

Participium.

Præſ. & Imperfectum.

M. (ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. (ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. (τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vox Media.

Præſ.

Præſ. & Imperfectum per omnes modos ſunt eadem in Voce Media, ac Paſſiva.

Aoriſtus primus.

ἡκάμην, ἧκω, ἧκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕμην, ἕσο, & ἕο, & ἕ, ἕτο.
D. (ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην.
P. (ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕσο, & ἕο, & ἕ, ἕσθω.
D. (ἕσθον, ἕσθων.
P. (ἕσθε, ἕσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε, utinam.

S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Modus Subjunctivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν, cum.

S. (ὧμαι, ἧ, ἧται.
D. (ὥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ὥμεθα, ἧσθε, ὧνται.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoriſto primo Activo, qui eſt ἧσα, non ἧκα. Uſitatius eſt in voce Paſſiva ἵεμαι, quam in aliis; unde compoſitum ἐφίεμαι.

Ἵημι

Ἵημι Vado.

In eo ſolo diſtinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aſpero, hoc leni ſpiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem ſunt.

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσαι Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧστο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Modus Infinitivus.

ἧσθαι.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη, τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde Compoſitum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperf.

S. (κεῖσο, κείσθω.
D. (κεῖσθον, κείσθων.
P. (κεῖσθε, κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Præſ. & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperf.

ἐὰν, cum.

S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Compoſita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, & Syn. ἴστε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ἰσάτην.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν, Syn.

Mo-

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἴστω.
D. (ἴστον, ἴστων.
P. (ἴστε, ἴστωσαν, vel ἴστων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴσας, τοῦ ἴσαντος.
F. (ἡ ἴσασα, τῆς ἰσάσης.
N. (τὸ ἴσαν, τοῦ ἴσαντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἴσαμαι, ἴσασαι, ἴσαται.
D. (ἰσάμεθον, ἴσασθον, ἴσασθον.
P. (ἰσάμεθα, ἴσασθε, ἴσανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἴσταμαι, ἵστασαι, ἴσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.

S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Modus Imperativus.

S. (ἵστασο, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἵστασθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies
Inde Compoſitum Ἐπίσταμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἐπίσταμαι, ἐπίστασαι, ἐπίσταται.

D.

D. (ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπίςασθον.
P. (ἐπιςάμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςανται.

Imperfectum.

S. (ἐπιςάμην, ἐπίςασο, ἐπίςαο Jon. ἐπίςω craſi, ἐπίςατο.
D. (ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπιςάσθην.
P. (ἐπιςάμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςαντο.

Fut. ἐπιςήσομαι, ἐπιςήσῃ, ἐπιςήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίςασο, ἐπιςάσθω.
D. (ἐπίςασθον, ἐπιςάσθων.
P. (ἐπίςασθε, ἐπιςάσθωσαν.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίςωμαι, ἐπίςῃ, ἐπίςηται.
D. (ἐπιςώμεθον, ἐπίςησθον, ἐπίςησθον.
P. (ἐπιςώμεθα, ἐπίςησθε, ἐπίςωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίςασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπιςάμενος, τοῦ ἐπιςαμένου.
F. (ἡ ἐπιςαμένη, τῆς ἐπιςαμένης.
N. (τὸ ἐπιςάμενον, τοῦ ἐπιςαμένου.

Φημὶ, dico.

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (φημὶ, φὴς, φησί.
D. (φατὸν, φατόν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.

D.

D. (ἔφητον, ἐφήτην.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει. &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας. ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfectum.

S. (φάθι, φάτω.
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίην, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτην.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Modus Subjunctivus.

ἐάν, cum.

S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperf.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus. φῆναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τοῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. (τὸ φὰν, τοῦ φάντος.

Vo-

Vocis Mediæ

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαὶ &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N. (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla.

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *angor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίσπημι, *dico.*
κάλημι, *voco.*
αἴνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in anguſtias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
σχῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secundæ.

στέθνημι, *morior.*
ἄλημι, *erro.*
νίκημι, *vinco.*
κτῆμι, *occido.*
πίπρημι, & πίμπρημι, *incendo.*
ὅρημι, *video.*
ἵλημι, *propitius ſum.*
τέθλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*
ἀρίστημι, *prandeo.*
ἀφίημι, *dimitto.*
πίπλημι, & πίμπλημι, *impleo.*
ἄημι, *ſaturo.*
φθῆμι, *prævenio.*

Tertiæ.

ἅλωμι, *capio.*
ἐλευθέρωμι, *libero.*
βίωμι, *vivo.*
δοκίμωμι, *probo.*

γνῶ-

γνῶμι, *cognoſco.*

Quartæ.

ἄγνυμι, *frango.*
κλῦμι, *audio.*
ῥώννυμι, *roboro.*
σβέννυμι, *extinguo.*
ὄμνυμι, *juro.*
μίγνυμι, *miſceo.*
δῦμι, *ſubeo.*
ὄλλυμι, *perdo.*
πήγνυμι, *pango.*
πετάννυμι, *extendo.*
φῦμι, *naſcor.*
ὀμόργνυμι, *abſtergo.*
ἕννυμι, *induo.*

De Verbalibus.

Verbalia ſic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Paſſivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πέπραγμαι, πρᾶγμα, res: ab ἔψαλμαι, ψαλμὸς, pſalmus: a τέτομα, τόμος, ſectio.

Temporum Perſonæ, unde Verbalia, & horum pleræque Terminationes.

A prima Perſona Præteriti Paſſivi in	μα,	γράμμα,	littera.
	μος,	δεσμὸς,	vinculum.
	μη,	γραμμὴ,	linea.
	μων,	νοήμων,	intelligens.
A Secunda perſona Præteriti Paſſivi in	ις,	ποίησις,	poeſis.
	ια,	δοκιμασία,	probatio.
A Tertia perſona Præteriti Paſſivi in	της,	Ποιητὴς,	Poeta.
	τος,	ἀκουστὸς,	audibilis.
	τηρ,	χαρακτὴρ,	character.
	τωρ ut	κοσμήτωρ,	princeps.
	κος,	κριτικὸς,	judicialis.
	τις,	πίστις,	fides.
	τυς,	ὀρχηστὺς,	ſaltator.
	τρια,	ὀρχήστρια,	ſaltatrix.
	τρα,	ὀρχήστρα,	illa Theatri pars, in qua chorus ſaltabat.
	τηριον,	ποτήριον,	poculum.
	τρον,	δίδακτρον,	minerval.
	Verbalia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.		

A Præterito Medio in { ος, λόγος, ſermo. η, ἐπιστολὴ, epiſtola. ιον, λόγιον, oraculum. δυς, τομεὺς, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo Themate, ut λευκὸς, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

De Imperſonalibus.

Imperſonalia ſunt, quæ cum Vocem Tertiis perſonis ſimilem præſeferant, perſonarum tamen ſignificandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam ſunt formæ Activæ, quædam Paſſivæ: rurſus quædam Perſonalium analogiam ſequuta, regulariter naſcuntur: alia irregulariter evadunt.

Α'νήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Α'πέχει, ſufficit, ab ἀπέχω.

Α'ρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει, aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compoſ. ἀπαρέσκει, diſplicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Α'ρηρε, decretum eſt, ab ἄρω, congruo.

Α'ρκεῖ, ſufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε. ab ἀρκέω ſufficio.

Διαφέρει, intereſt. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν, a δέω, deſum. Compoſ. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deeſt, vel opus eſt. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. ſubjun. δόξῃ. partic. δοκοῦν, δόξαν. perf. paſ. δέδοκται, a δοκέω videor. Compoſ. ἀπέδοξε, non viſum eſt. Μεταδοκεῖ, mutata ſententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. ſubjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. pluſq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, ſimul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ε'γχω-

Ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχωρήσει. ſubjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωροῦν, ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. ſubjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis eſt. pluſq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inuſit. dividor.

Εἴρηται, dictum eſt, ab ἐρέομαι, dicor. Compoſ. διείρηται, diſcuſſum eſt. Ἀπείρηται, vetitum eſt, pluſ. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum eſt.

Ἐκπέλει, licet; minus uſitatum.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt. ſubjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par eſt, videtur, ab εἴκω, ſimilis ſum. Compoſ. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par eſt.

Ἐστι cum compoſitis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. imperf. ἦν. Compoſita leguntur in præſ. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, intereſt.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compoſ. παρατυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ eſt. imperf. ἔμελε, fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε. In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluſ. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præſ. paſſ. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. ſubjun. μέληται. perf. μεμέληται. pluſ. perf. ἐμεμέλητο rarius: pro quibus ſæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compoſ. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. opt. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla eſt. perf. ἠμέληται, ab ἀμελοῦμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὤφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὄψεται, viſum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inuſit.

Παρείκει, facile, vel integrum eſt. optat. παρείκοι. ſubjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. παραχόν.

Πέπρωται, fato deſtinatum eſt. pluſqu. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per ſyncop. a περατόω finio, parum uſitat.

Πέφασται, dictum eſt. imperat. πεφάσθω, dictum ſit, a φάομαι inuſit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον, a πρέπω, decorus ſum.

Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, ſignum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. ſub. σημήνῃ, a σημαίνω, ſignum do. Compoſ. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. paſſ. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel neceſſe eſt. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, ſum.

Ὕει, pluit. Compoſ. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, ſolet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inuſitat. Compoſ. ἀπόχρη, ſufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, ſufficit. fut. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Perſonalia fere omnia Paſſiva, & paſſive ſignificantia formam Imperſonalium induere poſſunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, ſcriptum eſt: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Perſonalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

De Defectivis.

Verba Defectiva ſunt, quæ ſolum uſque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & ſi quæ Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Deſinunt autem fere in

αω:	μαθητιάω, diſcere cupio.
υω:	ῥηγνύω, rumpo.
ειω:	ὀψείω, videre cupio.
υω:	ὀπύω, uxorem habeo.
μβω:	ῥέμβω, circumago.
ρβω:	φέρβω, paſco.
λδω:	μέλδω, elixo.
νδω:	κυλίνδω, volvo.
αζω:	κυπτάζω, inclino me.
ιζω:	στοναχίζω, gemo.
αθω:	κιάθω, vado.
εθω: ut	φλεγέθω, uro.
υθω:	μινύθω, minuo.
χθω:	ἐρέχθω, ſcindo.
σκω:	μολίσκω, venio.
βλω:	μέμβλω, curo.
φλω:	ὄφλω, debeo.
ανω:	ἁμαρτάνω, pecco.
αινω:	πταίνω, tendo.
ειω:	φαείνω, luceo.
κνω:	δάκνω, mordeo.
ρσω:	ὄρσω, concito.
ψω:	ἕψω, concoquo.

Præter ita deſinentia, Defectiva ſunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam ſyllabam ex Reduplicatione deſinentem in conſonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μίνω, maneo; τίκτω a τέκω, pario; ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque de-

rivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρίκω ex πέφρικα, quod a φρίττω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in έω ſunt, quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa, ut γαμησείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: πελέω ex πελῶ, perficio, Cæterum Verba in έω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in αω ſunt & ipſa deſiderativa; ut θανατάω, ſeu θανατιάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελανιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. σπείσω, Aor. 1. ἔσπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur: quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Anomalorum etiamſi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod obſervetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum eſt; attamen obſervandum in eo, fere non uti nos Aoriſto primo Activo ἔλειψα, ſed ſecundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, ſed Medio λέλοιπα. Simile quippiam exiſtima in cæteris.

Ver-

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aoriſt. ἠγάσθην. aoriſt. 1. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἦγον, Attice ἤγαγον.

Frango Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inuſitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω, futur. ᾄσω, Aor. 1. ᾖσα.

Placeo Ἅδω. præt. med. ἧδα, & ἕαδα.

Capio Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aoriſt. 2. εἷλον ab ἕλω inuſitato.

Eligo Αἱροῦμαι. fut. αἱρήσομαι. præt. ᾕρημαι. aor. 1. ἡρέθην. aoriſt. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inuſitato.

Sentio Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præt. ᾔσθημαι. aoriſt. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι inuſitato.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inuſitato.

Tollo Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἦρα. aor. 2. ἦρον. præt. ἦρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. ſubj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. imperat. paſ. ἄρθητι. a. 2. inf. med. ἀρέσθαι.

Capior Ἁλίσκομαι. fut. ἁλώσομαι. præt. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἑάλωσα, ab ἁλόω, ῶ. aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων, aor. 2. inf. ἁλῶναι. part. ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος ab ἅλωμι.

Pecco Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. paſſ. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι. præt. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Conſumo Α'ναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in paſſ. ἀνήλωμαι.

Aperio Α'νοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέῳξα. præt. med. ἀνέῳγα; paſſ. ἀνέῳγμαι. aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Α'ναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Α'πεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inuſitato.

Perdo Α'πολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Α'πέσκληκα, ἀπεσκληκὼς, ἀπεσκληκέναι, ab inuſitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum ſimplex eſt ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema uſitatum eſt σκέλλω, ſeu σκάλλω, exſicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoriſtus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Α'παυράω, ῶ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo Α'ρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ηὔξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Α'χθομαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inuſitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

B

Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quaſi a βλέω. aor. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a βῆμι inuſitato.

Germino Βλαςάνω. fut. βλαςήσω. aor. 2. ἔβλαςον, a βλαςέω inuſitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιοὺς, τοῦ βιόντος, a βίωμι inuſitat.

Volo Βούλομαι, futur. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι. pluſq.

plusq. ἐβεβελήμlω. aoriſt. 1. ἐβυλήθlω, a βυλέομαι inuſitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inuſit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω, ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γείνομαι. fut. γενῦμαι. aor. 1. med. ἐγειν άμlω.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præter. med. γέγηθα, a γήθω.

Seneſco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γυράω, γηρῶ inuſitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. γενήσομαι. præt. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμlω. aoriſt. 2. med. ἐγενόμlω, a γενάομαι inuſitat. præter. med. γέγονα, a γείνω inuſitat.

Cognoſco Γινώσκω. fut. γνώσομαι. aor. 1. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. particip. ὁ γνὺς, τῦ γνόντος, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. γρηγορήσω. pręt. med. ἐγρήγορα. pluſq. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαήσω a δαέω. pręt. paſſ. δεδάημαι. & δέδασμαι, a δάζομαι. aor. 2. paſſ. ἐδάlω. pręt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. δήξω, vel δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. a. 1. ἔδεισα. pręt. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Jon. δέδια, Poet. δείδια. pluſq. ἐδειδίειν, & ἐδεδίειν. imperat. δέδιθι, poet. δείδιθι, ab inuſit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. δεήσομαι. pręt. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθlω a δεέομαι, δεῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι. fut. δέξομαι. pręt. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμlω.

Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα, pręt.

δέδε-

δέδεκα, & δέδηκα, præt. paſſ. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paſſ. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω, imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω, aor. 2. δίεδραν, pro διέδρην. part. διαδρὰς, τοῦ διαδράντος a διάδρημι.

Exiſtimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt. paſſ. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, a δυνέω; vel ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην a δυνάζω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι,

E

Sino Ἐάω, ῶ. imperf. ἔαον, εἴων. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.

Excito Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα. med. ἠγειράμην.

Polliceor Ἐγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.

Edo Ἔδω, præt. perf. ἦκα, Att. ἔδηκα, & per pleonaſmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα, Attic. ἔδηδα. partic. ἐδηδὼς, fut. med. ἔδομαι pro ἐδοῦμαι.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus ſum Ἔθω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonaſmum ω.

Scio, & Video Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Attice ᾔδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκὼς, & εἰδώς. præt. med. οἶδα, ας, ε, & addito Attice θα ſecunda ſingularis οἶδασθα. &, per ſync. item Atticam ablato de

de medio, δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *ſcio*, ἴδον.

Dico Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω, præt. εἴρηκα. paſſ. εἴρημαι. paulo poſt fut. εἰρήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην; partic. ῥηθεὶς.

Abigo Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. Perf. paſſ. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην; partic. ἐλαθεὶς.

Sortitus ſum Ἔμμορα, præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμαρα.

Speravi Ἔολπα, præt. med. pro ἤλπα ab ἔλπω.

Dico Ἔπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compoſitis. infinit. εἴπασθαι; partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.

Operor Ἐργάζομαι. perf. paſſ. εἴργασμαι; part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργῶμαι, ᾳ, αται. aor. 1. εἰργασάμην.

Interrogo Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. εἰρωτάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Pereo Ἔῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἔῤῥηκα.

Venio Ἔρχομαι. fut. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε: infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλευθα, Att. ἐλήλυθα.

Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aor. 2. εὗρον ab εὑρέω, εὑρῶ. præt. paſſ. εὕρημαι. pluſq. perf. εὑρήμην. aor. 1. εὑρέθην. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην, part. εὑράμενος.

Habeo Ἔχω. fut. ἕξω. & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον imperat. σχὲς; opta. σχοῖμι, Att. σχοίην; ſubjun. σχῶ: infin. σχεῖν; part. σχών. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Vivo Ζάω, ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα: utrumque interdum ſignificat Active *vivifico*. imperf. ἔζην a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζῴην a ζῶμι.

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt.

ἔζευ-

ἔζευχα.

Cingo Ζωννύω, Ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζόω. perf. ἔζωκα. perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lętor Ἥδομαι. fut. ἥσομαι. perf. ἧσμαι. aor. 1. ἥσθην. med. ἡσάμην.

Triſtavit Ἤκαχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. paſſ. τέθαμμαι. aor. 2. paſſ. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. paſſ. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Curro Θέω. imper. ἔθεον. fut. θεύσομαι, Attice θευσοῦμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι a θάνω. pręt. τέθνηκα, Jon. τέθνεα a θνάω, Bœot. autem τέθνεικα, vel τέθναα, a τέθνημι, unde preſ. imper. τέθναθι; optat. τεθναίην: infin. τεθνάναι. pręt. part. τεθνηκὼς, τεθνεικὼς, τεθνειὼς, τεθναὼς, τεθνὼς, & poet. τεθνηὼς. Invenitur etiam fut. 1. τεθνήσω, θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med. τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ἱκνέομαι οῦμαι. fut. ἵξομαι. aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι. perf. ἷγμαι.

Placo Ἱλάσκομαι. fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo, as. Ἵπταμαι. fut. πτήσομαι a πτάω. pręt. πέπταμαι. aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην; infin. πτᾶσθαι, & πτέσθαι; partic. πτάμενος.

Eundum Ἰτέον, & pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado. pręt. act. inuſitat. εἶκα; paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ι ablato, ἰτέον.

K

Sedeo (Καθέζω, & καθέζομαι. fut. 2. med. καθεδοῦμαι, (aor. 1. καθεῖσα.
(Κάθημαι. fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλέσω, & καλήσω. perf. κέκληκα,

Sync.

Sync. pro κεκάληκα. fut. 1. paſſ. κληθήσομαι.

Laboro Κάμνω, & κάμω. fut. καμοῦμαι. aor. 2. ἔκαμον. perf. κέκμηκα.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. καταδαρθήσομαι. aor. 2. κατέδαρθον a καταδάρθω.

Miſceo Κεραννύω, & κεράννυμι. fut. κεράσω, & Sync. κράσω. perf. κέκρακα, paſſ. κέκραμαι, infin. κεκρᾶσθαι per Sync. pro κεκέρακα, κεκέραμαι, κεκερᾶσθαι.

Clango Κλάζω. futur. κλάγξω a κλάγγω; Poet. κεκλάγξω. aor. 1. ἔκλαγξα. perf. κέκλαγχα. aor. 2. ἔκλαγον. præt. med. κέκληγα a κλήγω.

Fleo Κλέω, vel κλαίω. fut. κλαύσω a κλαύω, & κλαιήσω a κλαιέω inuſitato. aor. 1. ἔκλαυσα. per. paſſ. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυν; imper. κλῦθι: particip. κλύς, τοῦ κλύντος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. fut. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. fut. 1. med. κορέσομαι. perf. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ. præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Sum, & Nanciſcor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας Æolica ſunt. Eſt etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα; infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. κληρώσομαι a κληρόω, ῶ. Præt. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inuſit.

Capio Λαμβάνω. fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἔλαβον. perf. λέληφα, Att. εἴληφα. aor. 2. paſſ. ἐλήφθην.

Lateo, Λανθάνω. fut. λήσω, & λήσομαι a λήθω. perf.

& ob-

& obli- viſcor	med. λέληθα. aor. 2. ἔλαθον. perf. λέλησμαι. aor. 2. med. ἐλαθόμην.
Linquo	Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio	Μαίνομαι. fut. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. paſſ. ἐμάνην.
Diſco	Μανθάνω. fut. μαθήσομαι a μαθέω. perf. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inuſit.
Pugno	Μάχομαι. fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inuſitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην. præt. paſſ. μεμάχημαι.
Curo	Μέλω, raro perſonale. Imperſon. μέλει, curæ eſt. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω inuſitat. præt. med. μέμηλα poet.
Maneo	Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inuſitato.
Miſceo	Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. paſſ. ἐμίγην a μίγω inuſitato.
Recordor	Μιμνήσκω. fut. μνήσομαι. præt. μέμνημαι a μνάω. pluſq. ἐμεμνήμην. paulo poſt fut. μεμνήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην. med. ἐμνησάμην.
Abſtergo	Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Paſco	Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.
Nuo	Νέω. fut. νεύσω.

Ξ

Lacero	Ξαίνω. fut. ξανῶ.
Intelligo	Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo	Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὦδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα. præt. paſſ. ὦσμαι. Att. ἔωσμαι.
Puto	Οἴομαι, & per Sync. Atticam οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync. ᾤμην. futur.

οἰήσο-

οἰήσομαι ab οἰέομαι, οἶμαι inuſit. aor. 1. paſſ. ᾠήθην.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Perdo, vel Pereo Ὀλλύω, & ὄλλυμι. aor. 1. ὤλεσα. perf. med. ὦλα, Att. ὄλωλα. aor. 2. ὦλον; med. ὠλόμην. fut. 2. ὀλῦμαι.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Abſtergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Video Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. paſſ. ἑώραμαι. aor. 1. paſſ. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα, Att. pro ὦπα.

Moveo Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. pluſq. perf. paſſ. ὤρμην. præt. med. ὦρα. Att. ὄρωρα.

Debeo Ὀφείλω, & per Sync. Atticam ὄφλω. futur. ὠφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inuſit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὤφελον, per Sync. ὦφλον.

Π

Patior Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. act. πεπάθηκα. med. πέπονθα per pleonaſm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.

Extendo Πεταννύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per ſync. πέπτακα. unde præt. paſſ. πέπταμαι a πετάω inuſit.

Figo Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus ſum. aor. 2. paſſ. ἐπάγην a πήγω.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.

Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. paſſ. πέπραμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.

Bibo Πίνω, imperf. ἔπινον. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aor. 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med. πίομαι pro πιῦμαι. perf. paſſ. πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a πίμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado

Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκὼς, per Sync. πεπτεὼς, per craſin πεπτὼς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πεσέω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med. ἐπεσάμην. futur. 2. med. πεσοῦμαι uſitatum pro πέσομαι.

Fingo Πλάττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; paſſ. πέπλασμαι.

Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω, & ἔρδω. fut. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω, tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. paſſ. ῥεχθεὶς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, ſeu ἔρογα. pluſqu. perf. ἐώργειν.

Fluo Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον; paſſ. ἐῤῥύην a ῥυέω.

Dico Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. paſſ. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. paſſ. ῥηθήσομαι.

Rumpo Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. aor. 1. ἔῤῥηξα. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι. fut. ῥώσομαι. præt. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. σβέσω, & σβήσω, & σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inuſit. aor. 1. ἔσβησα. Sequentia paſſive ſignificant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι; inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.

Concutio Σείω. aor. 1. ἔσεισα, & ἔσεια, infinit. σεῖσαι, & σεῖαι; part. σείσας, & σείας. præſ. paſſ.

σείσ-

σάομαι. præter. ἔσυμαι. per metath. pro σέσυμαι a σύω. aor. 1. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 2. paſſ. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.

Libo Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inuſitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. paſſ. ἔσπεισμαι.

Privo Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.

Sterno Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.

Sterno Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω inuſitatum: vide ἔχω.

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα; paſſ. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. paſſ. τέτμημαι. aor. 1. paſſ. ἐτμήθην. aor. 2. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. Paſſ. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. τέξομαι. aor. 2. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. paſſ. τέτεγμαι. aor. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Solvo Τίνω. fut. τίσω, a τίω.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω inuſitato. præt. paſſ. τέτρημαι.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα a τρόω, ῶ.

Tolero Τλάω. fut. τλήσω. aoriſt. 2. ἔτλην a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. pręt. τέθρεφα. med. τέτροφα. paſſ. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον. fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. futur. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inuſit.

Sum, Sortior, Nanciſcor Τυγχάνω. fut. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. paſſ. τέ-

tiſcor τυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. paſſ. τευχθείς. aor. 2. med. ἐτυχόμην.

Υ

Promitto Ὑπισχνοῦμαι. fut. ὑποσχήσομαι. præt. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inuſitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. paſſ. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φευξοῦμαι. præt. paſſ. πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Ajo Φημὶ. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aoriſt. 2. ἔφην, infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην a φθῆμι; participium φθάς.

Tabeſco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aoriſt. 2. ἔφυν a φῦμι.

Χ

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor. 2. paſſ. ἐχάρην.

Dehiſco Χάσκω. fut. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aoriſt. 1. ἔχεα, & poetice ἔχευα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. paſſ. κέχρωσμαι.

Fundo Χυώω. fut. χύσω, a χύω.

Obruo aggere Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χόω inuſitato.

Ω

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. paſſ. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι: unde ἐωνημένος.

Inveſtigandi Thematis Exemplum.

Conjugationum exempla ſemper inſpicienda ſunt: conſideranda item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima ſyllaba: & eodem modo, quo aſcenditur in illis formandis, viciſſim in diſſolvendis deſcendendum. Ut κολαφθῆναι ſimile eſt τῷ τυφθῆναι. Aoriſtus 1. Indic. Paſſivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Perſona ſingularis Perfecti Paſſ. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ naſcitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero oſtendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, ſimile eſt τῷ ἐποιεῖτο. Diſſolutum erit ἡγέετο, ſicut ἐποιέετο. Præſens ergo ἡγέομαι, ſicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, ſimile eſt τῷ βοώμενος. Diſſolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω naſcitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, ſimile eſt τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η naſcitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex eſt: Primitiva, ut χθὲς, heri: αὔριον cras. Derivativa, ut ἑλληνιστί, Græce: σοφῶς, ſapienter.

Significatio.

1. Loci: ut ἐνταῦθα, hic; αὐτόθι, iſtic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγὺς, prope; ἐπέκεινα, vel ἐπ' ἐκεῖνα, ultra; ἐπιτάδε, vel ἐπὶ τάδε, citra; μακρὰν, longe; ἑκὰς, procul; πολλαχοῦ, multis in locis; ὀλιγαχοῦ, in paucis locis; ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχοῦ, in quibuſdam locis; ἑκασταχοῦ, in ſingulis locis; αὐτοῦ, ideſt ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου, ibidem; ἀλλαχοῦ, alibi; οὐδαμῆ, nuſpiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel ſignificant in loco, præſertim deſinentia in θι, aut deſinentia ſimiliter Dativis pluralibus in σι: ut οὐρανόθι, in Cœlo; ἀθήνησι, Athenis; οἴκοι, domi.

Vel ad locum, præſertim in δε, σε, ζε deſinentia: ut, οἴκαδε, domum; οὐρανόσε, in Cœlum; ἀθήναζε, Athenas.

Poetæ particulam δὲ *ſæpe ſubjungunt accuſativo pro* εἰς, *vel* ἐπὶ, *ut* οἶκόν δε, *domum*; θάνατόν δε, *ad mortem. Aliquando etiam ſubſtantivo ſimul & adjectivo ſubjiciunt, ut* ὅνδε δόμονδε, *domum ſuam.*

Vel de loco, deſinentia in θεν: ut οἴκοθεν, domo; οὐρανόθεν, cœlitus; κυθηρόθεν, ex Inſula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα, ſtatim; μεταύριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκεν, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἔξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγὺς τοῦ εἶναι ἐνεοὶ εἰσι, prope abſunt, ut ſint muti: ἐπέκεινα τίγριδος, καὶ εὐφράτου, ultra Tigrim, & Euphratem: ἑκὰς τῆς ἀσίας, procul ab Aſia: μεταξὺ λόγων, inter verba, ideſt inter dicendum: μέχρι ζωῆς, quoad vivam: μέχρις ἐμοῦ, ad meam uſque ætatem. Sic & multa alia: ut, ἅλις δρυὸς,

ſatis

ſatis quercus; ἅπαξ τῆς ἡμέρας, ſemel in die, &c. Genitivus nonnunquam mutatur interpoſita præpoſitione: ut ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, uſque ad urbem: ἄχρι πρὸς ἑσπέραν, uſque ad veſperam. Interdum adhæret verbum, ut μέχρις ἦν, donec eram.

3. Numeri; ut, δὶς, bis; πολλάκις; ſæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὐ, non; ὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ὐ δῆτα, haudquaquam. Dicimus ὐ ſequente conſonante; ὐκ ſequente vocali tenuis ſpiritus; ὐχ ſequente vocali aſpirata: ὐχὶ ſequente vel tenui, vel aſpirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ; ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonſtrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδὲ, ἰδὺ, Poet. ἠνὶ; & ἠνίδε, ecce; quæ conſtruuntur cum nominativo, vel accuſativo, ut ἰδὺ ῥόδος, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut, εἰ; εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, &c. vel Jon. ὄφελον, ες, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel ſolum, vel cum particulis εἰ, εἴθε, αἴθε, ὡς, ut ὤφελε ζῆν Βρῦτος, utinam Brutus viveret: αἴθ᾽ ὄφελες ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων ἧσθαι, utinam ſine lacrymis, & ſine incommodo ſeſſitares. Jonicum tamen ὄφελον omnibus etiam numeris, perſoniſque ſervit, quaſi eſſet adverbium, ut ὄφελον καὶ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς, utinam & abſcindantur, qui vos labefactant; ἡ ὄφελον ἦν ἀξία τῆς ὑμῶν ὑπολήψεως, quæ utinam digna eſſet opinione veſtra. Ceterum utrumque eſt aor. 2. ab ὀφείλω, debeo; ac *debui facere*, & *utinam feciſſem* cognata ſunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age, εἶα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἑξῆς, deinceps; εἶτα, poſtea.

10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τί πτε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diverſitatis: ut ὥσπερ, ſicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Ἠΰτε, οἷάτε ſicut, Poetica ſunt.

12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim, ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμυχανημένως, ſolerter, aut ſubdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ apellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent caſum ſui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ſimiliter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c. Conſtruuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκειμαι, & διατίθεμαι, addito, cum opus eſt, ipſius adverbii caſu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus eſt pecuniæ; τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως ἔχει, non ſe habet imperite in rebus forenſibus, ſeu rerum forenſium imperitus non eſt; ἀρχαίως ἔχει, homo eſt antiquæ fidei; εὖ διακείμενος, καὶ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονουχὶ, tantum non; χολῆγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe. τάχα, forſitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut ὦ, o. Euripid. Phœniſſis: ἰὼ, ἰὼ, πότνια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus, veneranda, progredere: ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine;

ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum: πλὴν præter. Primum & ultimum genitivum poſtulant, ut ἄνευ πόνου, ſine labore; πλὴν χρημάτων, præter pecuniam.

17. Jurandi: ut, νὴ, per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur, eique largiuntur articulum, ut νὴ τοὺς θεοὺς, per Deos; μὰ τοὺς θεοὺς, non per Deos. Excipe, ſi ſequatur accuſativus Δία, Jovem; tunc enim μὰ articulum frequentius reſpuit, cum νὴ variet. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi ut, εἶεν, eſto.

21. Prohibendi: ut μὴ, ne, cum imperativo, vel ſubjunctivo; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime. Cum genitivo.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; ἤγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia. Hæc quoque cum genitivo.

26. Celandi: ut λάθρα, clam. Pariter cum genitivo.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus; λίαν, nimis, ὁ λίαν, nimius; & alia quamplurima.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχρι ποῦ, & μέχρι πότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta apud Ariſtophan. εἶτ᾽ αὖ πάλιν αὖθις, deinde rurſum. Interdum componitur cum præpoſitione, ut ἐκ τότε, ad verbum ex tunc, ἀπὸ πόῤῥω, a longe.

Figura.

Triplex eſt: ſimplex, ut ἄμετρον: Compoſita, ut μετάμετρον, Decompoſita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥαδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷστα, vel ῥᾷστον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.
Πολλάκις ſæpe, πλεονάκις, πλειστάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ; quæ vel ſolæ, vel cum genitivo: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus proœmiis auſpicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæſo: Eurip. Herc. ὢ ὤ, ἰοὺ ἰού, apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi, ut, οὐαὶ, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu: ἰὼ, heu: ὦ, o. Vel ſine caſu, vel cum genitivo, aut nominativo.
6. Exclamandi: ut, ὦ, ὃ, ἰοὺ ἰού. heu. Eurip. Hippolyt. Pariter cum genitivo, aut nominativo.
7. Metus: ut, ἆ ἆ, at, at; ἔα ἔα, ὢ ὤ, ehem. Eurip. Rheſo.
8. Indignandi: ut, φεῦ, evax;
9. Lætandi: ut, εὐοῖ, evax; ἰού, in. Eurip. Cyclope. ὦ φίλτατου παῖ πατρὸς, o fili patris chariſſimi. Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἆ ἆ, & ᾇ, ᾇ, ᾇ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ, ut, καὶ & τε que, μὲν quidem, δὲ autem, in-

interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι ſive.

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut, οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut, εἰ, εἰ ἄρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte.

3. Adverſativæ: ut, ἀλλὰ, ſed; καίπερ, interdum, καίτοι, etſi: εἰ καὶ, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴν atqui; οὐ μὴν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo.

Diminuendi, γε, γοῦν, κἂν, ſaltem.

4. Cauſales: ut γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὄφρα, ut, *affinchè*; ἵνα μὴ, ut ne; quæ conſtruuntur cum optativo, vel ſubjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, *coſicchè*; quæ cum optativo, ſubjunctivo, & ſæpiſſime infinito jungitur, præcedente fere accuſativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται οὕτω καταφορος πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἔτι τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuiſſe, ut, cum adhuc eſſet juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, ſeu exceptivæ: ut ᾗ, quatenus; εἰ, ſi; ἂν, ſi; ἐὰν, ſi; ἤν, ſi; εἰ μὴ, niſi; ὅτι μὴ, niſi: Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi modo. Advertendum eſt, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἤν, ἂν, ἐὰν, & eorum compoſita ſubjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *ſi verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut: εἰ ἔτυπτον. Item *verberaviſſem*, εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra poſt Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Or-

8. Ordinis; ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rurſus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.
9. Approbativæ: ut, γε: οὖν. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illuſtres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ οὖν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si juſtus eſt, ut equidem eſt juſtus, ille rerum omnium inſpector: altera reſtat vita poſt hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Completivæ: ut δὴ, νῦ, πὲρ, ῥὰ, τοὶ, ſane, quidem; πω dum.
11. Potentiales: ut, ἂν, κὲ, κὲν, utique. De uſu ἂν valde obſervando ſtatim poſt Syntaxim explicatius.

Figura.

Duplex eſt: Simplex, ut καὶ: Compoſita, ut καίπερ.

Ordo.

Triplex. Præpoſitivus, ut καὶ ἀλλά. Sophocles tamen in Coloneo, πειρᾶσθ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Poſtpoſitivus: ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpoſitionibus.

Præpoſitiones ſunt:
- Monoſyllabæ ſex: ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σύν.
- Diſſyllabæ duodecim: ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compoſitionem, vel in Compoſitione.

Extra Compoſitionem Præpoſitio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jeſus ſervat populum ſuum a peccatis eorum.*

In

In Compoſitione (Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρευ, (ſupra modum bene. (Minuit: ut, λευκὸς albus: ὑπόλευκος ſubalbus. (Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, (colligo. (Et alia facit, & ſæpe etiam ornat tantummodo.

Monoſyllabæ.

1. Ἐν ſoli Dativo jungitur, & ſtatum ſignificat: ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, qui in reipublicæ adminiſtratione verſantur; ἐν οἴκῳ, *in domo*: ſed per Ellipſin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*. Sæpe ponitur pro εἰς per Enallagen, ut θρασὺς ἐν ἐμοὶ, audax in me, contra me.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2. Εἰς, & Attice ἐς Accuſativo, *in*, cum motus ſignificatur: ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam ſcribo: ad*, ut εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ad Agamemnonem dium: *apud*, ut διαβεβλημένος εἰς τοὺς Μακεδόνας, apud Macedonas infamatus; *circiter*, ut εἰς τριακοσίους, circiter trecentos; *contra*, εἰς τοὺς σοφιστὰς, contra ſophiſtas; *propter*, ut εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται, laudatur propter juſtitiam. Frequenter per Enallagen ponitur pro ἐν; ut τὸν θρόνον, εἰς ὃν προκαθίζων ἐδίκαζε, thronum, in quo præſidens judicabat. Interdum per Ellipſin omittitur accuſativus, ut εἰς διδασκάλου, ſubaudi οἶκον, in domum Præceptoris.

Compoſita *in*, cum motus ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

3. Ἐξ ſequente vocali, & ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium*; ἐκ νηπίου, ab infantia.

Compoſita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem ſignificat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio: & *palam*, ut ἐξαμαρτάνω, palam pecco.

4. Πρὸ, *ante*, ſoli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus. τὰ πρὸ τούτων, ſuperiora tempora, πρὸ τῶν πάντων ἐπαι-

ἐπαινῦσι, præ omnibus laudant. Et *pro*, ut πρὸ τῶν κοινῶν κινδυνεύειν, pro communi utilitate periculum ſubire.

Compoſita eadem ſignificat, ut προβάλλω, propono, προμανθάνω, prædiſco, πρόφασις, prætextus, προάστειον, ſuburbium, ſeu locus ante urbem, πρὔργυ ἐστὶ, cuivis alii operi prævertendum eſt; dicunt Latini operæ pretium eſt; προΐεμαι, projicio, προεύχομαι τῦ λαῦ, oro pro populo.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεῦ, a Deo: *officium*, ὐ πρὸς φιλοσόφυ, non eſt Philoſophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπυ, coram Epiſcopo: *contra*, πρὸς ἐχθρῦ, contra inimicum. Jurandi quoque eſt nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Dativo *prope*, ut πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ, ſub finem vitæ, πρὸς τοῖς ποσὶν, ad, ſeu juxta pedes; *apud*, πρὸς ἑαυτῷ, apud ſe, ſecundum: *contra*, πρὸς Ἀτρείδῃσι, contra Atridas; *præter*, πρὸς τύτοις, ad hæc, præter hæc.

Cum Accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad ſcholam, τὰ πρὸς στρατὸν, quæ ad exercitum pertinent: & *adverſus*, tam in bonam, quam in malam partem ut πρὸς τὺς ξένυς, erga peregrinos, πρὸς Ῥωμαίυς contra Romanos.

Compoſita ſignificat, *ad*, ut προσκαλῶ, advoco, προσπορεύομαι, adeo: & *inſuper*, ut προσλέγω, inſuper dico.

6. Σὺν, & At. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Diſſyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum ſolo Accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo uſurpatur.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀνατρέχω, recurro, ἀναβάλλω, in aliud tempus rejicio; & *ſurſum*, ut ἀναβαίνω, aſcendo.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων λόγος, ſermo de aſtris: *circum*, ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλιος, circum

cum hanc urbem: *per*, ἀμφὶ ἥρας λίσσομαι, per Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulyſſe.

Cum Accuſativo *circa*, & *circiter*, ut ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους, circiter quinque millia; ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum; οἱ ἀμφὶ λόγους ὄντες, qui verſantur circa literas, literarum ſtudioſi; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ θυσίαν, leges circa ſacrificia, de ſacrificiis; ἀμφὶ αὐτὸν ἑστήκασι, circa illum ſteterunt; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, miniſtri; item ipſe Priamus; quod uſurpatur tum a Poetis, tum ab Oratoribus, ſed cum verbo ſingulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε, Paulus venit.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere: ἀντὶ οἰκέτου, pro famulo, i. e. vice, ſeu loco famuli: ἀντὶ πολλῶν, pro multis, i. e. multorum inſtar: ἀντὶ κέρδους, pro lucro, i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἓν ἀνθ' ἑνὸς, ſi unum uni contraponatur, ſeu conferatur.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, inverto, ἀντιλέγω, contradico, ἀντιδίδωμι, viciſſim do, retribuo.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, ~~a, ut~~ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Compoſita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et ſignificat *a*, ut ἀπέχω abſum, ἀφαιροῦμαι, aufero. *Contrarium* etiam ſignificat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, deſcribo. Et *privationem*, ut ἀπομανθάνω, dediſco.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam, δι' ἡδονῆς, per voluptatem, διὰ βραχέων, per brevia, brevibus verbis, δι' ἑαυτῶν, per ſe, i. e. ſuis viribus. *Cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut δι' ἀλφίτου, ex farina.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem. *Per*, ut διὰ τ' ἔντεα, καὶ αἷμα, per armaque,

que, & ſanguinem, *διὰ θεὺς*, per Deos, i. e. Deorum ope & favore; *διὰ νύκτα*, per noctem, i. e. noctis tempore.

Compoſita *dis* ſignificat, ut *διαρτᾷν*, dividere. *Per*, i. e. *valde*, ut *διακαθαίρω*, perpurgo; & *per medium*, ut *διεξέρχομαι*, per medium venio.

6. Επὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut *βὺς ἐπὶ γλώττης*, bos in lingua; *ἐφ' ἡσυχίας*, in otio, otii tempore: *ſuper*, ut *ἐφ' ἵππυ*, ſuper equo; officium, ut *ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν*, præfectus carceris, *ſopraintendente alle carceri*: *tempus*, ut *ἐπ' ἐμῦ*, tempore meo, mea ætate, *ἐπ' Ἀλεξάνδρυ*, ſub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut *ἐπὶ τῷ κέρδει*, propter lucrum: *in*, ut *ἐπὶ τῷ βασιλεῖ*, in Regis poteſtate; *τὸ ἐπ' ἐμοὶ*, quantum in me ſitum: *ſuper*, ut *ἐπὶ τῷ θεμελίῳ*, ſuper fundamentum: *poſt*, ut *ἐπὶ τούτοις*, poſt hæc: *contra*, *ἐπὶ τῷ δήμῳ*, contra populum: *ad*, cum verbis motus, *ἐπὶ τούτῳ φερόμενος*, huc delatus.

Cum Accuſativo *ad*, ut *ἐπὶ τὺς διδασκάλυς*, ad Præceptores: *propter*, ut *ἐπὶ τῦτο*, propter hoc: *contra*, ut *ἐπ' ἐμὲ*, contra me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut *ἐπιγράφω*, inſcribo: item *ſero*, ut, *ἐπιμυθέομαι*, poſt factum conſulo: item *contra*, ut *ἐπιτειχίζω*, murum oppono.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut *κατὰ χριστιανῶν*, contra Chriſtianos: *de*, ut *κατὰ σπυδαίων*, de ſtudioſis: *per* in jurando, ut *κατὰ Θεῶν*, per Deos: *præ*, ut *κατὰ χειρῶν*, præ manibus: *ſupra*, ut *κατὰ πετρῶν*, ſupra petras.

Cum Accuſativo *ſecundum*, ut *κατὰ τύπον*, ad exemplar; *κατὰ νόμον*, ſecundum legem; *κατὰ δύναμιν*, pro viribus: *κατ' αὐτὸ*, *κατ' αὐτὰ*, *κατὰ τὰ αὐτὰ*, ad eundem modum; *τὰ κατ' ἄνθρωπον*, quæ ſunt ſecundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; *κατ' ἀτιμίαν λέγω*, ſecundum ignobilitatem dico,

i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem; εἰμὶ κατὰ σὲ, ſum qualis tu; οἱ κατ' ἐμὲ, mei ſimiles, & æquales; κατὰ τὴν ἐμὴν, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem ſententia; κατ' ἐμὲ, item, *ſecondo me*; item pro viribus meis; καθ' ἓν, ἓν καθ' ἓν, καθ' ἓν ἕκαστον, καθ' ἕκαστον, & καθ' ἕκαστα, ſecundum ſingula, ſingillatim; κατ' ἄνδρα, viritim, ſinguli; κατὰ πλῆθος, univerſi; κατὰ δύο, bini; κατὰ τρεῖς, terni, & ſic deinceps; κατὰ πόλεις, oppidatim; κατ' ἔπος, in ſingulis verſibus; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καθ' ἑαυτὸν, per ſe, i. e. diſtinctus, diſcretus; δύο καθ' αὑτὰ, duo ab aliis diſtincta: κατ' ἰδίαν, privatim, per ſe ſolus, remotis arbitris; κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus; κατὰ γῆν, per terram, terreſtri itinere; κατὰ δαίμονα, ἢ τύχην, forte fortuna: κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam; κατὰ ἱστία φέρεται, per vela fertur; κατὰ πάντα, per omnia, omnino; κατὰ πόδας, per veſtigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδὴν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro; κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, oratione ſeptima; κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὃ, eo ipſo tempore, quo, tum, cum; κατὰ πρῶτον, primo loco; κατὰ δεύτερον, ſecundo loco; κατ' ὀφθαλμοὺς, vel κατὰ πρόσωπον, in conſpectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ τοῦτο, ob idipſum. *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχὴν νόμοι, leges circa exceſſum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἔτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτα, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves; τὰ κατ' ἐμὲ, quæ ad me pertinent; κατὰ κάθετον, ad perpendiculum: & *ad*, i. e. *verſus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem verſus vadit; ὁ κατὰ βορέαν, ad Aquilonem poſitus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καθ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus noſtris, vel regionibus; οἱ καθ' ἡμᾶς ποιηταὶ, noſtrorum temporum, vel noſtrates poetæ.

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo; item *contra*, ut καταφρονέω, contra aliquem ſen-

ſentio; & *ſub*, ut κατασκάπτω, ſuffodio; & *ſubjectionem*, ut κατείδωλ@, obnoxius ſimulacris; & *habitudinem*, ut καταβολὴ, conſtitutio; interdum majorem vim addit, ut καταμανθάνω, perdiſco.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐπὶ, *de*, ut μετὰ πατρὸς ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισιν, inter primos.

Cum Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, poſt bellum; *in*, ut μετ' ἔριδας βάλλειν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χεῖρας ἔχειν, in manibus habere: *ad*, ut ἔβη μετὰ νῆας, venit ad naves: *contra*, ut ἁμαρτάνειν μετὰ τοὺς θεοὺς, peccare in Deos: *propter*, ut ἑὸν μετὰ κάλλ@, ob ſuam pulchritudinem: *per*, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέραν, interdiu.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, tranſeo: & *inter*, ut μετάφημι, interloquor.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, eſt ſuper omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem.

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλε@, apud Dominum miſericordia: *in*, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; *pro*, ut παρὰ τῇ συνηθείᾳ, pro more.

Accuſativo *motum ad rem*, ut παρὰ σὲ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in ſtudiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ τί; quamobrem? *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' αγγέλους, infra Angelos: *ſupra*, ut παρὰ πάντας, ſupra ceteros, i. e. pluſquam ceteri: & *intermiſſionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita minuit, ut παράσημ@ ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator: Significat & *compara-*

parationem, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime ſequor: *trans*, ut παρέρχομαι, tranſeo: *ad*, ut παρέρχομαι, advenio, in medium prodeo.

10. Περὶ cum Génitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Phyſica Auſcultatione; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus: *a*, ut, εἴληφε περὶ θεῶν, a Diis accepit: *circum*, ut περὶ σπέους, circum ſpeluncam: *pro*, ut περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, pro nihilo ducebant, nihili faciebant.

Cum Accuſativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia; οἱ περὶ τὰ γράμματα, qui verſantur circa literas, in literis; τὰ περὶ ἐμὲ, quæ me circumſtant, mea; οἱ περὶ Παῦλον, qui ſunt circa Paulum, i. e. Pauli ſocii, vel familiares vel miniſtri; item ipſe Paulus, eo prorſus modo, quo dictum eſt de ἀμφὶ: *circum*, ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον, circum os offuſus: *circiter*, ut περὶ ἀρίστου ὥραν, circiter horam prandii; περὶ τριάκοντα, circiter triginta: *ad*, ut ἔρχομαι περὶ τοὺς φιλοσόφους, venio ad Philoſophos: *ſupra*, ut τοῦτο περὶ νοῦν ἐστι βροτῶν, hoc ſuperat mentes hominum: *erga*, ut χρηστὸς περὶ ἡμᾶς, benignus erga nos; περὶ τὸν δεξάμενον κακὸς, in eum, a quo fuit exceptus, ingratus: *apud*, ut περὶ ἑαυτὸν ἀπολείπεσθαι, apud ſe reſervare.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κῆρι φιλῶ σε, amo te ex animo: *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέρῃ, circa collum, περὶ στήθεσι, circum pectora; *pro*, ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβοῦνται, pro ſe ipſis, ſeu ſibi ipſis timent.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus; περιγίνομαι, pręſto. Item *de*, ut περιαυτολογία, de ſe ipſo prędicatio.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo, *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν, ora pro nobis; ὑπὲρ αὐτοῦ δέδοικα, pro ipſo ti-

 meo,

meo, i. e. ejus cauſa; ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν δόξης, pro obtinenda gloria, gloriæ conſequendæ gratia; ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, pro eo, i. e. in eum finem, ut ne tyrannus fieret; ὑπὲρ τοῦ θεοῦ, pro Deo, i. e. Dei vice: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra aſini: *ſuper*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, ſuper hortos mons eſt.

Cum Accuſativo *ſupra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, ſupra hominem ſapit; ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν, ſupra centum annos vivere: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: & *intermiſſionem*, ut ὑπὲρ μίαν, ſive ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Compoſita ſignificat *defenſionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis inſanio: *trans*, ut ὑπερβαίνω, tranſcendo, ὑπερφίαλος, fœdifragus, *traſgreſſore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo ſub, ut ὑπὸ κόλπου, *ſub ſinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδοῦς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταναλίσκεται, ab igne conſumitur: *per*, ut ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε, per præconem edixit: *apud*, ut ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, apud græcos.

Cum Dativo *ſub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, ſub pelle leonina ridiculam ſimiam tegit; ὑφ᾽ αὑτῷ ποίειν, ſibi ſubjicere; ὑπὸ γῇ, ſub terram, ὑπὸ νυκτὶ, ſub nocte, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προῄει, multo cum lumine procedebat.

Cum Accuſativo *ſubter*, ut ὑπὸ γῆν, ſubter terram: *infra*, ut ὑπ᾽ αὐτὸν, infra ipſum: *ad*, ut ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν, ad Trojam venit, *venne ſotto Troja*: *ſub*, ut ὑπὸ τὸ δέρμα, ſub cute; ὑφ᾽ ἡγεμόνα, ſub duce; ὑφ᾽ ἁμαρτίαν εἶναι, ſub peccato eſſe, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ τὴν κατάλυσιν, ſub finem; ὑπὸ κύνα, ſub canicula, i. e. tempore caniculæ, vel in ipſo ortu canis.

Compoſita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, ſubvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam: *ſubjectionem*, ut ὑπακούω, obedio; ὑποσχεῖν τὴν δίκην, pœnas ſubire: *ſub*, ut ὑπάγω, ſub-

ſubduco, ſubtraho: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim ſurripio: item in errorem adduco, *ſeduco*; ὑπέρχομαι, ſubrepo.

Præpoſitiones aliquando ſuis caſibus poſtponuntur, ut εἰρήνης πέρι, *de pace*; tonuſque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι; præter διά, ne accuſativus a ζεὺς eſſe videatur.

Translato accentu præpoſitiones fiunt verba, ut ἔνι (quod pro ἐνὶ Poetis pro ἐν) pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *ineſt*, *adeſt*: πέρι pro περίεστι, *ſupra modum ſupereſt*. Sic ἄνα *ſurge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ ſæpe Præpoſitiones per Tmeſin diſſolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpoſitiones memoriæ cauſſa his verſiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπό, ἀντί, πρό cum patrio ſolum ſociabis.
Ἐν, σύν cum dandi caſu: dabis εἰς, ἀνά quarto:
Cum patrio, & quarto καθ', ὑπέρ, διά, καὶ μετὰ junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρά, πρός, περί, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπί, καὶ ὑπό. Sed vatum exemplaria verſans,
Repperies ἀνά cum terno, κατά, καὶ μετὰ juncta.

Præpoſitiones quædam inſeparabiles, quæ fere extra Compoſitionem nihil ſignificant.

Augent, ut:

- ἀρι: ἀρίδηλος, valde manifeſtus.
- ἐρι: ἐρίβρομος, graviter fremens.
- δα: δάσκιος pro δασύσκιος, ſpiſſam umbram faciens.
- ζα: ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
- λαι: λαικάζω, decipio, quod a λαί, & κάζω, orno.
- λι: λιπόνηρος, valde improbus, quaſi λίαν πονηρός.
- βου: βουλιμία, magna fames, quaſi μέγας λιμός.
- ἱππος: ἱππογνώμων, ideſt, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant { α: ut ἀθάνατος, immortalis. νη: νήκερος, ſine cornibus.

Interdum tamen α ſignificat πολὺ, multum; ut ἄξυλος, lignoſus: ſic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum ſuaviter membra pervadens ſomnus. Interdum ἅμα, ſimul; ut ἄλοχος, ideſt ὁμόλοχος uxor. Interdum ἶσον, æquale: ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phœbo adverſariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπυς pro κακόπυς, qui infirmis eſt pedibus. Interdum δυς, non facile: ut ἀόρατον, quod non facile conſpicitur. Interdum nihil facit; ut ϛάχυς, ἄϛαχυς ſpica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adverſatur εὖ, difficultatem, aut vitium ſignificat; δυϛυχία, adverſa fortuna: εὐτυχία, proſpera fortuna.

De Accentibus.

Græci in ſuis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, ſed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magiſter optimus eſt uſus.

Accentus triplex eſt, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam ſyllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur: quamvis in omni ſyllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat: quam ob cauſam ſyllabicus dici ſolet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonniſi natura, vel natura ſimul, & poſitione longam. Excipe tamen compoſita ex Articulo ſubjunctivo, & infinitivo τις; nam οὗτινος, ἧϛινος, ᾧτινι, ᾗτινι Circumflexum habent in antepenultima: quibus adde Dativos Poeticos τοῖσδεσι, ταῖσδεσι pro τοῖς, & ταῖς.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi

vi notatur in ultima, Barytonum vulgò dicitur: quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici ſoleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Periſpomenon eſt: quod in Penultima, Properiſpomenon.

Oxytona mutant in ipſo orationis contextu Acutum ſuum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλινόμενα, ideſt *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noſter*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipſa orationis ſerie, ſi ſequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*: θεός ἐστι, *Deus eſt*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός. *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique ſuum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apoſtrophum ex vocali, migrat in priorem ſyllabam, ſi pars orationis ſit declinabilis; ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ, πόλλ', κάλ', χαλέπ'; & mutatur in circumflexum, cum prior ſyllaba natura eſt longa, ut εἰμὶ, εἶμ': ſi non ſit declinabilis, perit cum ipſa vocali: ut παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, *apud me*.

Compoſitio plerumque retrahit Accentum: ut καλὸς, *pulcher*, φιλόκαλος, *ſtudioſus munditiæ*: σοφὸς, *ſapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum eſt in particulis, α, εὖ, δυς: ut κινητὸς, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*; εὐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monoſyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; εὔπαις, *bonos habens liberos*: ποῦς, *pes*; τρίπους, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adſciſcunt ι: ut οὑτοσὶ pro οὗτος, *hic*: ἐκεινοσὶ, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum ο præcedit ſyllabam adjectam per Paragogen: ſemper enim in his eſt Accentus in penultima: ut πόντος, πόντοφι, *e ponto*: ἐμοῦ, ἐμεόθεν, *mei*.

Monoſyllaba longa relicta poſt Apocopen aliquando acuuntur: ut χρῆμι, χρὴ, *opus ſum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθὴ, *hordeum*.

Monoſyllaba longa poſt Aphæreſin relicta circumflectuntur: ut ἔφλω, φλῶ, *dixi*: ἔφυω, φυῶ, *natus ſum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima ſyllaba ſit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur.

1. Quædam ſubſtantiva, & adjectiva, ut παρθένος, virgo, ὀργίλος, iracundus, ὀλίγος, paucus, πλησίος, propinquus.
2. Genitivi Attici omnium numerorum ſecundæ Declinationis contractæ: ut πόλεως, πόλεων, πόλεων: δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
3. Participia Præteriti Paſſivi, ut τετυμμένος, *verberatus*; λελεγμένος, *dictus*.
4. Verbalia in έος, ut ἰτέον, *eundum*; σπουδαστέον, *curandum*.
5. Compoſita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος, *Theologus*. Sed compoſita a κτείνω, *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cum active capiuntur, ſunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηρητρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum paſſive uſurpantur, Proparoxytona ſunt, ut μητρόκτονος, *a matre occiſus*; θηρήτροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
6. Omnes caſus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεῳ, μενέλεων, &c.
7. Vocabula deſinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magiſtri*; σύνοδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione ſequatur aliqua conſonans, longæ cenſebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Com-

Compoſita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Præpoſitionem, Proparoxytona ſunt, ut* πρόχοος, *aqualis*; σύμβολος, *omen*; περίπολος, *qui circumit*; κατάλογος, *catalogus: cum vero aliam Orationis partem præpoſitam gerunt, ſunt Paroxytona, ut* οἰνοχόος, *pincerna*; ἐκηβόλος, *eminus jaculans*; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat*; θεολόγος, *Theologus*.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, ſi tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus*; μοῦσα, *muſa*. At τύπτε, τύψον Paroxytona ſunt, quia ſola poſitione producuntur.

Excipiuntur.

1. Adverbium οἴκοι *domi*, ad diſtinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, *domus*.
2. Tertia perſona Aoriſti primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad diſtinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, eſt Aoriſtus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ perſonæ Optativi Activi deſinentes in οι: in his enim cenſetur hæc diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι; φεύγοις, φεύγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima ſola poſitione ſit longa, ut χοῖνιξ, *chænix*: αὖλαξ, *ſulcus*. Id tamen non obſervatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coaleſcunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat. ſic ποιέετε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητὼ, non λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδὼ, *verecundiam*, quamvis hoc poſterius aliqui circumflectant. Adde τὼ νόω, νὼ, *a* νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus eſt in Recto, talis fere eſt in obliquis, niſi obſtet aliqua ex infraſcriptis Regulis: ut λόγος, λόγου, λόγῳ: *αἰνείας, αἰνείου, αἰνείᾳ*: ἱππότης, ὦ ἱππότα: γεωμέτρης, ὦ γεωμέτρα: παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα: τοξότης, ὦ τοξότα, quamvis α ſit breve. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *conſiliarius*: ὁ εὐρυόπης, *late videns*, vel *ſonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ εὐρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, ſi Rectus ſit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem caſibus acutus manet, ut Θεόν, Θεέ, Θεώ, Θεοί, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον, *lignum*, ξύλου, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima ſit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, ſi ultima longa ſit, ut ἄνθρωπος, *homo*, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primæ, & ſecundæ Declinationis in ultima circumflectitur, niſi in Genitivis fœmininis Adjectivorum, quæ deſcendunt a maſculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Maſculini: ut ὁ ἅγιος, *ſanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *ſancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπάς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut

ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus, in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima ſit brevis, ut μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι. Idem fit de circumflexo; qui tamen vertitur in acutum: ut βῆμα, βήματος, βήματι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monoſyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χὲιρ, manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accuſativo ſingulari, in Nominativo, Accuſativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, ſi ſit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui poſuit*: ϛὰς, ϛάντος, *qui ſtetit*: δοὺς, δόντος, *qui dedit*: ὢν, ὄντος, *qui eſt*.
2. Τίς, τίνος interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes caſus: ſed τὶς Indefinitum tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δᾴδων a δᾳς, fax: δμώων a δμὼς, famulus: φώτων a φὼς, vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φῴδων a φὼς, φωδὸς, uſtio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis eſt πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὁ βασιλεῦ, o Rex; πανταχοῦ, *ubique*. Adverbium tamen ἰδοὺ *ecce*, excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, *vide*, diſtinguatur.

Vocativus in ες a Nominibus Propriis in ης eſt Proparo-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia ſunt ἡ μία, una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν: δύο, duo, δυοῖν: μήτηρ, mater, Δημήτηρ, Ceres, θυγάτηρ, filia, quæ in obliquis Paroxytona ſunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δάερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς. Poſſunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, ſi illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones ſunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam ſyllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *audivi quemdam*: λόγος μου, *ſermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in ſequentibus partibus Orationis.

1. In articulo τοῦ, & Poetice τέο pro indefinito τινὸς, *alicujus*, & τῷ pro τινὶ, *alicui*.
2. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes caſus: At τίς, τί, *quis*, *quid*, Interrogativum non eſt Encliticum; nuſquam enim ſuum accentum amittit:
3. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μὲ, cum ſuis Dialectis, μέο, &c. non autem in ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμὲ, ut nec in Dialectis inde natis: σοῦ, σοὶ, σὲ: οὗ, οἷ, ἕ, pariter cum ſuis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ perſonæ Encliticum eſt σφὲ, & σφὼ, ſeu σφωὲ, quando accipitur pro σφὲ tertiæ perſonæ: nam σφὼ ſecundæ perſonæ non eſt Encliticum. In Plurali autem ejuſdem Perſonæ Encliticum eſt σφίσι, & σφὶν, ſeu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; ſed non ſemper omnes. Poſt Præpoſitionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.

4. In

4. In Verbis εἰμὶ, *ſum*, & φημὶ, *dico*, in omnibus perſonis, & numeris Præſentis Temporis Indicativi Modi, exceptis ſecundis ſingularibus.
5. In Adverbiis ποτὲ, *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ, *aliunde*: ποθὶ, *alicubi*: πῶς, *quodammodo*: πῶ, *adhuc*, *dum*; πῆ, *alicubi*: πȣ, *uſpiam*, cum infinite accipiuntur: ſi enim interrogative capiantur, Enclitica non ſunt.
6. In conjunctionibus γὲ, κὲ, τὲ, κὲν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & ſimilibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κυριός μȣ ἐςι, *Dominus meus eſt*, τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*; & in hoc caſu prior Enclitica recipit accentum poſterioris, ut videre eſt in exemplis allatis.

Inclinant, hoc eſt transferunt Encliticæ accentum ſuum in dictionis præcedentis finalem ſyllabam

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima eſt Trochæus: ut ȣ̓τέ τι: ȣ̓τέ ποτε: ἄλλό τι: ἰςί με. Sed εἰμὶ, & φημὶ poſt voces hujuſmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima ſit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima ſit longa poſitione, Enclitica ſuum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐςὶ, *præco eſt*.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, ſi ſit monoſyllaba, ſuum accentum omnino perdit, ut ξύλον μȣ, *lignum meum*. Secus ſi Diſſyllaba ſit enclitica: nam tunc ſervat accentum, ut Πέτρος φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam ſit Oxytona, ut πατήρ μȣ, *Pater meus*.

Si præcedens dictio ſit Periſpomena, ut ὁρῶ τινας, *video quoſdam*.

Ex-

Exceptio.

Perſona ἐςὶ habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel ſubdita poſt ὀυκ, καὶ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο: ut ἔςι πόλις, *eſt civitas*: εἰ ἔςι, *ſi eſt*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima ſua retinet, juxta regulas ante præſcriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σου, non καρπὸς σου.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpoſitionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut διὰ σὲ, *propter te*: περὶ σοῦ, *de te*: κατὰ μὲ, ἢ σὲ, *ſecundum me, aut te*.

Dictiones monoſyllabæ retinent accentum ſuum, cum ponuntur ἐμφατικῶς, ut ἤκουσα σοῦ, audivi te, non alium.

De Figuris dictionis.

Protheſis.

Protheſis eſt litera, vel ſyllaba principio dictionis addita: ut πεπαγὼν pro παγὼν, a πάζω, *apprehendo*, σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum litera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *feſtum*: ῥὸς pro ἱερὸς, *ſanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit: ut εὕραμην pro εὑρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus eſt*.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis litera, aut ſyllaba interſeritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*: βερὶ pro βεριαροί.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metatheſis.

Metatheſis eſt literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vaſto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *veſtimentum*, ὦ ταν pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice*, vel *amici*.

Anadiploſis.

Anadiploſis, ideſt reduplicatio, eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Syntaxis De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, ſed obſervanda ſunt hæc, quæ ſequuntur.

1. Adjectivum cum ſubſtantivo non ſemper concordat in caſu. Sæpe enim ſubſtantivum tranſit in Genitivum, aſſumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipſa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ.

græ. *Baſilius etiam ſine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, univerſa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & ſubſtantivum intercedit Verbum ſubſtantivum, aut ſimile, tunc ſæpe ſubſtantivo maſculino, aut fœminino ſubjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus eſt utile*, ideſt, *utilis*, vel *res utilis:* ut apud Latinos, *Triſte lupus ſtabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur ſolum, ſubaudito ſubſtantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. ſcilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *poſtridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in craſtinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni poteſt in eodem caſu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis*, *quæ habeo*. Et ipſum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis*, *quæ ſcripſiſti*, ideſt, *ex tuis literis*.

2. Quędam dictiones relativę interdum vacant: ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatiſſimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *ſexcenta*.

3. Relativum οἷος, aliquando ponitur cum infinito: ut τοιοῦτός ἐστιν, οἷος μὴ ψεύδεσθαι, *is eſt*, *qui non mentiatur*, vel *talis*, *ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, ſequente Verbo finito, adhiberi poteſt articulus prępoſitivus ſequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativę multę eleganter ponuntur, pręcedente Verbo ſubſtantivo, ἐστί. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentiſſime numero diſcrepant. Partitiva enim ſingularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unuſquiſque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari: ut ταῦτα ἐπαινεῖται, *hæc laudantur*. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut ἃ τοῖς ἀκούσασιν ὀργὴν ἀξίαν ἐμποιήσουσι, *quæ juſtam in auditoribus iram excitant*, Iſocr. προνοίᾳ πλεῖστα κατορθοῦνται, *prudentia plurima bene geruntur*, Thucyd.

No-

Nomina dualia poſtulant verbum ejuſdem numeri; ſæpe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur, ut ἄμφω ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον, *ambo efflarunt miſeram animam*, Eurip. Et viciſſim pluralia aliquando adhęrent verbo duali, ſaltem apud Poetas, ut.

Ὠς ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ.
Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes
In convallem conferunt magno impetu ruentem aquam.

Homer. Iliad. δ.

2. Verbo ſubſtantivo ἐστὶ, ſequente relativo, eleganter interdum deeſt Nominativus; ut ἔστιν ὃς, ἔστιν οὗ, &c. *eſt qui* &c. vel *aliquis*, *alicujus*. &c. Item pluraliter, ἔστιν οἳ, ἔστιν ὧν, &c. Sic addito τις: ut ἔστιν ὅστις, &c. pluraliter, ἔστιν οἵτινες, quod & εἰσὶν οἵτινες, vel εἰσί τινες οἳ; &c. vel ſic: ἔσθ' ὃς, ἔσθ' οὗ, &c. *eſt qui*, *eſt cujus*, &c.

Item in adverbiis: ἔστιν οὗ, vel ὅπου, *eſt ubi*, i. e. *alicubi*: ἔστιν ὅτε, vel, ὁπότε, *eſt quando*, i. e. *aliquando*: ἔστιν ὡς, vel ὅπως, vel ἔστιν ὃν τρόπον, *eſt quomodo*; i. e. *aliquo modo*.

De Regimine.

In regimine eundem ſervabimus ordinem partium, quem ſupra ſecuti ſumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus prępoſitivus hęc ferme habet, quę obſervanda ſunt.

1. Pręponitur omnibus orationis partibus, ut ὁ λόγος, ὁ αὐτὸς, τὸ λέγειν, ὁ λέγων, ὁ χθὲς, ὁ μὲν, &c. ὁ δὲ, &c. ὁ ἐν οὐρανῷ.

2. Nominibus propriis nunc additur, ſed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. Proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum appellativis nominibus fere ſignificat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Quoties nomen ſubſtantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut ſi adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo, modo ſubſtantivo præfixus ſufficiat, ut *τὸν εὔνουν πολίτην*, *cordatum civem*, *ἐξ ὅλης τῆς καρδίας*, *ex toto corde*; quod ſi adjectivum poſtponatur, utrumque donandum eſt articulo, ut *ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ*, *in Spiritu Sancto*: *εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ἡμετέρας*, *in ædes venerunt noſtras*.

Idem ſervari ſolet, quoties loco adjectivi ſequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut *τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς τὴν σωτηρίαν*, *viæ, quæ ducit ad ſalutem*, ſubauditur autem participium *φερούσης*, vel *ἀγούσης*; *τῆς ἀναλγησίας, καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων*, *a moleſtia & ſtupiditate liberari Thebanorum*, Demoſth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet diſtinguendi, ut *ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος*, *lepus marinus*.

5. Dictioni ſuæ poſtpoſitus explicat, ac definit, ut *ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες*, *nos Thraces*; *ἡνίκα ἥκομεν οἱ πρέσβεις*, *cum rediiſſemus nos legati*, Demoſth. de pace.

6. Dictioni ſuæ poſtpoſitus ita, ut ſequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & ſimpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

7. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo ſubſtantivi, ponitur pro ipſo ſubſtantivo, ut *τὸ τῆς τύχης*, vel *τὰ τῆς τύχης*, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, ideſt, *officium*: *ratio itinerum*, ideſt *itinera*. Interdum alio ſenſu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, ideſt, *opera Platonis*, & ſimilia.

Neutrum τὸ cum adjectivo neutro, ac fere ſuperlativi gradus, ponitur eleganter pro ſubjunctivo ὃ, maxime cum recenſitis levioribus, ad id, quod graviſſimum ſit, devenitur, ut *καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον, καὶ τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε*, *quodque omnium turpiſſimum eſt, ut vel ipſos poſteros hæc eadem involveret pax, inſuper decreviſtis*, Demoſt. Philip. 2.

Poe-

Poetæ etiam in aliis generibus articulo præpoſitivo pro ſubjunctivo utuntur, ut τὴν *pro* ἣν *Iliad.* α., τὰ *pro* ἃ, *&* τῶν *pro* ὧν *Iliad.* ε. *&c.*

8. Ponitur interdum pro demonſtrativo ἔτος vel ἐκεῖνος per omnia genera, & caſus, ut οἱ δὲ ἤνεγκαν, *illi autem tulerunt*, Marc. c. 12. εἰ τὸ, καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ἔτος, *ſi hoc, & hoc feciſſet homo ille*, Demoſth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίνος & τίνι in Genitivo, & Dativo ſingulari, ut ἀγνοῶ, τῷ χρὴ πιςεῦσαι, *neſcio, cui credere debeam*, Lucian. Et pro indefinitis τινὸς, & τινὶ, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονε, *ſicui hominum factum eſt*, Demoſth. Olynth. 3. κἂν ὑπ' ἐχθρῦ τῷ τῦτο συμβαίνῃ, *etſi hoc alicui ab inimico contingat*, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

11. De Articulo cum pronomine, cæteriſque partibus vide ſuo loco.

12. Articulus præpoſitivus ſervit diviſioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic, ille*. Interdum & ſubjunctivus; ſed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *alius quidem eſurit, alius autem ebrius eſt*.

1. Articulus ſubjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅςις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni poteſt in eodem caſu cum antecedente. Vide ſupra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo ſubſtantivo ἐςί. Vide ſupra de concordantiis.

4. Servit interdum diviſioni. Vide ſupra n. 12.

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ εὖ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene vel ſatis inſtructum eſſe literis*.

N Δε-

Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, *vel* ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bonæ indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino:* item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπ' σοὶ πόθος, *tui deſiderium:* ἔχθρα εἰς Θεὸν, *inſenſus Deo animus*: ἡ ἐμοῦ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c. Interdum ponuntur adjective, ut τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, pro τὴν ἑλληνικὴν, *didici græcam linguam*.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: κοινωνὸς, *conſors*: μέτοχος, *particeps*: ἀμέτοχος, *expers*. Item κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων, *ſocius ipſi in laboribus*. Sed hæc inter ſubſtantiva poni videntur poſſe.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρος, *peritus*, ἄπειρος, *rudis*, *imperitus*: ἐθάς, *aſſuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστος ἡμῶν *unuſquiſque noſtrum*: & partitive poſita: ut οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων, *boni amicorum*, ideſt *boni amici*.

5. Verbalia in κος: ut ποϱιςικὸς τῶν ἐπιτηδείων, *qui facile comparat, aut ſuppeditat vitæ neceſſaria*. Item verbalia in τος privantia, active ſumpta: ut ἄγευςος, *qui non guſtavit*; ἀθέατος, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut μακάϱιος εἶ τῆς θέας, *beatus es propter viſionem*, ideſt, *qui videris*.

7. Quædam ſignificantia diverſitatem, & alienationem: ut ἄλλοι τῶν σοφῶν, *alii a ſapientibus*; διάφορος τούτων, *ab his diſcrepans*; ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ, *diverſum a ſummo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: ἀνάξιος, *indignus*: ἐγκρατὴς, *compos*, *qui coercere ſcit*, *ac regere*; ἀκρατὴς ideſt, ἥττων, *qui vincitur*, *qui ſuccumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & ſuperlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœſo ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium ſapientiſſimus*.

Huc pertinent ea, quæ ſuperlativorum vim habent: ut ἐξαίρετος, *eximius*: ἔξοχος, *idem*: κορυφαῖος, *princeps*, & ſimilia.

Cum Dativo junguntur hæc

1. Æqualitatis, ac ſimilitudinis, & contraria: ut ἴσος, *æqualis*: ἄνισος, *inæqualis*: ὅμοιος, *ſimilis*: παρόμοιος, *aſſimilis*: ἀνόμοιος, *diſſimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: ἀναγκαῖος, *neceſſarius*: πιςὸς, *fidelis*: & ſimilia. Item quæ affectionem aliquam ſignificant: ut εὔνους, *benevolus*: κακόνους, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελὴς, σύμφορος, ὠφέλιμος, ἐπωφελὴς, χρήσιμος, *utilis*: ἀλυσιτελὴς, ἀσύμφορος, ἀνωφελὴς, ἄχρηςος, *inutilis*.

4. Compoſita a σὺν, & ὁμοῦ: ut σύσκηνος τῷ πατϱὶ, *contubernalis patri*: ὁμόψηφος ἐμοὶ, *mecum ſentiens*. Item cum genitivo, ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege menſa utens*.

5. Verbalia paſſive ſumpta: ut ἄγνωςον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Iſocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quędam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & ſimilia.

1. Cum Accuſativo ponuntur multa per ſynecdochen, ſubaudito κατὰ: ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, ideſt, *albis dentibus*; ὅμοιος τἆλλα, *cetera ſimilis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accuſativus tranſit in dativum: ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *ſimplex moribus*. Accuſativus hujuſmodi etiam ſubſtantivis additur: ut Σύρος καὶ τοὔνομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine*, *& patria*. Vide ſubſtantiva. Aliquando Accuſativo additur præpoſitio εἰς, ut ὅμοιος εἰς φύσιν, *moribus*, ſive *natura ſimilis*.

2. Accuſativus interdum redundat: ut δέκα τὸν ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accuſativo gaudent interveniente præpoſitione, ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpoſitiones, particulæ.

Verba infinita ſæpiſſime. Vide Infin.

Participia minus ſæpe, ſed junguntur tamen his, & ſimilibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifeſtus eſt jocans*, i. e. *manifeſtum eſt*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpoſitiones etiam cum ſuis caſibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: φρόνιμος περὶ τούτων, ideſt, σοφὸς τάδε, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœſus. Reperiuntur & cum poſitivis: *ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, *nihil aliud*, *quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt ſubſtantiva: ut τὸ διάφορον, ideſt, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, *& quidem in* ἀλλήλων *ſemper*: *ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter ſe; *in quibuſdam non ſemper*: *ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, *&c. Ex hoc genere eſt* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, *&* ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in ſingulari, & plurali fiunt ad-

adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum*.

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit*, *i. e. curriculo*, vel *curſim*: ſic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ ſignificant tempus: ut τριταῖος, *tertianus*, ideſt, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Poſſeſſivorum loco ſæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Poſſeſſivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *ſua*: ſic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonſtrativa οὗτος, & ἐκεῖνος nominibus præpoſita, vel poſtpoſita iis fere ſemper largiuntur articulum, ut κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, *illis temporibus*, οὗτος ὁ λόγος, *hic ſermo*, αὕτη ἡ ἀρχὴ, vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. *hoc eſt principium malorum, nolle*, &c. ὁ ἀγὼν οὗτοσὶ, *hoc certamen*.

3. Relativum αὐτὸς, *ipſe*: ſed præpoſito Articulo ὁ αὐτὸς, *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem ſentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chryſoſt. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγες, *idem feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut ſubaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipſis vectoribus*.

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Da-

tivum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμιμνήσκω, vel ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου, *admoneo te jurisjurandi.*

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut ταῦθ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi.*

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, διώκω, διωκάθω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuſo fratrem proditionis.*

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris, ut* ἐπεξέρχομαί σοι φόνου, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut κατηγορῶ σου κλοπήν: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuſo te furti*; καταψηφίζομαί σου κλοπήν, *condemno te furti.*

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σου θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum perſona ponitur in Accuſativo; ut καταγινώσκω σε θανάτου.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *multo te pecunia.* Uſitatiſſimus autem hic eſt Dativus, uti & in paſſivo: ut ζημιοῦμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter ſe caſibus, μακαρίζω σου τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro caſu rei aliud quippiam: ut θαυμάζω σου, ὅπως οὐ λέγεις, &c. *Iſocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æſtimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut

πολλῦ τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æſtimo*: πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείςυ, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpoſitione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æſtimo*, vel, *nihil eſt, quod malim, nihil eſt, quod æque cupiam, nihil eſt omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιῦμαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλῦ ποιῦμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut ſupra: περὶ ὀλίγυ, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ ὐδενὸς, *nihili*. Sic ὐδὲν τίθεμαι, vel παρ' ὐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπ' ὶ γῆς, *ea, quæ in terris ſunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud Baſilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιῦμαι, *magnifacio*.

Huc referri poteſt ἀξιῶ, *æſtimo*: ut πόσυ ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æſtimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus menſa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea ſunt hæc ſequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω τὴν φιάλην οἴνυ, *impleo phialam vino*: πίμπλημι, *impleo*: πληρόω, *idem*: κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis*: λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis*: ἔπαυσέ με τῆς ἀνίας, *finem mœrori meo attulit*.

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηρῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τῦ θανάτυ, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi: ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo*: εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνυ, *prohibeo patrem cæde*, ideſt, *impedio, quominus cædem faciat*: ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis*.

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere*.

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo*.

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto*.

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅ τι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δέδωκεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit ſe Deo*; ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χάριτας ἤδειμα τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de ſervata fide*, vel *quod manſeris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam, multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι, Thucyd. *id gratiæ apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epiſt. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æſch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos ſunt Acquiſitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, veſtimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, &

contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν ὐχ ὅπλοις, ἀλλ' εὐχαῖς, *non armis, ſed orationibus ſe munivit.*

Multa ſunt Acquiſitiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Tranſitiva ſunt, quæ ſequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito, peto*: ἀπαιτῶ, *poſco, repoſco, exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo, commonefacio*. Duo ultima etiam inter Poſſeſſiva poſuimus.

3. Quædam Acquiſitiva apud Latinos Tranſitiva ſunt apud Græcos: ut ὐ πείθω σε ταῦτα, *non poſſum tibi hæc perſuadere*; ἐπιτρέπω σε τῦτο, *concedo tibi hoc*; quod tamen & cum Dativo uſurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τῦτον, vel δρῴης, vel ποιοίης: *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detrimenta*. Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis*.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide caſus communes.

Si Accuſativus rei detrahatur, erunt Activa ſimplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice ſunt Tranſitiva, quæ alioqui poſſeſſiva: ut Ἀφαιρῦμαί σε τὰ χρήματα, *Spolio te pecunia*: pro Ἀφαιρῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σῦ τὰ χρήματα: ſic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ noſtra ſunt, nobis eripit*.

Geminus Accuſativus additur etiam verbis vocandi; ut Τῦτο καλῦσί με, *ita me appellant*.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Conſulem*. In his, & ſimilibus uterque Accuſativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide

Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω & μι deſcendunt Paſſiva, de quibus infra: ſed non ab omnibus: πάχω enim non facit πάχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Paſſiva. Quædam tamen ex hujuſmodi Activis aliquando etiam Paſſive uſurpantur: ut Πολλὰ εἴργασαι κακὰ, *multa perpetrata ſunt mala*, &c.

De Paſſivis.

Paſſivis additur Genitivus agentis accedente præpoſitione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus abſque præpoſitione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in ſimplicibus fit ex Accuſativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ο' μαθητὴς τύπτεται, *verbero diſcipulum*, *diſcipulus verberatur*.

Ante Poſſeſſiva hic Nominativus nunc eſt perſonæ, ſequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγοροῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accuſativo: ut κατεψηφίσθην φυγῆς, *exilio damnatus ſum*: ἐζημιώθην χρήμασι, *mulctatus ſum pecunia*: κατεκρίθην θάνατον, *damnatus ſum capite*: nunc vero rei: ut κατεψήφισται, κατακέκριται, κατέγνωσταί μου θάνατος, *damnatus ſum capite*.

Pro Genitivo pœnæ reperitur & verbum infinitum, in Lucian. in Aſino. Κατεκέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad beſtias.

In Acquiſitivis non ſemper Accuſativus tranſit in Nominativum, manente Dativo: ut Προστάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προστάττεται, *impero meis multa*, &c. ſed interdum Dativus, manente Accuſativo: ut Ε'πιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίαιταν, *permitto ipſis arbitrium*, &c. Ε'πίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν: ἐγὼ ἐπιστευόμην τὴν βασιλείαν: *committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Tranſitivis perſona ferme tranſit in Nominativum, manente caſu rei: ut ἀπαιτοῦμαι ἰσχὺν, *poſtulantur a me vires*; διδάσκομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *diſco hymnos*, &c.

Si uterque Accuſativus ad eandem rem pertineat, ambo tranſeunt in Nominativum, *ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, renuncio Ciceronem Conſulem; Cicero renunciatur Conſul.*

Quædam Paſſiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva formantur ferme ex Activis. Vide ſupra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Paſſiva nonnunquam ſupplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Paſſivum, ſed ejus loco dicimus εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μεγάλα ὑπὸ τούτου εὖ ἔπαθον, *magna ab hoc beneficia accepi*: ſic κακῶς πάσχειν, *male accipi*. Atque hic præpoſitio ferme eſt ὑπό. Quando vero pro adverbio eſt nomen, ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν, tunc præpoſitio eſt vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντευδρῶ, ἀντευποιῶ, *beneficium repono, beneficium reddo*, Paſſivum erit ἀντευπάσχω, *beneficium mihi redditur*: ſed ſine caſu agentis.

Paſſiva ſupplentur & per neutra, ut Ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, *interii*, ideſt, *occiſus ſum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, ideſt, *proſterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου περιπέπτωκε, *in magnas ab hoc conjectus eſt calamitates*, Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire, interfici.*

De Neutris.

Neutra Similium copulativa ſunt ferme hæc.

1. Verba ſubſtantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *ſum*: γίνομαι, *ſum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura ſum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati.*

Poſterior Nominativus interdum eſt participium: ut τυγχάνω γράφων, *ideſt*, γράφω, ſum ſcribens, *ideſt*, ſcribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a ſcrivere: già io ſcrivo.

Pro εἰμὶ, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Ver-

2. Verba vocandi Paſſive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκούει ποιητὴς, *ille audit poeta*, ideſt *vocatur*.

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾷν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεστιν ὑμῖν γενέσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in ære*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item σπλαγχνίζομαί σου, vel ἐπὶ σοὶ, vel ἐπὶ σὲ, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνοῦμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρῶμαί τ' ἀγαθὰ) συνίημι, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ: *concupiſco*: γλίχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*, ἐράω, ῶ, *amore tentor*: ἀντιποιοῦμαι, *mihi vindico*, *appeto*: στοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem. Κιχέω tamen, ſeu κιχάνω, *conſequor*, *comprendo*, cum accuſativo.

6. Co-

6. Copiæ, & inopiæ: ut εὐπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλουτέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω, δέομαι, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus ſum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphraſi: ut ὧν χρείαν ἔχω: quibus egeo. ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσι: quarum rerum ipſi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Ariſtotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, *cum deſtituuntur multitudine, & apparatu*. Item βρύω, *ſcateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accuſativo.

7. Communionis: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps ſum*, *ſocius ſum*: κληρονομῶ, *heres ſum*. Additur præterea interdum etiam Dativus perſonæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut φροντίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφυλακτῶ, *negligo*: ὀλιγωρῶ, *parum curo*.

Sic οὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων. *Item cum Accuſativo*: τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα.

Item cum præpoſitione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, *vel* περὶ τὰ ἐνθάδε: *item cum adverbio*: φρόντιζε, ὅπως ποιήσεις: οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac diſtantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, δίϊσαμαι, vel διέστηκα, *differo*: ἀπέχω, *abſum*: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat, quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρατέω: κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστεύω, *principatum gero*: ſic ἐπιστατῶ, προστατῶ, προστατεύω, *præſum*, *tueor*. Item ἡγοῦμαι, ſed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut ἡγοῦμαί σου, *præſum tibi*, vel *duco te*: ἡγοῦμαί σοι, *dux ſum tibi*, *præeo*: ſic & ἀνάσσω, *impero*.

11. Excellentiæ, ac præſtantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præſto*: διαφέρω, *excello*. Item contraria, ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Ha-

Habent & conſtructionem paſſivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accuſativum virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac deſinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *deſino*, *deſiſto*. Huc pertinet, ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria laceſſere*; *priorem eſſe in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & ſæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*, ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accuſativus. Demoſth. ἐδ' ἀμνημονεῖ τὰς λόγους, *neque obliviſcitur ſermones*. Xenophon, ἐπελάθε τι, ὧν ἐβέλε εἰπεῖν, *oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpoſitionem. Lucian. περὶ τῶ ποδὸς ἀναμνησθεὶς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba ſenſuum, ut ἀκέω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *guſto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *ſentio*. At videndi verba Accuſativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam abſoluta fiunt poſſeſſiva virtute præpoſitionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente diſcedere*.

Quæ regunt dativum, hæc ſunt.

1. Verba Subſtantiva. ὑπάρχει μοι χρήματα, *ſunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμυνώ, *idem*, συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & conſuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *proſum*: λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: κακεργέω, *infeſto*: ἀδικέω, *injuria afficio*: ὠφελέω, *juvo*, *proſum*: ὄνημι, idem, Activa ſunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam ſequente præpoſitione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. E-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt*.

7. Favoris, aut ſtudii, & contraria, ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*: ἐχθραίνω, *odi*; ſed μισέω, *idem*, cum accuſativo, cui aliquando additur præpoſitio ἐπί.

8. Fidei: ut πιςεύω, *credo*, *confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido*, *nitor*: θαῤῥῶ, *idem*. Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere*.

9. Jubendi, ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis, ab Hieroſolymis ne diſcederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accuſativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *iraſcor*. Huc referri poſſunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo*, *objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accuſativo) λοιδοροῦμαι, *convicior*.

11. Obſequii: δουλεύω, λατρεύω, *ſervio*: ὑπηρετέω, *miniſtro*, *famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακούω, *obedio* (quod & cum Genitivo, ut ὑπακούω τοῦ λόγου, *pareo rationi*) εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *conſentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*. ſed θεραπεύω, *colo*, *obſervo* cum Accuſativo.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *diſſideo*: μάχομαι, *pugno*, ἀνθίςαμαι, *obſiſto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *diſſentio*.

13. Sequendi: ἀκολουθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *ſequor*. At διώκω, *perſequor*, *conſector*, &c. cum Accuſativo; & ἐπισπάω, idem, cum Dativo, vel Accuſativo.

14. Vicinitatis, & conſuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus ſum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo*.

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*: Ἀσθενεςέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo*.

16. Mixta quędam: ut ἀρέσκειν, *placere*, ἀπαρέσκειν, *diſplicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *ſatis eſſe*: ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, *ſimilem eſſe*: ἥδεσθαι. *de-*

delectari: κολλᾶσθαι, *affixum eſſe, adhærere*: περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, στέργω, *Boni conſulo, contentus ſum*: ſed vel cum Dativo, vel cum Accuſativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *ideſt*, ἀγαπητόν ἐστί μοι ἔχειν, ſatis eſt mihi habere.

Quædam Dativum habent perſonæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignoſco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασκαίνω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *ſocius*, vel *particeps ſum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφισβητῶ σοι τούτων, *in his abs te diſſentio*; *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent conſtructionem Paſſivorum.

Ex Neutris interdum formantur Paſſiva, ſed raro: ut ἀμελῶ σου, *negligo te*: ἀμελοῦμαί σου; *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμοῦμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φεύγω τοὺς κακοὺς, *fugio improbos*: φεύγω τῶν κακῶν, *accuſor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & φεύγω abſolute, *fugio, reus ſum, exulo*: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuſo te injuriæ*: κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σου, vel κατὰ σοῦ, *accuſo te*, κατηγορῶ σου φόνου, vel περὶ φόνου, *accuſo te cædis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σε κλοπήν, *accuſo te furti*, ut ſupra in activis: ἔχομαι ὑπὸ τῆς Λαΐδος, *habeor a Laide*: ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Imperſonalibus.

Imperſonalia conſtruuntur his ferme modis.

1. Abſolute: ut συννέφει, *cœlum obductum eſt nubibus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum ſolo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus eſt amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δεῖ, ἐνδεῖ, προσδεῖ, *opus eſt*: μέλει, *curæ eſt*; μεταμέλει, *pœnitet*: διαφέρει, *intereſt*: μέτεστί μοι κινδύνων, ideſt, μετέχω. Sic δεῖ μοι, ideſt δέομαι, &c. Item cum particula, ut Ariſt. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται, μέλει αὐτῷ

οὐδ᾽ ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται, *neque enim ut laudetur, ipſi curæ eſt, neque ut alii reprehendantur.*

4. Cum Accuſativo, & Genitivo, ut οὐδέ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης, *nihil opus eſt tibi hac dementia.* Homer. Iliad. η., & alibi.

5. Cum ſolo Infinito: ἐνδέχεται, ἐστὶ, *copia eſt, licet*: χρὴ, δεῖ, *oportet*: ἁρμόζει, πρέπει, προσήκει, *decet, convenit*: συμβαίνει, *contingit, accidit*: ut ἔστι νυνὶ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; *licet ne nunc convenire præceptorem?*

6. Cum Dativo, & Infinito; ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *diſplicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεστι, *licet*: πάρεστι, *datur, contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut ſupra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπῄει μοι γελᾷν, *riſus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, *ſatis eſt, ſufficit*. Item ἀποχρέεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. Cum Accuſativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἐστὶ: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾷν, *oportet me tacere*, &c.

8. Cum Dativo, vel Accuſativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς εὐσεβεῖν, *colenda nobis eſt pietas*: ſic προσήκει, ſic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis conſtruuntur, quæ paulatim poterunt obſervari.

Imperſonalia Paſſivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero ſunt hæc: ἱκανῶς εἴρηται, *ſatis dictum eſt*: ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *ſatis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more poſitum eſt*: πέπρακται, *dictum eſt, conclamatum eſt.*

Additur interdum caſus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum eſt tibi, ne facias*: εἵμαρταί σοι νικᾷν, *in fatis eſt tibi, ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, ideſt, κινδυνεύω: ſic ἤνυκταί μοι, ἠγώνισθη μοι, &c. Item Accuſativus: γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos eſt*.

De Caſibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσῦ, *ex auro factum eſt*. Addi poteſt & præpoſitio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quæ maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus ſuſpenſus ſum*, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naſo aliquem trahere*.

Sic κατέαγα τῦ κρανίυ, *vel* τῆς κεφαλῆς, *per ſynecdochen*, *comminutum eſt mihi caput*. Nonnunquam additur præpoſitio: ut τῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαςρὸς, *huic ſecemus ventrem*: & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τῦ τραχήλυ, *ſuſpendere ſeipſum collo*. Sic & poſt nomen adjectivum: ut ἄχρηςον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ex ungula*.

3. Pretium: ut ὐκ ὠνῦμαι τοσύτυ μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpoſitio, ſed raro. Joel. τὰ κοράσια ἐπώλυν ἀντὶ τῦ οἴνυ, *puellas vendebant pro vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ἰδίῳ αἵματι, *privato ſanguine*. Etiam hic addi poteſt præpoſitio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia abſolute ſumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc ſequentia.

1. Inſtrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Cauſa: ut φθόνῳ τῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*. Explicatur cauſa etiam per præpoſitionem cum ſuo caſu: ut ὑπὸ φθόνυ, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλύτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, ὐδενὶ θέμις ἐςὶ, *tumere genere*, *ſuperbire divitiis*, *inflari potentia*, *nulli jus eſt*. *Xenoph.*

Item per Participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia ſuſtinet gloriæ cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo ſcribis?*

πο-

πορδύȣ ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiſcere bonis avibus.*

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demoſth. διὰ καρτερίας ȣ̓δὲν ἀνάλωτον πέφυκε, *per patientiam nihil non expugnabile eſt.* Item per Accuſativum ſine præpoſitione: ut τȣ̃τον τὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Exceſſus, ideſt illud, quo exceſſus, differentia, ac ſimilia ſignificantur: ut ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis ſapientia.*

Exceſſus effertur etiam per κατὰ cum Accuſativo: ut κατὰ σύνεσιν, ἢ ἄλλό τι προέχειν.

5. Quantitas, ſeu modus exceſſus: ut τοσέτῳ προέχει τῶν ἄλλων, *tanto præſtat cæteris.* Hoc & in Accuſativo: ut τοσȣ̃το, πολὺ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea perſona, in cujus gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδεύω σοι τὸν ὑὸν, *inſtituo tibi filium.*

In Accuſativo ponitur ſpatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accuſativum nominis ſignificantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαί σε γραφὴν. Sic διώκω σε γραφὴν: κρατῶ μάχην: βαδίζω ὁδὸν, & ſimilia.

Multis Verbis additur Accuſativus per Enallagen: ut μανικὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Paſſivis: ut κείρομαι τὸ ἧπαρ, *tondeor jecur*, ideſt, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, *doleo caput*, ideſt, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite.*

Verbis compoſitis frequenter additur caſus virtute præpoſitionis: ut ὑπερίσαμαι ἐκείνȣ, *pro illo ſto*: ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, *ſtare promiſſis*, *ſervare pacta*: παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca.*

Locus.

Status in loco: πȣ̃, *ubi?* ἐπὶ βαβυλῶνος, *Babylone*: ἐπ' ἀγρȣ̃, *ruri*: ἐν ᾅδȣ, *apud inferos.*

Ἐν Ῥώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*; παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Heſiodum.*

Ἐς Ὑπάτα οἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in ſolitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγροῦ, *rure*: παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἴκου: *domum*: γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τοὺς φίλους, quod & ὡς, vel παρὰ τοὺς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per ſcalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accuſativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν στάδια, vel σταδίους, *abeſt ab urbe centum ſtadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτός, *nocte*. Sic πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, *dudum*: τρίτον ἔτος τουτί, vel τρίτον ἤδη ἔτος, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ reſponderi poſſunt ad interrogationem factam per *quam dudum?* vel *quam pridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis; πόσον χρόνον; *quamdiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante ſe habet Accuſativum, ut apud Latinos; ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *ſcio multos ſperare*, ideſt, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσι: ſæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσι.

2. Accuſativus ante Infinitum poteſt omitti, ſi Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem perſonam; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accuſativo ſæpiſſime eſt Nominativus; ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι; *dicit ſe auctorem fuiſſe*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro fi-

nito ſine ullo caſu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me ſcribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *ſum facturus*. Reperitur & cum Aoriſto.

2. Interdum adhæret Nomini ſubſtantivo; ut καιρὸς οὐκέτι μέλλειν, *tempus eſt jam non amplius cunctandi*.

Sæpiſſime Adjectivo; ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*: δεινὸς πράττειν, *efficax, acer rebus gerendis*: ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *dignus, idoneus, qui impetret*: δίκαιος ἀπολωλέναι, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc*; ἑκὼν εἶναι, *lubens*.

4. Ponitur abſolute; ut συνελόντι φάναι, *ut ſummatim dicam*: & præpoſito ὡς, ut ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam, pene dixerim*: ὡς ἔπος εἰπεῖν, *ut ita dicam, ut verbo dicam, ut paucis dicam*: ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, *ut ſimpliciter, ut uno verbo dicam*: ὡς τύπῳ εἰπεῖν, *ut in univerſum dicam*: ὥς γέ μοι δοκεῖν, *ut mihi quidem videtur*: ὡς εἰκάσαι, vel ἀπεικάσαι, *ut conjicere licet*: ὡς ὑπομνῆσαι, *ut monendi gratia*, &c. item præpoſito ὥστε, *ut*, vide ſupra de Conjunctionibus; item ἐπειδὴ, *poſtquam*: ut ἐπειδὴ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, *poſtquam venit ad ædes*; item πρὶν, *antequam*, ut πρὶν εἰπεῖν, vel πρὶν ἢ εἰπεῖν, *priuſquam dicam*; πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, *priuſquam bis gallus cantet*. Marc. 14.

5. Dependet a Verbo ſubaudito, maxime in ſalutationibus epiſtolarum; ut Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν, *Baſilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν; ſed hoc poſterius rariſſimum. Subauditur autem Verbum προστάττει.

6. Præpoſito Articulo fit nomen; ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, ideſt, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

7. Reperitur poſitum pro finito poſt dictionem relativam; ut ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego ſciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco ſæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: ſed commode ea ſupplent per infinita præpoſito Articulo τȣ̃, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τȣ̃ γράφειν, *cauſa ſcribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in ſcribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad ſcribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Subſtantivo *eſt* exprimuntur per Verbalia in έον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιςολὴν, *ſcribendum eſt mihi epiſtolam*, ideſt, *ſcribenda eſt mihi epiſtola*; quod & hoc modo, γραπτέον ἐμοὶ ἐπιςολή: ut γραπτέ**ο**ς έα έον, reſpondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut ȣ̓κ ἦλθον διαλῦσαι, *non veni ſolvere*, ideſt, *ſolutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher viſu*.

De Participio.

1. Participium cujuſcunque caſus veſtitum Articulo præpoſitivo exponi poteſt per Verbum finitum veſtitum Articulo Subjunctivo: ut τȣ̀ς λέγοντας, ideſt, οἳ, vel ὅσοι λέγȣσιν: ἐκείνȣς, οἳ λέγȣσι, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibuſdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio, is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis ſciam*, &c. ſic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ῶσα, ῶν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita diſſimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τȣ̃το ἀρχόμενος τȣ̃ λόγȣ, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat: ut ληρεῖς ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Iſocr. ἐὰν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς, *ſi te hominem eſſe memineris*.

neris. Luc. οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον; *neſciebas afferendum eſſe?* Hujus vim habet χρεὼν, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perſeverandi, intelligendi, & contrariis, ut διατελῶ ποιῶν, *perſevero faciens*, ideſt, *perpetuo facio*: παύομαι ὀργιζόμενος, *deſino iraſci*: συνίημι προκόπτων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἁμαρτὼν: *ſentio me erraſſe*: φαίνομαι σιγήσας, *apparet, me tacuiſſe*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audiſſe*: σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντι, *conſcius mihi ſum impie me feciſſe*, ideſt, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἠσέβησα.

7. Participia aliquando ſignificant cauſam efficientem, cauſam finalem, conditionem, conjunctionem adverſativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamſi propemodum vacare videantur: ut ἀπιών, ἀποπλέων, *proficiſcens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & ſimilia cum οἴχομαι, *abeo*: ut ᾤχετο ἀπιών, *abiit*. Sic ὢν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *ſumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Subſtantivo, ut non vacet, ſed utrunque ſimul ſumptum unius verbi habeat vim: ut ἢν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ, ideſt, λέξῃ, *ſi ſervus dixerit*, vel *ſi forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur abſolute: ut ἐμοῦ καθεύδοντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accuſativi, niſi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare eſt illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuiſſent*.

In Imperſonalibus abſolute ponitur potius Nominativus, vel Accuſativus: ut δέον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξὸν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῷ ὕοντος, *magnis imbribus*. Niſi forte hic ſubaudiatur Genitivus Διός.

Ceterum valde frequens eſt apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque & nomina pro adverbiis,

& adverbia cum articulo pro nominibus, & præpoſitiones pariter cum articulo pro iiſdem, & ſine articulo pro adverbiis, & rurſus pro nominibus participia; itemque activum pro paſſivo, & viciſſim, & modum pro modo, tempus pro tempore, genus pro genere, caſum pro caſu, numerum pro numero uſurpant. Quæ quamvis vera a Gretſero tradantur, tamen magis ad notitiam, & Scriptorum intellectum, quam ad uſum valere debent.

Conjunctionis ἂν, apud Poetas κε, & κεν, uſus frequens, & obſervandus.

1. Δυνητικῶς, *Potentialiter* ſignificat, ſeu modum Potentialem ſupplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus: ſive præponatur, ſive poſtponatur.

Indicativ.

Præſ. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνοῦται: *corpus non recte fumet, vel fumaret.*

Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο: *non dicerem hoc.*

Pluſq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuiſſet homo ejuſmodi.*

Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: *nihil feciſſet.*

Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejeciſſent.*

Optativ.

Præſ. εὐχοίμην ἂν: *optem.*

Præt. πετύφοιμι ἂν: *verberaverim*, vel *verberaviſſem.*

Aor. 1. γράψαιμι ἂν: *ſcriberem*, vel *ſcripſiſſem.*

Aor. 2. ὄλοιτο ἂν: *periret*, vel *periiſſet.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*

Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο: *non crediderim hoc.*

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*

Præt. μάτην ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto, te ſcripturum.*

Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν: *ſpero, me uſurum.*

Aor.

Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν : *puto, omnes dicturos fuiſſe.*

Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἂν : *ſuſpicor, vos contempturos.*

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων εἰπεῖν : *taceo habens, quæ poſſem dicere*, vel *cum poſſim dicere.*

Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων : *eorum, qui redarguantur.*

Aor. 2. ὡς οὔποτ' ἂν ἐλθών : *ut qui nunquam venire poſſit*, vel *potuiſſet.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅ τι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἂν ſubintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret?

Si Propoſitioni, cui inſerviat εἰ, reſpondeat Redditio, cui inſerviat ἄν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετε : *ſi ſaperetis, neque nominaretis.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα : *ſi eſſem Alexander, iſta accepiſſem.*

εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην : *ſi accuſaret, & ego defenderem.*

εἴ τις φίλων εἶδεν, οὐκ ἂν ἀνέγνω : *ſi quis amicorum vidiſſet, non cognoviſſet.*

Per Optativ.

εἰ τοὺς θεοὺς ἔχοι φίλους, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι : *ſi Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *ſi alterutrum neceſſe eſset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη: *profecto ulciſcerer, ſi poſſem.*

Per Optativum εἰ: *per Indicativum* ἂν.

εἰ δόξεις πάληθὲς αὐτῷ, εὐθὺς ἂν ἐπείσθη: *ſi verum illi viſum eſſet, ſtatim fuiſſet perſuaſus.*

εἰ λυπουμένην γ' ἄσθοι, νιτάριον ἂν ὑπεκορίζετο: *ſi triſtem eſſe ſenſiſſet, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: *ſi quem nacti eſſent, interficiebant. Hic* ἂν *ſubticetur.*

Per indicativum εἰ: *per Optativum* ἂν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατεφρόνησε: *ſtultus eſſet, ſi contempſiſſet.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην: *ſi tibi cederem, ignavus vocarer.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, ſi te uxorem duxiſſem: pro* εἰ ἔτυχον, ἔμελλεν ἂν.

De ἂν plura alia dabit longa animadverſio.

De Proſodia, ſive carminum ratione.

QUid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, præterimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves eſſe; η, ω, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura; & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μέν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis:

nis: *ὦ'γαθὲ*, *O bone*, *ὦ'ναξ*, *O rex*, *ὦ'νθρωπος*, *O homo*, *pro ὦ ἄνθρωπος*.

Συνίζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in
Σύζευξις (unam contractio, ut Homer. Iliad. *α*.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. *β*.

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt, ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut *πάϊς* pro *παῖς*, *puer*, *ἐΰφρων* pro *εὔφρων*, *hilaris*.

Cæſura eſt, cum poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exemplo, ſeu auctoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt. Excipe ſi ſequens dictio incipiat a *ζ*, vel a *σκ*; tunc enim communis eſt. Hom. Iliad. 2. & 21. Heſiodus etiam primam corripit in *πζάνῳ*, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla poſitione facta. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora veſpertina crocitat clamoſa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratu' nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquida ſive ejuſdem, ſive diverſæ dictionis, communis redditur,

ut

ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum Iliad. α.

αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

fecit ipſos eſcas canibus.

Et Iliad. 22.

Πολλὰ λισσόμενοι, οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον.

Multa precantes, neque Hectori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his poſitionibus communis eſt.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves eſſe poſſunt, ſi Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens eſt in diverſis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis eſt, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ eſt in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*. Quando maſculinum habet accentum in antepenultima, in ρος, & ος, purum, fęmininum ejus longum eſt in ultima, ut ἅγιος, ἁγία. Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis ſyllaba circumflexa longa eſt natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione facta longa eſt, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

(Doricum natum ex η longum eſt, ut φάμα pro
(φήμη, *fama*.
A (Æolicum breve eſt, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.
(Jonicum breve eſt in penultimis præteritorum,

ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *naſcor*, μέμαα pro μέμηκα a μάω, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii μεμαὼς modo brevibus, modo longis vide infra in Catalogo) βέβαα pro βέβηκα a βαίνω, *eo*; & in tertiis perſonis pluralibus paſſivis, & mediis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσὶ, τυψαίατο pro τύψαιντο, &c. ἕαται, pro ἧνται, *ſedent*, κέαται pro κεῖνται, *jacent*.

A Jo-

A Jonice interpoſitum verbis in *αω*, longa ſyllaba antecedente, producitur, ut *μαιμάα* pro *μαιμᾷ*, a *μαιμάω*, *vehementer deſidero*; præcedente brevi, corripitur, ut *βοάα* pro *βοᾷ*, a *βοάω clamo*, *ἀντιάαν* pro *ἀντιᾷν*, ab *ἀντιάω*, *occurro*. Producitur etiam in tertiis perſonis Jonicis verborum in *μι*, ut *τιθέασι*.

A natum ex *η* per diæreſin Atticam breve eſt, ut *ἦγα*, *ἔαγα*, *fractus ſum*; *ἥλων*, *ἑάλων*, *captus ſum*.

Ancipites quoque poſt reſolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripiuntur, ut *παῖς* pro *πᾶις*, *puer*, *ἀίδης* pro *ᾅδης*, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque ſortiuntur, ut *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, *ὁ νικητὴς*, *victor*, prima ubique longa: *ἔφυγον*, *fugi*, *φυγὴ*, *fuga*, penultima utrobique brevi. Sed producuntur *ὁ καὶ ἡ ἀίδιος*, *æternus*, & *ὁ καὶ ἡ ἀέναος*, *perennis*, ab *ἀεὶ ſemper*, prima brevi; & corripiuntur *λύσις*, *diſſolutio*, *φύσις*, *natura*, a *λέλυσαι*, *πέφυσαι*, penultima longa, & alia quædam.

Compoſitio.

Compoſita ſimplicium quantitatem fere ſequuntur, ut *ἡ τιμὴ*, *honor*, *ὁ καὶ ἡ ἄτιμος*, *inhonorus*, penultima longa, *ἡ φράσις*, *locutio*, *ἡ μετάφρασις*, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compoſitione corripitur, ut *ἄτιμος*, *inhonorus*, *ἀκλεὴς*, *inglorius*. Particulæ etiam *ζα*, *αρι*, *ερι*, *βρι*, *δυς*, in compoſitione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum eſt, ut Αἰνέαο, Μουσάων.

A in-

A incrementum quintæ declinationis breve eſt in
- Neutris α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*. Sed tamen κέρατα producit Anacreon Od. 2.
- Fœmininis, & maſculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Maſculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ψάρ, ψαρὸς, *ſturnus*, cujus incrementum longum, & Κάρ, Καρὸς, *ex Caria*, cujus commune.

Genitivus in ανος longus eſt, quod patet aliquando ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, Πὰν, Πανὸς, *Pan*, præter τάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis eſt, ut ναῦς, *navis*, ναὸς; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia ſunt: at πᾶσι longum, ut patet ex accentu, & inde compoſita ἅπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγασι.

Incrementum.

Incrementum
- breve eſt in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & maſculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longum eſt in
  - Fœmininis, & maſculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monoſyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς *littus*; ἡ ῥὶν, *naſus*; ἡ ἶν, vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*; ſed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur, ut & τὶς, τινὸς infinitum, & τίς, τίνος interrogativum cum ſuis compoſitis. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & ἐϋκνήμιδες, *bene ocreati*, paſſim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quę notantur infra in Catalogo.

I in-

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θρὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ *Incrementum*.

Υ incrementum breve eſt a

- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς; cujus tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in Batrachomyomach.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*. At commune habet τὸ δάκρυ, δάκρυος, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*. Producuntur pauca quædam, de quibus conſule Catalogum.

Nomina in υν, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*; κῆρυξ, κήρυκος, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, ſyllaba κρι ubique longa.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præſenti, & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt: præterea quæ formantur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum, & Aoriſtorum ex Verborum for-

formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant, Futuri primi, & Aoriſti primi in quarta conjugatione penultimam eſſe brevem in verbis, quæ ſequuntur tertiam. Idem volunt in verbis ſextæ in άω niſi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, *facio*, θεάω, *ſpecto*.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps ſit brevis in Futuro, vel Aoriſto primo, brevis quoque eſt in præterito perfecto activo, & paſſivo, & in Aoriſto, & in Futuro primo paſſivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, ſi penultima Futuri activi ſit brevis natura, quamvis penultima Aoriſti ſit longa, ut τείνω, *tendo*, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel κ, vel ſimul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis eſt, licet antea fuerit longa, ut πέφυκα, πέφυα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus ſive Atticis, ſive non, ancipites breves ſunt, ut ἀκήκοα ab ἀκύω, *audio*, τιτρώσκω, *vulnero*, πταίνω, *intendo*, *vel punio*, ἀκάχημι pro ἄχημι, *doleo*, &c.

A creſcens verborum corripitur, ut τετύφατον, τετύφαμεν, ἐτύψατε, ἐτυψάμεθον, ἐτυψάμεθα: ante σι producitur, ut τετύφασι. Mimnermus:

Ο'υκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεςήκασι μέλαιναι.

Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyſ. 11.

Breve quoque eſt α in aor. 1. Imper. act. ut τυψάτω, τύψατον, τύψατε, & in ſingulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυψάμην, ἐτύψατο, & in Participio, ut τυψάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum eſt, ut τύψασα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτάμεναι pro κατακτεῖναι, *occidere*.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt: impropria fere longa.

A ſe-

A ſecundæ conjugationis corripitur ubique ; ſed producuntur perſonæ in ασι.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur ; at in duali, & plurali (præterquam Aoriſti 2. ut ἐδύτην, ἔδυτε, a δῦμι) & in toto paſſivo, & medio corripitur. De verbo ὄμνυμι vide in Catalogo.

In imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μου ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo*.

Regulæ de primis, & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam, non corripitur neceſſario, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Μαρία, φιλία.

Excipe αἰκία, *plaga*; ἀνία, *triſtitia*; κονία, *pulvis*; καλιά, *nidus*; ὁρμιά, *linea piſcatoris* ; quorum hoc ι habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σοφία producit Theocritus, ſeu quis alius auctor in Syringe, & in κακοεργία Homer. Odyſ. 22.

I breve eſt in

- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, *vita*.
- Nominibus poſſeſſivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item, quæ tempus ſignificant, ut εἰαρινὸς, *vernus*, θερινὸς, *æſtivus*.
- Patronymica quoque in αδης, & ιδης, brevia ſunt, præter Οἰλάδης, *Oilei filius*.

Υ in pronominibus producitur : ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ύνη, & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium* ; βραδύτης, *tarditas* ; γλυκύτης, *dulcedo*.

Præpoſitionum penultimæ ancipites breves ſunt, ut ἀπὸ, διὰ, ὑπό.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt ex-

emplum, ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *menſa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, πέτυφα, ἶνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, *ſpectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter δῖα, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αία, ut σεληναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*. Corripitur tamen Σάῤῥα, *Sara*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
- Nomina oxytona ſecundæ ſimplicium, ut ἀνθηρά.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativis nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τοῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν; niſi in compoſitis: nomina maſculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἄφαρ. Monoſyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accuſat. plur. primæ & ſecundæ declinationis, & in nominativo ſingulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur
- Fœminina in *ας*, ut *λαμπὰς*; maſculina, ut *ὁ μέλας*, *μέγας*; neutra; ut *τὸ σέλας*, *lumen*.
- Item Adverbia, ut *ἑκὰς*, *ἀτρέμας*.
- Item accuſativi plurales quintæ declinationis ſimplicium, ut *Τιτᾶνας*, & *ἡμέας*, *ὑμέας*, *σφέας*.
- Item ſecundæ Verborum perſonæ ſingulares in *as*, ut *ἔτυψας*, *τέτυφας*, *τέτυπας*; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut *βοᾷς*.

I finita brevia ſunt, ut *μέλι*, *ὅτι*, *βίηφι*.

Producuntur
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen; ut *νυνὶ*, *ὁυτοσί*.
- Item *ι* ab Atticis ex *ε*, vel *ο*, vel *α* factum, ut *ὁδὶ* pro *ὅδε*, *ταυτὶ* pro *ταῦτα*, *τουτὶ* pro *τοῦτο*.
- Item *κοῖ*, & nomina litterarum, ut *ξῖ*, *πῖ*.

Ιν finita corripiuntur, ut *πρὶν*, *πάλιν*, *ἔριν*, *μὶν*, *νὶν*, *τὶν*, *τεῒν*, & ſyllabæ, quibus *ν* additur: ut *τύπτουσιν*, *ἐστὶν*:

Nomina duarum terminationum, ut *ῥὶν*, *λῖν*, *δελφὶν*, *ἀκτὶν*, producuntur. Item Dativi *ἡμῖν*, & *ὑμῖν*, ut patet ex accentu; corripiuntur tamen, ſi ex periſpomenis fiant properiſpomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, *ἧμιν*, *ἡμὶν*, *ὑμὶν*, *ἄμμιν*, *ὔμμιν*.

Ις finita corripiuntur, ut *πόλις*, *ἔρις*, *ἔριδος*, *τυραννὶς*, *τυραννίδος*, *δὶς*, *τρὶς*, cum ejuſmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum eſt longum, qualia ſunt, *ῥὶς*, *δελφὶς*, *ὄρνις*, *κνημὶς*, *σφαγὶς*, & *κληῒς*.
- Item monoſyllaba, præter *τὶς* indefinitum.

Υ finita corripiuntur, *σὺ*, *τὺ*, *δάκρυ*, *γλυκὺ*, *ἐῢ* pro *εὖ* cum ſuis ſimilibus.

Producuntur:
- Adverbia fictitia, ὖ ὖ, & γρὺ, & aliquando ἀντικρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ perſonæ ſingulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto, & Aoriſto ſecundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολλὺ, βραδὺ, ζεύγνυν, σὺν, νὺν & τοίνυν conjunctiones.

Producuntur:
- Circumflexa; νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piſcis*.
- Primæ perſonæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa ſunt, ut ὁ ψίθυρ, *ſuſurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς deſinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur:
- Κῶμυς, κώμυθος, *faſciculus*, ἄρκυς, ἀχλὺς, & monoſyllaba, ut μῦς.
- Secundæ perſonæ ſingulares, & participia in υς verborum in μι, ut ζεύγνυς, ἐζεύγνυς, ὁ ζευγνύς.
- Subſtantiva oxytona, quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς: ſed in ἰχθὺς, υ eſt anceps.
- Dicatalecta, ut φόρκυς.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulę obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate: ſed quodammodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his ἀθάνατος, πεαμίδης, primam ſyllabam, quę per ſe brevis eſt, extendant. Ad hęc, ancipitem in eadem dictione, in eodem verſu & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.

Mars,

Mars, Mars, homicida, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.

Et monoſyllaba brevia eo ipſo, quod monoſyllaba ſunt, ſæpe producunt, ut τὲ, μὲν, τὶς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM,
in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem, ἀάατος medium α producit, ἀέναος, ἀέθλος, ἀΐδιος: ἀηθαλὴς, ἄϊκες, ἀϊκὴ, ἀΐσσω (compoſitum tamen ὑπαΐσσω modo corripit Iliad. φ. v. 126. modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος. ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγάϊος, ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. κααγδην, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥάϊςα, ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps eſt ἀείδω, ἀΐω, γραΐδιον, & Genitivus ἄϊδος. Præteritum quoque Participii μεμαὼς longum habet α in obliquis, ſi inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve, ſi inflectantur Poetice per ω ut μεμαῶτες.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia νεηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγίνεος, quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ὅπος, ῥάδιος.

4. Αθ. γαθυλλὶς, ῥάθυμος.

5. Ακ. ἀκέσιος, διάκονος, διακόσιος, τριακόσιος, &c. λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.) μακεδανὸς, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄλητος, ἀλοσύνη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, ςαλαγμὸς, φαλαίνη. ἀναλώσας corripitur in Ariſtoph. πλοῦτῳ, verſu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, δαμίππος.

Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δάνυβις, κατάνεμαι, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικὸς, νεανίας, παιανιεύς.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Ἀπ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεννῖνος, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Ἀρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρίων urbs, ἄριστον prandium, ἀμαρακὶς, κάραβος, καρίων, καρύομαι.

11. Ἀσ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμος, ἀκρασία, ἰάσιμος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφαης. πάσασθαι pro κτήσασθαι primam producit: pro γεύσασθαι corripit.

12. Ἀτ. ἀτάλλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήριον, διδυματόκος, θάτερον, λατομία, λατύπος.

13. Ἀφ. ἐπάφιος.

14. Ἀχ. τράχουρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. αἰθεραὴς, ἀκραὴς, ἀμφιάραος, ἀχραὴς, ἄων, δαὴρ, εὐκραὴς, θαὴς, κράας, λάας, λάϊγξ. λαὸς, λαὴς, ναὴς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυάϊξ, πραης, πρᾶος, πράως, πτολεμάϊς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et compoſita ab ἄω: ἀλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρετάων, διδυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προπάων, συνοπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.
Indifferentia ſunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλαος.

2. Ἀγ. ἀαγὴς, ἀγὴς, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, πελαγὴ, πεπραγὼς, σφαγὶς, πάγος.

3. Ἀδ. ἄδος, ἔαδε, ἐαδὼς, λάδας, λάδων, ὀϊλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ὀπαδὸς, σπάδιξ.

4. Ἀθ. ἆθλον, κράθος, πειραθεὶς, πραθεὶς.

5. Ἀκ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δᾶκος, θρᾴκη, λέλακας ſtrepis. οἴακες, ab οἴαξ.
Commune σάκος.

6. Ἀλ. ἆλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη,

πε-

πεντηκοντακέφαλος, σαλὴμ, σαρδανάπαλος, σύμφαλος, ἅλις, τρικέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμὸς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, τἀμὰ mea, φρασίδαμος: βάλσαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa ſunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, χρῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δόμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βιάνωρ, ἔρανος, ἰᾶνος, ἱκάνω: ἱκανὲ commune invenitur. καπάνεται conſumitur. κιχάνω, μαρπηιανὸς, νεᾶνις, νικάνωρ, πεθνᾶναι, τρίκρανος, φθάνω. Item diſſyllaba in ανος acuta, ut δανὸς, τρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βρετανὸς, βρετανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνὴρ, ἑανὸς, ἰυλιανός.

9. Απ. ἄναπος fluvius, ἆπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πρίαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid, αἴσαρος fluvius, ἀμάρας, θυμαρὴς, καρὶς piſcis, κατάρα, λαρὸς, νάρων fluvius, πάραρος, παρὸς, πνάρα, φᾶρις, φᾶρος. Communia ſunt ἀρὰ, ἄρης, μυσαρός.

11. Ασ. ἅπασι Dativus, ἆσις, ἄσον, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoriſti producunt: ut ἐάσω, εἴασα: ὁράσω, γηράσω, πειράσω, φυράσω. γέλασσαν Epentheſis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀρπάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis eſt. Sic πλάττω, πλάσω. πελάσσας Epentheſi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἆτος, ἄτη, ab ἄατος, & ἀάτη: (ἄτη tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, εὐφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς χαίρατος fluvius, κρατήρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. ſed varie legitur: ὀλέσατε Aoriſtus: κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης

γάτης, *νιφάτης*, *σπαρπάτως*, *σπαρπᾶτις*. excipe *γαλάτης*, *δαλμάτης*, *σαρμάτης*, ut indicat & quantitas latina.

13. Αχ. *τραχὺς* cum compoſitis. *ἰαχὴ* anceps.

I *in Antepenultimis Syllabis productum*.

1. I ante Vocalem, *διογένης*, *ἰάομαι*, *ἰαμένος*, *ἰάσιμος*, *ἰάσιος*, *Ἴασος*, *ἰητὴρ*, *ἰαπετὸς*, *ἴομαι*, *ἰονίη*, *ἰύζω*, *ἰϋγὴ*, *ἰϋγμὸς*, *ἰϋκτὴς*, *ἰωχμός*. Et ab *ἰὸς* compoſita, *ἰοβόλος*, *ἰοχέαιρα*, *κιάθω*, *κυλιόμενος*, *μνιώδης*, *ὀφιονίδης*, *παλίωξις*, *πανδιονίδης*, *πιαίνω*, *πιότατος*, *πίερος*, *πίερος*, *πίομαι*, *προΐωξις*, *φθιώτης*, *χιόνεος*, *χιονόεις*.

Communia, *ἀνιάζω*, *ἀνιάω*, *ἀνιαρὸς*, *ἀνιηρὸς*, *ἰαίνω*, *ἰάχω*, *ἰατρὸς*, *ἱερὸς*; *ἵημι* & *ἵεμαι* eo: *ἵημι* mitto, *ἵεμαι* cupio, *μεθίετε*, *ἴομεν* eamus.

2. Ιβ. *ἀλίβατος*, *πιβέριος*, *πίβυρις*: *κιρβανώτης*: Ariſtoph. *πλούτῳ*. 765.

3. Ιγ. *ὀρίγανον* pro *ὀρείγανον*: *ῥιγέω*, *ῥιγόω*, *ῥίγιον*, *σιγάω*, *σιγαλέως*, *σιγαλόεις*.

4. Ιδ. *ἀκιδάλιος*, *ἰδαῖος*, *ἰδάλιμος*, *ἰδάλιον*, *ἰδομενεὺς*, *πιδύτης*, *πιδύω*, *σιδόνιος*, *χελιδόνιον*.

5. Ιθ. *ἰθυώω*, *ἰθυώπωρ*, *ἰθύτερος*, *σιθωνία*, *σιθωνός*.

6. Ικ. *ἀρικίνη*, *ἴκαρος*, *ἰκάριος*, *ἱκεσία*, *ἱκέσιον*, *ἱκέσιος*, *κίκαμα*, *νικάω*, *νικίας*, *νίκανδρος*, *σικανίη*, *σικελίη*, *φοινίκεος*, *φρικαλέος*, *φρικώδης*.

Indifferentia, *ἱκάνω*, *ἴκελος*.

7. Ιλ. *ἐπιλαδὸν*, *ἰλαδὸν*, *ἱλασμὸς*, *ἱλαστρῶ*, *ἰλεός*, *ἴλιγγος*, *ἴλιος*, *ἰλιοσὸς*; *ἰλυόεις*, *μελίλωτον*, *μίλητος*, *ὁμιλαδὸν*, *ὁμιλέω*, *ὁμιλητὴς*, *πιλέω*, *φιλιτεύω*, *φιλήτης*, *φίλομαι*, *χίλια*, *χιλιὰς*, *χίλιοι*, *χιλεύω*, *ψίλωθρον*.

Indifferentia, *ἵλαμαι*, *ἵλαος*, *σιλλώός*.

8. Ιμ. *βριμάω*, *βριμηδὸν*, *δριμύλος*, *ἱμέρα* urbs & fl. *ἵμερος*, *ἱμείρω*, *ἱμερόεις*, *κεκονιμένος*, *μιμοῦμαι*, *μίμημα*, *μιμηλὸς*, *σίμαιθα*, *τιμήεις*, *τίμιος*, *φιμώδης*.

9. Ιν. *ἀκροθίνια*, *γίνομαι*, *γινώσκεις*, *δελφίνιος*, *δινήεις*, *δίνησις*, *δινωτὸς*, *ἐριννεὸς*, *ἰνίον*, *θριναχίη*, *ἰναχὸς*, *ἰνωπὸς*, *κίνυμι*, *κινύφιος* fluvius, *λακίνιος*, *λακινιὰς*, *μινώϊος*, *πινύσκω*, *πρίνινος*, *σίνομαι*, *στρεπεδίνηθεν*, *τριναχρία*, *χαλινόω*. Et Verba in *ινεω*, ut *βινέω*, *κινέω*.

Communia, *ἀγινέω*, *δινέω*, *δινεύω*, *πινάσσω* apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141.

10.

10. Iπ. διïπετὸς, εὐελπίδης, ἠνίπαπε, λιπαρῶ, πυριβόλος apud Orphea, ῥίπαιον mons, ῥιπίζω.

11. Iρ. σεμίραμις, τυρίνθιος.

12. Iσ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βριστηὶς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσειαν, πιστεῖς, πισιδὴς, πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, σίσασθαι, σισφόνη, φθισιώρ, χαρίσιος, χρίσομαι.

Indifferens ἴσασι 3. plur. apud Heſiod. & μισαρὸς vel μυσαρὸς apud Theocr. Idyl. 2.

13. Iτ. ἰτέα ſalix, ἰτμονεὺς, σιτίζω, σίτυρος, τριτογενὴς, τριτογένεια, τριτονὶς, φιτύω.

14. Iφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τριφυλλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Iχ. κιχάνω, κίχορα, ψιχάρπαξ.

I *in Penultimis*.

1. I ante Vocalem, αἰθρίῳ apud Solonem, propter ambientes: Genitivus Διὸς apud Orph. in Hymn. Perſeph. v. 5. δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo, ſagitta. ἴϋγξ, κληϊδὼν, κονίω, pulverem excito. κριὸς, μνίον, ὀρμιὰ, παναγρίης apud Phocyl. & ἀγρίη apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, στρουθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κρεῖος, πῖος, σῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, ἐχίων, κίων, πανδίων, πίων, πρίων, ὑπερίων. Excipe πτερικτίων. Communia, αἰκία, ἀνία, εὔδιος, ἤια, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιὰ, κονία, κρονίων, λίαν, (μίαν Dionyſ. Alexand. producit) κακοεργία propter ambientes, πιεῖν, σοφία, ὑπεύδιος, ὠρίων.

Comparativa quoque in ιον producta inveniuntur: ut κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω ſæpe communia. κυμίω, μίνιεν iraſcebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πρίω, φθίω, χρίω.

2. Iβ. ἀκριβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἶβις, στίβη, τίβυρ, τιβε-

βεελὰς apud Nonnum. τείβω commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάϛιξ, μάϛιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγή. Commune πνίγω. Orpheus in Argonaut. ſemel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδῶ, εἰλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολύϊδος, χελιδὼν, χλιδὴ. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληὶς, κληῖδος, πολυκλήϊς, ιδος: κνημὶς, κνημῖδος, ἄκνημις, ιδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Ariſtoph. πλύνω, V. 544.

5. Ιθ. βεῖθος, βελθύς, βείθω, ἔελθος, ἰελθεὺς, ἰθὺς, κελθή, λῖθος proprium, σιθὼν, χθονοβελθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος: ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ικ. ἄκικυς, γρῶικος, fl. θρήϊκι Thraci. καϊκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φείκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φεὶξ, κός.

μυείκη indifferens Homero. ἀδικεῖ quoque ab ἀδικῶ producit Sappho, cum alioquin corripiatur.

7. Ιλ. ἄργιλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλὺς, ἶλος, κονίλη, νεόγιλος, οἰλεὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλων, ψιλός.

Indifferens αὔγιλος & φίλος.

8. Ιμ. βείμη, βειμὼ Proſerpina. δειμύς. κάμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, φιμός. Et compoſita, ἄπιμος, βούλιμος, ἴφθιμος: Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μῦιμα, χεῖμα.

Indifferens ἱμὰς. τιμὴ quoque corripit Bion in Fragment. cum alioquin producatur.

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπαείνη, ἐεινὰς, ἐεινὸς, θαμινὸς, θείαξ, θειδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίμως, ῥινὸς clypeus: φινεὺς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυεῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λαπῖνος, ϛαφυλῖνος, σέλινον, σμινον, παλαίεινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδραϛίνη, ἐρυκίνη, ἡρωΐνη, μολυβδίνη: præter ἐλαπίνη. Producuntur & triſſyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη.

σμίνη. Et diſſyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠδίνω. σίνεσι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Producunt obliquos ῥὶς, ῥινὸς, δελφὶν, ινος, ποιμὴν, ῖνος. σῖνος, indifferens Nicandro. Ὀπωρινὸς Iliad. 5. v. 5. & φ. v. 346. & ὀρθρινὸς apud Aratum, & μεσημβρινὸς apud Callim. producuntur: alias corripiuntur, ſicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινὸς, κέδρινος, ὑακύνθινος.

10. Ιπ. γριπεὺς, ἐνιπεὺς, ἐνίπω, δρίπος, ἴπος, κνιπὸς, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπεὺς, σίπων, σιπὺς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἱρὸς, ἴρηξ, νιρεὺς, ὄστρις, σίρωυς.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βρισεὺς, θεμίσω, ἶσις, ἴσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος ubertas, τελμισός.

Indifferent. ἴσος, & pleraque compoſita, μίσος piaculum. Dativus ὄρνισι corripitur a Phocyl. cum alioquin produci debeat.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoriſti ſæpe producunt: notentur tamen, ut κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βρίσας.

In ιζω dant ις breve: ut κομίζω, κόμισαν.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδήριτος, ἄπιτος, ἴτων urbs, ἴφιτος. κλιτὴς, ληῖτις prædatrix, λῖτον, λιτὸς, ὀνῖτις, παλίντιτος, πυρῖτις, σῖτος, τιτὰν, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. Et nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γρῖφος, θεοδίφης Deum quærens, ἶφι, ἴφις, ἰφεὺς, στρῖφος, σίφων, ξῖφος.

τῖφος palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, τεῖχος: ςίχω a Nonno ſæpe producitur: cum tamen Homerus ſemper corripiat.

Υ *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. Υ ante Vocalem. αἰσυήτης, ἐνυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύουρος, μυωρίζω, μυοδόκος, πυετίη, πλατυάσδω apud Theocrit.

Com-

Communia, πύελ☉, ὑετός.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμενος, κωλυέτω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμεν☉, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖ☉, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμ☉, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιόων, μυθεῦμαι, παραμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδὼν, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμὸς, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλεύω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλεύω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμεῦμαι, ἐνθυμεῦμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτυνόομαι, βιθυνία, γρυνιος, ξυνίημι, ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρήνη, κύριος, κυρῖνος, μαρτύρομαι, μυρίος, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμὶς, πυραύστου, μόρος, πυρίτης, πυραίχμης, πυρηναῖον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγὺς, πυρήνη, συρίζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βουλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος. λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. χρύσεος.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιά, φυτάλμιος.

13. Υφ. βοτρύφορος apud Orph. in Hymn. Dionyſ. v. 1. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι, τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ. ante Vocalem. ἐνυὼ, θυὰς, κύαξ, μύω, μυὼν, μύωψ,

μύωψ, πῦος, σῦαξ, ὗω.

Verba in υω, habentia ante υ duas conſonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπνύω, ἱδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἡμύω.

Indifferentia ſunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς, a δρῦς, Heſiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps eſt. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur; & ἰλύος ab ἰλὺς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθύϊ Iliad. χ. v. 458.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγὴ, ἰϋγὴ, λαιστρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγών. Κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producitur aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Υδ. ἄβυδος, βοτρυδὸν, ἐγκυδὴς, κῦδος, λυδὸς, τυδεὺς, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζύθος, μῦθος, πύθω Verbum, πυθὼ Nomen. βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος, cum Genetivis βόμβυκος, κήρυκος, κήϋκος.

Anceps ἐρύκω: βέβρυξ, βέβρυκος, δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Ariſtoph. πλοῦτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐμφύλη, κένδυλα, μυλεὺς, στῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλεὺς, φυλὴ, φυλὼ, χυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιστρογγύλεται producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἔλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη acervus, στρυμών. Et diſſyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς, ὑμῶν.

Indiff. νώνυμος. ὄμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμὸς ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin. V.

v. 18. cum alioquin producantur.

9. Υν. ἄμυνα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, γρυνὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τύνη pro σὺ, ὗνις, φορκυνίς. Item μύνη, φρύνη, θῦνος, φρῦνος. Item ἀνδυθυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὀρκῦνος, πάχυνος. Item ξυνὸς, ἐπίξυνος. Et φόρκυνος, a φόρκυν. Item δύνω, & polyſyllaba in ύνω: ut δηθύνω, μολύνω, ὀτρύνω. Aratus ἀμβλύνεται, corripit: Homerus ἀπαμβλύνεται, Herodot. βίῳ Ὁμήρυ: & Odyſſ. 4. ἀρτύνει, Theognis ἐντύνει: Homerus in Batrach. τρωγλοδύνοντα.

Anceps κορύνη.

10. Υπ. γρυπὸς, γυπὸς, λύπη, ἄλυπος, πανύπυς in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος inſula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρῶ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰσχυρὸς (etſi πλέυτω Ariſtoph. V. 947. corripitur) ὀΐζυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

Indifferens τυρός.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσὸς, πολύχρυσος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω. producuntur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤϋσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur ἐκτανύσειε, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βηρυτὸς, βελυτὸς, γηρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβύτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥυτὴρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔνστυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, στῦφος, στύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ, ἐμβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή.

χῇ. Et Compoſita ab ὀρύττω: τοιχώρυχος, τυμβώρυχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guilloneus, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆας τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales; aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Li-

Licentia Poetica, quæ nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice; αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνεία.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνεία.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείεας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut, σοφία, σοφίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήθη, λάθη: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἥρως, εἵρως: ἀδύ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.

A.

A. τὴν μέλισσαν, ἀπλοΐην pro ἄπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν, Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις Communiter. μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Com., λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο, ut ὁ πετεὼς τοῦ πετεὼ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in εσ mutando: ut ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,

ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς εὐνῆς, εὐνῆφι, ab εὐνή.
τῇ ἠωρέῃ, ἠωρέηφι, ab ἠωρέα.
τὴν εὐνὴν, εὐνῆφι.
ὦ οὐρανία, οὐρανίαφι.
τοῦ πόντου, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τοῦ αὐτοῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κρὶ, pro κρίμνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina. ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.
G. ἐμοῦ & μοῦ Communiter, ἐμέο, & ἐμεῖο Jonice; ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμοῦς & μοῦς Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν, & μὶν, & ἐμοίνη Dorice.
A. ἐμὲ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἁμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἀμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν, & ἁμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε, & ἄμμας Æolice.

ΣΥ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τύνη Dorice.
G. σοῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σοῦς Æolice, & Dorice, τοῦς Dor.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.
A. σὲ, Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. &

G. & D. σφῶϊν, σφῷν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὔμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὑμὶν Poetice, ὔμμι, & ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, ἕος Dorice.

D. οἷ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἓ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N. & A. σφωὲ, σφέ.

G. & D. σφωῒν, σφῷν.

P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.

G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.

D. σφίσι Communiter, σφι & σφὶν Poetice.

A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μὶν, vel νὶν, ſe; ipſum, ipſam, ipſum; ipſos, ipſas, Dorica ſunt.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba. indicat. Præſens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
Dor. τετύχω, τύπτες, τύπτε.
Æolice τύπτης, τύπτη,
ſine Jota ſubſcripto, & τύπτεισθα.
D. τύπτετον, τύπτετον.
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.
Dor. τύπτομες, τύπτοντι.

Jonica ſunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάᾳ, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
Poet. τύπτεσκον, τύπτεσκες, Jon. τύπτεσκε,
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.
Dor. ἐτύπτομες, Bœot. ἐτύπτοσαν.
Poet. τύπτεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τάττε pro ἔταττε: ἄκουσε pro ἤκουσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔταττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔταξας, τάξασκε: ἔταγες, τάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐχρύσους, χρύσοσκε: ἐπίθης, πίθεσκε: ἔστης, ἵστασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præt. Perfect.

S. τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.
D.	τετάχατον,	τετάχατον,
P. τετάχαμεν,	τετάχατε,	τετάχασι.
Dor. τετάχαμες,		τετάχαντι.
		τέταχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
Jon. ἐτετάχεα,		ἐτετάχεε.
Att. ἐτετάχη,		ἐτετάχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.	ἐτετάχειτον,	ἐτεταχείτην.
P. ἐτετάχειμεν,	ἐτετάχειτε,	ἐτετάχεισαν.
Dor. ἐτετάχειμες,		Att. ἐτετάχεσεν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε à principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Aoriſt. 1.

S. 1. ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poet. τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D.	ἐτάξατον,	ἐταξάτην.

P.

P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor.	ἐτάξαμες,		Bœot. ἐτάξασαν.

Aoriſtus 2.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Ion. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.
Dor.	ἐτάγομες.		Bœot. ἐτάγοσαν.

Futur. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
		Æol. τάξης,	τάξῃ.
D.		τάξετον,	τάξετον.
		Dor. ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγοῦμεν,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.
Dor.	ταγοῦμες,		ταγοῦντι.

Imperat. Præſens.

S.	τάττε	ταττέτω.
D.	τάττετον.	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.
		Att. ταττόντων.

Præteritum perfectum.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχετον,	τεταχέτων.
P.	τετάχετε,	τεταχέτωσαν.

Aoriſtus 1.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον,	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.
		Att. ταξάντων.

Aoriſtus 2.

S.	τάγε,	ταγέτω.
	τάγον, more Syracuſanorum.	

D.	πάγετον,	παγέτων.
P.	πάγετε,	παγέτωσαν.
		Att. παγόντων.

Optativ. Præſens.

S. πάττοιμι,	πάττοις,	πάττοι.
D.	πάττοιτον,	παττοίτην.
P. πάττοιμεν,	πάττοιτε,	πάττοιεν.
Dor. πάττοιμες,		

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varius in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. πεπάχοιμι,	πεπάχοις,	πεπάχοι.
D.	πεπάχοιτον,	πεπαχοίτην.
P. πεπάχοιμεν,	πεπάχοιτε,	πεπάχοιεν.
Dor. πεπάχοιμες.		

Aoriſt. 1.

S. πάξαιμι,	πάξαις,	πάξαι.
D.	πάξαιτον,	παξαίτην.
P. πάξαιμεν,	πάξαιτε,	πάξαιεν.
Dor. πάξαιμες.		Job. 18. θηράσαισαν.

λέσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηράσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν

Aoriſtus 2.

S. πάγοιμι,	πάγοις,	πάγοι.
D.	πάγοιτον,	παγοίτην.
P. πάγοιμεν,	πάγοιτε,	πάγοιεν.
Dor. πάγοιμες.		

εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. Polit. 5. λόγοις, οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Fut. 1.

S. πάξοιμι,	πάξοις,	πάξοι.
D.	πάξοιτον,	παξοίτην.
P. πάξοιμεν,	πάξοιτε,	πάξοιεν.
Dor. πάξοιμες.		

Futur. 2.

S. παγοῖμι,	παγοῖς,	παγοῖ.
D.	παγοῖτον,	παγοίτην.
P. παγοῖμεν,	παγοῖτε,	παγοῖεν.
Dor. παγοῖμες.		

Subjunct. Præſens.

S. ἐὰν πίττω, πίττῃς, πίττῃ.
Æol. πίττῃσθα, πίττῃσι Jonice.
D. πίττητον, πίττητον.
P. πίττωμεν, πίττητε, πίττωσι.
Dor. πίττωμες.

Præterit. perf.

S. ἐὰν πεπίχω, πεπίχῃς, πεπίχῃ.
D. πεπίχητον, πεπίχητον.
P. πεπίχωμεν, πεπίχητε, πεπίχωσι.
Dor. πεπίχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πίξω, πίξῃς, πίξῃ.
D. πίξητον, πίξητον.
P. πίξωμεν, πίξητε, πίξωσι.
Dor. πίξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πίγω, πίγῃς, πίγῃ.
Jon. πίγῃσι.
D. πίγητον, πίγητον.
P. πίγωμεν, πίγητε, πίγωσι.
Dor. πίγωμες.

Infinit. Præſens.

πίττειν Communiter.
πίττεν Dorice.
πίττην Æolice & Dorice.
πιττέμεναι, Attice, & Dorice.
πιττέμεν Jonice.
βοᾷν Communiter, βοαῖς Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν Jonice, ultima longa, pro ἀσχαλᾷν.

Præterit. perf.

πεπιχέναι.
πεπιχέμεναι. Dor. & Att.
πεπιχέμεν. Jon.

Aoriſt. 1.

πίξαι. πίξαιμεν Jon. πιξάμεναι Att.

Aoriſt. 2.

ταγεῖν.
ταγέν. Dor.
ταγέμεναι. Att. Dor.
ταγέμεν. Jon.
ταγέειν, diſſolutione τοῦ ταγεῖν Jonica.

Futur. 1.

τάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

ταγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως ἁγ.
ἀγγελοῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι Ibidem.
πλυνοῦσα, πλυνέουσα. Odyſſ. 6.
εὐφράνω, εὐφρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S.	τάττομαι,	τάττῃ,	τάττεται.
Jon.		τάττεαι, Attice	τάττει.
D.	ταττόμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P.	ταττόμεθα,	τάττεσθε,	τάττονται.
Dor. & Jon.		ταττόμεσθα.	

Imperf.

S.	ἐταττόμην,	ἐτάττου,	ἐτάττετο.
Poet.	ταττεσκόμην,	ταττέσκου,	ταττέσκετο.
Jon.		ἐτάττεο.	
Dor.		ἐτάττω.	
D.	ἐταττόμεθον,	ἐτάττεσθον,	ἐταττέσθην.
P.	ἐταττόμεθα,	ἐτάττεσθε,	ἐτάττοντο.
Dorice, & Jonice,		ἐταττόμεσθα.	

Οὐ

Ου mutatur Dorice in
1. ω, extra Craſin: ut μοῦσα, μῶσα, βουκόλος, βωκόλος.
2. ευ, in Craſi: ut Δημοσθένιος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οῦνται, ποιεῦνται, ποιέουσα, οῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.
3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præſentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S.	τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D.	τετάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P.	τετάγμεθα,	τέταχθε,	τεταγμένοι εἰσί.

Dor. τετάγμεσθα, Jon. τετάχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice. μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Pluſq. perf.

S.	ἐτετάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D.	ἐτετάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P.	ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τεταγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aoriſt. 1.

S.	ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.		ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.
P.	ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.

Dor. ἐτάχθημες, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S.	ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.		ἐτάγητον,	ἐταγήτην.
P.	ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.

Dor. ἐτάγημες. Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S.	ταχθήσομαι,	ταχθήσῃ,	ταχθήσεται.

Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσει.

D.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.

Jon. τάττηαι.

D. ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.

P. ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.

Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ.

D. τεταγμένω, ἦτον, ἦτον.

P. τεταγμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.

D. ταχθῆτον, ταχθῆτον.

P. ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.

D. ταγῆτον, ταγῆτον.

P. ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα, τέταγας, τέταγε.

D. τετάγατον, τετάγατον.

P.

P. τετάγαμεν, τετάγατε, τετάγασι.
Dor. τετάγαμες. τετάγαντι.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγοι.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic εἴδω, εἴδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγειτον, ἐτεταγείτην.
P. ἐτετάγειμεν, ἐτετάγειτε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
μνησάσκετο Jon. ἐτάξαο,
pro ἐμνήσατο, Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγω.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξη, τάξεται.
Dor. ταξοῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγοῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέεαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγούμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγούμεθα, ταγεῖσθε, ταγοῦνται.
Dor. ταγούμεσθα.

Im-

v. 18. cum alioquin producantur.

9. Υν. *ἄμυνα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, γρυνὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τυνὴ* pro *σὺ, ὖνις, φορκυνὶς*. Item *μυνὴ, φρύνη, θῦνος, φρῦνος*. Item *ἀνδῦθυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὀρκῦνος, πάχυνος*. Item *ξυνὸς, ἐπίξυνος*. Et *φόρκυνος*, a *φόρκυν*. Item *δυνῶ*, & polyſyllaba in *ύνω*: ut *δηθύνω, μολύνω, ὀτρύνω*. Aratus *ἀμβλύνεται*, corripit: Homerus *ἀπαμβλύνεται*, Herodot. *βίῳ Ὁμήρου*: & Odyſſ. 4. *ἀρτύνει*, Theognis *ἐντύνει*: Homerus in Batrach. *τρωγλοδύνοντα*.

Anceps *κορύνη*.

10. Υπ. *γρυπὸς, γυπὸς, λύπη, ἄλυπος, πανύπους* in Hymnis Homeri.

11. Υρ. *ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος* inſula, *σύριγξ, σφύρα* malleus, *τυρῶ*. Item oxytona habentia antepenultimam longam, *ἰσχυρὸς* (etſi *πλοῦτῳ* Ariſtoph. V. 947. corripitur) *ὀϊζυρός*.

Item Verba in *υρω*: ut *σύρω, φύρω*.

Homerus & Orpheus corripiunt *ἁλμυρὸς*: & Nicander Alex. 132. *ἄθυρον*.

Indifferens *τυρός*.

12. Υσ. *Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσὸς, πολύχρυσος*. Item Dativus *δάκρυσι* apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripi debeat.

Verba in *υω* penultimam Futuri & Aoriſti ancipitem habent, ſed tamen notentur. *ἀνύσω, θύσω, λύσω*. producuntur. Item *ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤϋσε, δακρύσας, λύσατε*. Corripiuntur *ἐκτανύσειs, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο*.

In *υζω*, dant *υs* breve: ut *κλύσω*.

13. Υτ. *ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βηρυτὸς, βουλυτὸς, γηρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥυτὴρ, σκῦτος*.

14. Υφ. *ἔνστυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, στῦφος, στύφω, τῦφος*. Et Præterita, *κέκυφα, τέτυφα*.

15. Υχ. *Βρυχὴ, ἱεροβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή*.

χῇ. Et Compoſita ab ὀρύττω: τοιχώρυχος, τυμβώρυχος. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter ſcripſerunt Renatus, Guilloneus, Franciſcus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad. 1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus eſt.

7. Verſus ἀκέφαλος, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus μύουρος, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales; aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Syſtole longam corripit.

Diaſtole, ſive Ectaſis brevem producit.

Cæſura extendit ſyllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Li-

Licentia Poetica, quæ nullis legibus conſtricta eſt, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem verſu & producit, & corripit, ſive propter metri neceſſitatem, ſive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.

G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice, vel Bœotice; αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice.

D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.

A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.

V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνεία.

G. & D. τοῖν αἰνείαιν.

V. ὦ αἰνεία.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.

G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων Æolice, αἰνειᾶν Dorice.

D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.

A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείεας Jonice.

V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, ſed α breve rarius: ut, σοφία, σοφίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύσας: λήψῃ, λάψῃ: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η ſervant, ibi Bœoti id mutant in ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἥρως, εἵρως: ἁδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.

G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.

D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.

A.

A. τὴν μέλιοσαν, ἁπλοίην pro ἁπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλιοσα.

D. N. & A. τὰ μελίοσα.
G. & D. ταῖν μελίοσαιν.
V. ὦ μελίοσα.

N. αἱ μέλιοσαι.
G. τῶν μελιοσῶν Communiter, μελιοσέων Jonice, μελιοσάων Æolice, μελιοσᾶν, Dorice.
D. ταῖς μελίοσαις, Communiter. μελίοσῃς, μελίοσαισι, μελίοσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίοσας.
V. ὦ μέλιοσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, ſine Jota ſubſcripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.

D. N. A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.

P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Com., λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus ſingularis Poetice aſſumit ο, ut ὁ πετεὼς τοῦ πετεὼ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & ε Neutrorum in εσ mutando: ut ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσι.

Regula plurium Declinationum, & caſuum Communis.

Poetice Caſib. additur ſyllaba φι, aut φιν: ut,

ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς δίνης, δίνηφι, ab δίνη.
τῇ ἠωρέῃ, ἠωρέηφι, ab ἠωρέα.
τὴν δίνην, δίνηφι.
ὦ ὐρανία, ὐρανίαφι.
τῦ πόντυ, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ σήθεα, σήθεσφι, a σῆθος.
τῦ αὐτῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κρὶ, pro κρίμνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina. ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.
G. ἐμῦ & μῦ Communiter, ἐμέο, & ἐμεῖο Jonice; ἐμεόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν, & μὶν, & ἐμοίνη Dorice.
A. ἐμὲ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νὼ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἅμες Dorice, ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἀμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν, & ἁμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε, & ἄμμας Æolice.

ΣΥ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τύνη Dorice.
G. σῦ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dor.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεὶν Dorice.
A. σὲ, Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.

G. &

G. & D. σφῶϊν, σφῷν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὕμες Dorice, ὔμμες Æolice.

G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.

D. ὑμῖν Communiter, ὑμὶν Poetice, ὔμμι, & ὔμμιν Æolice.

A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. οὗ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, ἕο Dorice.

D. οἷ Apud Soph. σφὶν, ei.

A. ἓ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N. & A. σφωὲ, σφέ.

G. & D. σφωῒν, σφὶν.

P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὲς Dorice.

G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.

D. σφίσι Communiter, σφὶ, & σφὶν Poetice.

A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μὶν, vel νὶν, ſe; ipſum, ipſam, ipſum; ipſos, ipſas, Dorica ſunt.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba. indicat. Præſens.

S.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει.
Dor.	τετύχω,	τύπτες,	τύπτε.
Æolice		τύπτης,	τύπτη,

ſine Jota ſubſcripto, & τύπτησθα.

D.		τύπτετον,	τύπτετον.
P.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.
Dor.	τύπτομες,		τύπτοντι.

Jonica ſunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ, ἐάα, pro ἐᾷ, ſinit: priore α brevi, poſteriore longo.

Imperf.

S.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε.
Poet.	τύπτεσκον,	τύπτεσκες,	Jon. τύπτεσκε,
D.		ἐτύπτετον,	ἐτυπτέτην.
P.	ἐτύπτομεν,	ἐτύπτετε,	ἔτυπτον.
Dor.	ἐτύπτομες,		Bœot. ἐτύπτοσαν.
			Poet. τύπτεσκον.

REGULA GENERALIS.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τάττε pro ἔταττε: ἄκουσε pro ἤκουσε.

Interdum Aoriſtos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔταττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoriſti, ἔταξας, τάξασκε: ἔταγες, τάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἐχρύσους, χρύσοσκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵστης, ἵστασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præt. Perfect.

S.	τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.
D.		τετάχατον,	τετάχατον,
P.	τετάχαμεν,	τετάχατε,	τετάχασι.
Dor.	τετάχαμες,		τετάχαντι.
			τέταχαν Chalcidice.

Pluſq. perf.

S.	ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
Jon.	ἐτετάχεα,		ἐτετάχεε.
Att.	ἐτετάχη,		ἐτετάχη.

REGULA GENERALIS.

Jonum ſunt diſſolutiones, contractiones Atticorum: ut Ποιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.		ἐτετάχειτον,	ἐτεταχείτην.
P.	ἐτετάχειμεν,	ἐτετάχειτε,	ἐτετάχεισαν.
Dor.	ἐτετάχειμες,	Att.	ἐτετάχεστεν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε à principio tertiarum Perſonarum Singularis, & Pluralis numeri: ut Συγγεγόνει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Aoriſt. 1.

S. 1.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poet.	τάξασκον,	τάξασκες, Jon.	τάξασκε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτην.

P.

P.	ἐπάξαμεν,	ἐπάξατε,	ἔπαξαν.
Dor.	ἐπάξαμες,	Bœot.	ἐπάξασαν.

Aoriſtus 2.

S.	ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε.
Poet.	πάγεσκον,	πάγεσκες, Jon.	πάγεσκε.
D.		ἐπάγετον,	ἐπαγέτην.
P.	ἐπάγομεν,	ἐπάγετε,	ἔπαγον.
Dor.	ἐπάγομες.	Bœot.	ἐπάγοσαν.

Futur. 1.

S.	πάξω,	πάξεις,	πάξει.
Dor.	παξῶ,	παξεῖς,	παξεῖ.
		Æol. πάξης,	πάξῃ.
D.		πάξετον,	πάξετον.
		Dor. παξεῖτον,	παξεῖτον.
P.	πάξομεν,	πάξετε,	πάξουσι.
Dor.	παξοῦμες,	παξεῖτε,	παξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	παγῶ,	παγεῖς,	παγεῖ.
D.		παγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγοῦμεν,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.
Dor.	ταγοῦμες,		ταγοῦντι.

Imperat. Præſens.

S.	πάττε	ταττέτω.
D.	πάττετον.	ταττέτων.
P.	πάττετε,	ταττέτωσαν.
	Att.	ταττόντων.

Præteritum perfectum.

S.	πέταχε,	πεταχέτω.
D.	πετάχετον,	πεταχέτων.
P.	πετάχετε,	πεταχέτωσαν.

Aoriſtus 1.

S.	πάξον,	ταξάτω.
D.	πάξατον,	ταξάτων.
P.	πάξατε,	ταξάτωσαν.
	Att.	ταξάντων.

Aoriſtus 2.

S.	πάγε,	ταγέτω.
	πάγον, more Syracuſanorum.	

D. πάγετον, παγέτων.
P. πάγετε, παγέτωσαν.
Att. παγόντων.

Optativ. Præſens.

S. πάττοιμι, πάττοις, πάττοι.
D. πάττοιτον, παττοίτην.
P. πάττοιμεν, πάττοιτε, πάττοιεν.
Dor. πάττοιμες,

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varius in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. πεπάχοιμι, πεπάχοις, πεπάχοι.
D. πεπάχοιτον, πεπαχοίτην.
P. πεπάχοιμεν, πεπάχοιτε, πεπάχοιεν.
Dor. πεπάχοιμες.

Aoriſt. 1.

S. πάξαιμι, πάξαις, πάξαι.
D. πάξαιτον, παξαίτην.
P. πάξαιμεν, πάξαιτε, πάξαιεν.
Dor. πάξαιμες. Job. 18. θηράσαισαν.
λέσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηράσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν

Aoriſtus 2.

S. πάγοιμι, πάγοις, πάγοι.
D. πάγοιτον, παγοίτην.
P. πάγοιμεν, πάγοιτε, πάγοιεν.
Dor. πάγοιμες.

εἴποιεν pro εἴποι. Ariſtot. 8. Polit. 5. λόγοις, οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Fut. 1.

S. πάξοιμι, πάξοις, πάξοι.
D. πάξοιτον, παξοίτην.
P. πάξοιμεν, πάξοιτε, πάξοιεν.
Dor. πάξοιμες.

Futur. 2.

S. παγοῖμι, παγοῖς, παγοῖ.
D. παγοῖτον, παγοίτην.
P. παγοῖμεν, παγοῖτε, παγοῖεν.
Dor. παγοῖμες.

Subjunct. Præſens.

S. ἐὰν πάττω, πάττῃς, πάττῃ.
Æol. πάττῃσθα, πάττῃσι Jonice.
D. πάττητον, πάττητον.
P. πάττωμεν, πάττητε, πάττωσι.
Dor. πάττωμες.

Præterit. perf.

S. ἐὰν πεπάχω, πεπάχῃς, πεπάχῃ.
D. πεπάχητον, πεπάχητον.
P. πεπάχωμεν, πεπάχητε, πεπάχωσι.
Dor. πεπάχωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πάξω, πάξῃς, πάξῃ.
D. πάξητον, πάξητον.
P. πάξωμεν, πάξητε, πάξωσι.
Dor. πάξωμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πάγω, πάγῃς, πάγῃ.
Jon. πάγῃσι.
D. πάγητον, πάγητον.
P. πάγωμεν, πάγητε, πάγωσι.
Dor. πάγωμες.

Infinit. Præſens.

πάττειν Communiter.
πάττεν Dorice.
πάττην Æolice & Dorice.
παττέμεναι, Attice, & Dorice.
παττέμεν Jonice.
βοᾷν Communiter, βοαῖς Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν Jonice, ultima longa, pro ἀσχαλᾷν.

Præterit. perf.

πεπαχέναι.
πεπαχέμεναι. Dor. & Att.
πεπαχέμεν. Jon.

Aoriſt. 1.

πάξαι. πάξαιμεν Jon. παξάμεναι Att.

Aoriſt. 2.

ταγεῖν.
ταγέν. Dor.
ταγέμεναι. Att. Dor.
ταγέμεν. Jon.
ταγέειν, diſſolutione τοῦ ταγεῖν Jonica.

Futur. 1.

τάξειν, variatur ut præſens.

Futur. 2.

ταγεῖν, variatur ut Aoriſt. 2.

Diſſolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibuſdam reliquarum διαθέσεων: ut

λειανῶ, λειανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως εὐαγ.
ἀγγελοῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyſſ. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακρίνωσι, διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι Ibidem.
πλυνοῦσα, πλυνέουσα. Odyſſ. 6.
εὐφράνω, εὐφρανέω. Iliad. 7.

Paſſivum. Indicat. Præſens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
Jon. τύπτεαι, Attice τύπτει.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.
Dor. & Jon. τυπτόμεσθα.

Imperf.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
Poet. τυπτεσκόμην, τυπτέσκου, τυπτέσκετο.
Jon. ἐτύπτεο.
Dor. ἐτύπτευ.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.
Dorice, & Jonice, ἐτυπτόμεσθα.

Ou mutatur Dorice in

1. ω, extra Craſin: ut μοῦσα, μῶσα, βουκόλος, βωκόλος.

2. ευ, in Craſi: ut Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οῦνται, ποιεῦνται, ποιέουσα, οῦσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.

3. οι, in Participiis fœmininis Barytonorum Præſentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S.	πέταγμαι,	πέταξαι,	πέτακται.
D.	πετάγμεθον,	πέταχθον,	πέταχθον.
P.	πετάγμεθα,	πέταχθε,	πεταγμένοι εἰσί.

Dor. πετάγμεσθα, Jon. πέταχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνεαι, tum Attice μέμνῃ.

Pluſq. perf.

S.	ἐπετάγμην,	ἐπέταξο,	ἐπέτακτο.
D.	ἐπετάγμεθον,	ἐπέταχθον,	ἐπετάχθην.
P.	ἐπετάγμεθα,	ἐπέταχθε,	πεταγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐπετάγμεσθα. Jon. ἐπετάχατο.

Aoriſt. 1.

S.	ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.		ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.
P.	ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.

Dor. ἐτάχθημες, Bœot. ἐτάχθεν.

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica ſunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aoriſt. 2.

S.	ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.		ἐτάγητον,	ἐταγήτην.
P.	ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.

Dor. ἐτάγημες. Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.

Jon. ταχθήσεαι.

Att. ταχθήσει.

D.

D. παχθησόμεθον, παχθήσεσθον, παχθήσεσθον.
P. παχθησόμεθα, παχθήσεσθε, παχθήσονται.
Dor. παχθησόμεσθα.

Futur. 2.

S. παγήσομαι, παγήσῃ, παγήσεται.
Jon. παγήσεαι.
Att. παγήσει.
D. παγησόμεθον, παγήσεσθον, παγήσεσθον.
P. παγησόμεθα, παγήσεσθε, παγήσονται.
Dor. παγησόμεσθα.

Paulo poſt Futur.

S. πεπάξομαι, πεπάξῃ, πεπάξεται.
Jon. πεπάξεαι.
Att. πεπάξει.
D. πεπαξόμεθον, πεπάξεσθον, πεπάξεσθον.
P. πεπαξόμεθα, πεπάξεσθε, πεπάξονται.
Dor. πεπαξόμεσθα.

Imperat.

Præſens.

S. πάττε, παττέσθω.
Jon. πάττεο.
Dor. πάττου.
D. πάττεσθον, παττέσθων.
P. πάττεσθε, παττέσθωσαν.
Att. παττέσθων.
στεφανούσθων, coronentur: Syneſ. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S. πέπαξο, πεπάχθω.
D. πέπαχθον, πεπάχθων.
P. πέπαχθε, πεπάχθωσαν.

Aoriſt. 1.

S. πάχθητι, παχθήτω.
D. πάχθητον, παχθήτων.
P. πάχθητε, παχθήτωσαν.

Aoriſt. 2.

S. πάγηθι, παγήτω.
D. πάγητον, παγήτων.
P. πάγητε, παγήτωσαν.

Opta-

Optativ.

Præſens.

S.	παττοίμην.	πάττοιο,	πάττοιτο.
D.	παττοίμεθον,	πάττοισθον,	παττοίσθην.
P.	παττοίμεθα,	πάττοισθε,	πάττοιντο.

Dor. παττοίμεσθα, Jon. & Poet. παττοίατο.

Præter. perf.

S.	πεπαγμένος,	εἴην, εἴης,	εἴη.
D.	πεπαγμένω,	εἴητον,	εἰήτην.
P.	πεπαγμένοι,	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

Aoriſt. 1.

S.	παχθείην,	παχθείης,	παχθείη.
D.		παχθείητον,	παχθειήτην.
P.	παχθείημεν,	παχθείητε,	παχθείησαν.

Dor. παχθείημες.

Syncope, παχθεῖμεν, παχθεῖτε, παχθεῖεν.

Aoriſt. 2.

S.	παγείην,	παγείης,	παγείη.
D.		παγείητον,	παγειήτην.
P.	παγείημεν,	παγείητε,	παγείησαν.

Dor. παγείημες.

Syncope, παγεῖμεν, παγεῖτε, παγεῖεν.

Futur. 1.

S.	παχθησοίμην,	παχθήσοιο,	παχθήσοιτο.
D.	παχθησοίμεθον,	παχθήσοισθον,	παχθησοίσθην.
P.	παχθησοίμεθα,	παχθήσοισθε,	παχθήσοιντο.

Dor. παχθησοίμεσθα. Jon. & Poet. παχθησοίατο.

Futur. 2.

S.	παγησοίμην,	παγήσοιο,	παγήσοιτο.
D.	παγησοίμεθον,	παγήσοισθον,	παγησοίσθην.
P.	παγησοίμεθα,	παγήσοισθε,	παγήσοιντο.

Dor. παγησοίμεσθα. Poet. παγησοίατο.

Paulo poſt Futur.

S.	πεπαξοίμην,	πεπάξοιο,	πεπάξοιτο.
D.	πεπαξοίμεθον,	πεπάξοισθον,	πεπαξοίσθην.
P.	πεπαξοίμεθα,	πεπάξοισθε,	πεπάξοιντο.

Dor. πεπαξοίμεσθα. Jon. & Poet. πεπαξοίατο.

Sub-

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.

Jon. τάττηαι.

D. ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.

P. ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.

Dor. ταττώμεσθα.

Præter. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ.

D. τεταγμένω, ἦτον, ἦτον.

P. τεταγμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.

D. ταχθῆτον, ταχθῆτον.

P. ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.

D. ταγῆτον, ταγῆτον.

P. ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præſens.

τάττεσθαι.

Præterit. τετάχθαι.

Aor. 1. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.

Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.

Fut. 2. ταγήσεσθαι.

Paul. poſt Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. τέταγα, τέταγας, τέταγε.

D. τετάγατον, τετάγατον.

P.

P. τετάγαμεν, τετάγατε, τετάγασι.
Dor. τετάγαμες. τετάγαντι.

Pluſq. perf.

S. ἐτετάγειν, ἐτετάγεις, ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα, ἐτετάγοι.
Att. ἐτετάγη, ἐτετάγη.
Sic ἄδω, ἄδειν, ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεε, ᾔδη.
D. ἐτετάγειτον, ἐτεταγείτην.
P. ἐτετάγειμεν, ἐτετάγειτε, ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
μνησάσκετο Jon. ἐτάξαο,
pro ἐμνήσατο, Iliad. 11. V. 565.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐταγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγες.
Dor. ἐτάγω.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
Dor. ταξοῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγοῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέεαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγούμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγούμεθα, ταγεῖσθε, ταγοῦνται.
Dor. ταγούμεσθα.

Im-

Imperat.

Præterit.

S.		πέπαγε,	πεπαγέτω.
D.		πεπάγετον,	πεπαγέτων.
P.		πεπάγετε,	πεπαγέτωσαν.

Aoriſt. 1.

S.		πάξαι,	παξάσθω.
D.		πάξασθον,	παξάσθων.
P.		πάξασθε,	παξάσθωσαν.
		Att.	παξάσθων.

Aoriſt. 2.

S.		παγῆ,	παγέσθω.
D.		πάγεσθον,	παγέσθων.
P.		πάγεσθε,	παγέσθωσαν.
		Att.	παγέσθων.

Optativ.

Præterit.

S.	πεπάγοιμι,	πεπάγοις,	πεπάγοι.
D.		πεπάγοιτον,	πεπαγοίτην.
P.	πεπάγοιμεν,	πεπάγοιτε,	πεπάγοιεν.

Aoriſt. 1.

S.	παξαίμην,	πάξαιο,	πάξαιτο.
D.	παξαίμεθον,	πάξαισθον,	παξαίσθην.
P.	παξαίμεθα,	πάξαισθε,	πάξαιντο.
Dor.	παξαίμεσθα,	Jon. & Poet.	παξαίατο.

Aoriſt. 2.

S.	παγοίμην,	πάγοιο,	πάγοιτο.
D.	παγοίμεθον,	πάγοισθον,	παγοίσθην.
P.	παγοίμεθα,	πάγοισθε,	πάγοιντο.
Dor.	παγοίμεσθα.	Jon. & Poet.	παγοίατο.

Futur. 1.

S.	παξοίμην,	πάξοιο,	πάξοιτο.
D.	παξοίμεθον,	πάξοισθον,	παξοίσθην.
P.	παξοίμεθα,	πάξοισθε,	πάξοιντο.
Dor.	ταξοίμεσθα,	Poet.	ταξοίατο.

Futur. 2.

S.	ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D.	ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.

P.

P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα. Jon. & Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præterit.

S. ἐὰν πεπάγω, πεπάγῃς, πεπάγῃ.
D. πεπάγητον, πεπάγητον.
P. πεπάγωμεν, πεπάγητε, πεπάγωσι.
Dor. πεπάγωμες.

Aoriſt. 1.

S. ἐὰν πάξωμαι, πάξῃ, πάξηται.
Jon. πάξηαι.
D. ταξώμεθον, πάξησθον, πάξησθον.
P. ταξώμεθα, πάξησθε, πάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα,

Aoriſt. 2.

S. ἐὰν πάγωμαι, πάγῃ, πάγηται.
Jon. πάγηαι.
D. ταγώμεθον, πάγησθον, πάγησθον.
P. ταγώμεθα, τάγησθε, πάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

πεταγέναι Commun. πεταγέμεναι Att. & Dor. πεταγέμεν Jonice.

Aor. 1. πάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. πάξεσθαι.
Fut. 2. ταγεῖσθαι.

Subſtantivum εἰμὶ

Indicat.

Præſens.

S. εἰμὶ, εἷς, καὶ εἶ. ἐστί.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἔῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐντὶ.
Att. ἔει.
ἐσσί. Poet.
D. ἐστὸν, ἐστόν.
P. ἐσμὲν ἐστὲ, εἰσί.

Dor.

Dor. εἰμὲν, & εἰμὲς, — Jon. ἔασι. Dor. ἐντί.

Imperf.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ.
	Jon. ἔα,	Æol. ἦσθα,	ἦν.
	ἦα,		Dor. ἦς.
			Poet. ἔην.
	Att. ἦ		ἤην.
	Poet. ἔην, &		ἦεν.
	ἔον, &		
	ἔσκον,		ἔσκε.
D.		ἦτον,	ἤτην.
		ἦστον,	ἤστην.
		εἶστον,	
		ἔστον,	ἔστην.
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.
	Dor. ἦμες,		ἔσαν.

ἦν ἦν ἄρα. κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S.	ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται.
		Jon. ἔσεαι,	Sync. ἔσται.
		Poet. ἔσσεαι,	
	Dor. ἐσοῦμαι,	ἐσῇ.	ἐσσεῖται, &c.

Imperat.

Præſens.

S.	ἔσο.	ἔστω.
	ἴσθι,	ἤτω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.
		Att. ἔστων.

Optat.

Præſens.

S.	εἴην.	εἴης,	εἴη.
			Poet. ἔοι.
D.		εἴητον,	εἰήτην.
P.	εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.
	Sync. εἶμεν,	εἶτε.	εἶεν.

Fu-

Futur. 1.

S. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præſens.

S. ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
Jon. ἔω, ἔῃς, ἔῃ.
Æol. ᾖσθα.
D. ἦτον, ἦτον.
P. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Jon. ἔωσι.

Infinit.

Præſens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice. ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὢν, & ἐών.
οὖσα, & ἐοῦσα. } Poet. vel Jon.
ὂν, & ἐόν.

Obſervationes quædam.

1. Attice fit παραγωγὴ, ut, αἰτῶ, αἰτίζω : σελαγῶ, σελαγίζω.

2. Attice σ omittitur, ſicut Jonice additur, ut, παγήλωτος, pro παγήλωστος: ἀκημένος, pro ἀκησμένος, Θεόσδωρος, & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος, & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα, πράσσω, πράττω.

5. Z Dorice in σδ ſolvitur: ut
συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω ſæpe in α mutant: ut
πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποιήσα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronuntiatum fuiſſe per α obſcurum, ſicut Hebræorum Cametz.

8. Dorica ſunt, *δυόφος*, pro *γνόφος*; *Σωκράτω*, pro *Σωκράτους*: *μῆον* pro *μεῖον*.

9. Tenues Jonice pro aſpiratis ponuntur: ut, *χιτὼν*, *κιθὼν*: *ἀφίκοντο*, *ἀπίκοντο*: *ἐφ' ἧς*, *ἐπ' ἧς*, At. *ἐνθέντα*, pro *ἐνταῦθα*.

10. Æoles quoque fugiunt Aſpirationem: ut *ὖτος*, pro *οὗτος*: *ἀπῆκε*, pro *ἀφῆκε*. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut *ἑλένην*, *Fελένην*.

11. Æoles præponunt, aut poſtponunt, aut geminant Conſonantes: ut *ῥαδινὸς*, *βραδινὸς*: *χαλυβικὸς*, *χαλυβδικὸς*: *ὄχος*, *ὄγχος*, *ἄμαθος*, *συγκοπῇ ἄμος*, Æolice *ἄμμος*. Sic *Ἀχιλλεὺς*, quia *ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐνεποίησε*, dolorem Trojanis dedit: Æolice: *Ἀχιλλεύς*. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro *τάλας*, & *τύψας*, dicitur Æolice *τάλαις*, & *τύψαις*.

13. Æolice *Πηλεὺς*, pro *Πηλεύς*.

14. Elei *σ* in *ρ* mutabant: ut, *ἵππος*, *ἵππορ*: *οὗτος*, *οὗτορ*: *μάρτυς*, *μάρτυρ*. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conſpiciuntur; Item in toto Euſtathio.

Καὶ τόδε μὲν βαρέαις ὀδύνῃσι πεπαρμένος ἦτορ
Ἐξ ἀλόχοιο μόρου, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον.
Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλου φίλος υἱὲ θεοῖο,
Δόξα, κλέος τ' εἰς αἰῶνας περικυδὲς ἅπαντας.

GRÆ-

GRÆCORUM MENSIUM DISTRIBUTIO

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδιών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιῤῥοφοριών.	

His Græcis Menſibus Latini reſpondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Auguſtus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Diſtributio Scaligeri omnium probatiſſima eſt, quippe confirmata duabus marmoreis Inſcriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in ſuo Itiner. Græcia relatis.

Athenienſes enim a Solſtitio æſtivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, obſervato præcipue curſu Lunæ.

ἀνθεστηριὼν magis videtur fuiſſe Martius: ut doctiſſimus, & diligentiſſimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Menſis Diviſio.

Menſis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur ἱσαμένου, ſive ἀρχομένου μηνὸς, inſtantis, vel ineuntis Menſis: altera μεσοῦντος, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, ſeu δεκάτη, medii, vel ſupra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, deſinentis, exeuntis.

Primus dies Menſis dicitur Νουμηνία, Novilunium: quia Luna menſem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἕνη, καὶ νέα, Vetus & novus: quia inter elapſum, & proxime ſequentem menſem intercederet.

Exemplum dierum Menſis.

1 Dies	Calendæ	Νουμηνία)	
2	IV	δευτέρα)	
3	III	τρίτη)	
4	Prid. Non.	τετάρτη)	
5	Nonæ.	πέμπτη)	
6	VII	ἕκτη)	ἱσαμένου, vel
7	VIII	ἑβδόμη)	ἀρχομένου
8	VI	ὀγδόη)	
9	V	ἐννάτη)	
10	IV	δεκάτη)	
11	III	πρώτη)	
12	Pridie id.	δευτέρα)	
13	Idus.	τρίτη)	
14	XVIII	τετάρτη)	
15	XVII	πέμπτη)	
16	XVI	ἕκτη)	ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη)	
18	XIV	ὀγδόη)	
19	XIII	ἐννάτη)	
20	XII	εἰκὰς)	
21	XI	δεκάτη φθίνοντος.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, ſeu μετὰ εἰκάδα, & ſic deinceps.

22	X	ἐννάτη	)	
23	IX	ὀγδόη	)	
24	VIII	ἑβδόμη	)	
25	VII	ἕκτη	)	
26	VI	πέμπτη	)	φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)	
28	IV	τρίτη	)	
29	III	δευτέρα	)	
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, ſeu τριακάς.		

Quando menſis erit 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐννάτη φθίνοντος, quando plus quam triginta, poſt δεκάδα ἑνδεκάτη addebatur.

Uſus apud Auctores.

ἑβδόμη ἱσαμένου, ſeptimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαιρώνδου ἄρχοντος, ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσαμένου. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii. Demoſth. περὶ στεφ.

ἐπὶ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἕνη καὶ νέα: Mneſiphilo Prætore, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in deſignandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejuſdem loci numerum repræſentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. uſque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odyſſeæ Homeri: nec ultra 24. progreſſio fit.

2. Totum Alphabetum in tres claſſes dividitur. Prima eſt unitatum, ab α uſque ad ι denarium numerum: hæc nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro ſenario uſurpata.

Secunda eſt denariorum, ab ι uſque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϙ, quæ ὁ σκόπηπα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ uſque ad finem, pro nongenario addita hac nota τω, quæ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti ſubſcribitur, vel, ut quidam volunt, ſupra inſcri-

ſcribitur: prima claſſis millenariorum Monadas, ſecunda Decadas, tertia Centurias ſignificat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem ſignificat.

Π πέντε.
Δ δέκα.
Η ἑκατόν.
Χ χίλια.
Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π uſque ad numerum quaternarium, ſive per ſe, ſive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, Η, Χ, Μ, Literæ Π incluſa ſignificant.

Major numerus in Compoſitione minorem præcedit, & in ſecundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.
12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λα	ΔΔΔΙ.
32	λβ	ΔΔΔΙΙ.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔΙ.
42	μβ	ΔΔΔΔΙΙ.
50	ν	𐅄.
51	να	𐅄Ι.
52	νβ	𐅄ΙΙ.
60	ξ	𐅄Δ.
70	ο	𐅄ΔΔ.
80	π	𐅄ΔΔΔ.
90	ϙ	𐅄ΔΔΔΔ.
100	ρ	Η.
200	σ	ΗΗ.
300	τ	ΗΗΗ.
400	υ	ΗΗΗΗ.
500	φ	𐅅.
600	χ	𐅅Η.
700	ψ	𐅅ΗΗ.
800	ω	𐅅ΗΗΗ.
900	ϡ	𐅅ΗΗΗΗ.
1000	͵α vel α´	Χ.
2000	͵β	ΧΧ.
3000	͵γ	ΧΧΧ.
4000	͵δ	ΧΧΧΧ.
5000	͵ε	𐅆.
6000	͵ϛ	𐅆Χ.
7000	͵ζ	𐅆ΧΧ.
8000	͵η	𐅆ΧΧΧ.
9000	͵θ	𐅆ΧΧΧΧ.
10000	͵ι	Μ. &c.

Poſtremo notandum, δ̄ quatuor ſignificat, ͵δ quatuor millia, δ´ quartam partem. Sicut Coſ. ſignificat Conſulem, Coſſ. Conſules, Imppp. tres Imperatores: ita ξ´ξ´, ſexageſimas. Ea geminatio affert pluralem numerum. ξ´ξ´ ϛ̄, ſexageſimæ ſex.

Ut autem Caſus exprimatur, ultima ſyllaba ſuperimponitur.

ΚΑΤΉΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΉ.

ΕΥ̓ΧῊ ΚΥΡΙΑΚΉ.

ΠΆτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΈΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, Μῆτερ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

ΠΙστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾍδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικήν, Ἁγίων κοινωνίαν.
Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

ΜΑΡΙ´ΑΝ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωή, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δή, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικής, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙ'ΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟ'ΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιςήν.

Μηκέτι Κεκροπίην μεγάλ' αὔχεο· οὐ θέμις ἐςὶν
Ἠελίῳ τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίου ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐρίζειν,
Ὅς ποτε ἀρπτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιςῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μέν· ἀλλά μιν ἔσχε μόρῳ φθόνος. οὐκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι. ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

MAG 201075

EMANUELE VITTORIO IN ROMA BIBLIOTECA

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google